

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 25. IZREDNA SEJA

(16. junij 2010)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJAN IN DRŽAVLJANOK.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANI IN DRŽAVLJANKE.
PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAVNO, IZVSILNO IN SODNO.
PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAVODLOČBE.
SLOVENIJA MA TRAJNI IN NEODTULJIVI PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAVODLOČBE.

MANDAT
V
IZREDNA
SEJA
25

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapis vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 25. izredna seja (16. junij 2010)

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt-Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2011

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 25. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA V ZVEZI Z ODZIVOM VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE NA NAČRTE O IZGRADNJI TERMINALOV ZA UTEKOČINJENI ZEMELJSKI PLIN V TRŽAŠKEM ZALIVU IN V NJEGOVM OBALNEM OBMOČJU, EPA 1091-V

VSEBINA

Določitev dnevnega reda.....	6
1. točka dnevnega reda: PREDLOG SKLEPA V ZVEZI Z ODZIVOM VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE NA NAČRTE O IZGRADNJI TERMINALOV ZA UTEKOČINJENI ZEMELJSKI PLIN V TRŽAŠKEM ZALIVU IN V NJEGOVM OBALNEM OBMOČJU, EPA 1091-V	6
DANIJEL KRIVEC	6
DANIJEL KRIVEC	7
BREDA PEČAN.....	9
DR. ROKO ŽARNIČ.....	10
JOŽE TANKO.....	12
BOGDAN BAROVIČ.....	13
JOŽEF JEROVŠEK.....	13
JOŽEF JEROVŠEK.....	13
JOŽEF JEROVŠEK.....	13
JOŽEF JEROVŠEK.....	14
JOŽEF JEROVŠEK.....	14
JOŽE TANKO.....	14
JOŽE TANKO.....	14
JOŽE TANKO.....	14
BREDA PEČAN.....	15
ROBERTO BATTELLI.....	15
JOŽE TANKO.....	15
ANTON ANDERLIČ.....	15
JOŽE TANKO.....	16
RUDOLF PETAN.....	17
JOŽE TANKO.....	23
FRANCO JURI.....	24
JAKOB PRESEČNIK.....	25
FRANC JURŠA.....	27
SILVEN MAJHENIČ.....	28
DR. ROKO ŽARNIČ.....	28
DANIJEL KRIVEC.....	29
FRANCI KEK.....	32
MAG. RADOVAN ŽERJAV.....	32
MIRAN GYÖREK.....	33
JANKO VEBER.....	35
MARJAN BEZJAK.....	36
DR. PAVEL GANTAR.....	36
FRANC PUKŠIČ.....	37
DR. LUKA JURI.....	39
DANIJEL KRIVEC.....	40
FRANC PUKŠIČ.....	42
DR. LUKA JURI.....	42
JOŽEF JEROVŠEK.....	42
DR. LUKA JURI.....	44
MARIJAN KRIŽMAN.....	44
FRANCO JURI.....	45
DANIJEL KRIVEC.....	47
SILVA ČRNUGELJ.....	47
MAG. BORUT SAJOVIC.....	49
JOŽE TANKO.....	49
ZVONKO ČERNAČ.....	50
ZVONKO ČERNAČ.....	50
DR. ROKO ŽARNIČ.....	51

DANIJEL KRIVEC	53
DR. ROKO ŽARNIČ.....	53
DANIJEL KRIVEC	53
DR. ROKO ŽARNIČ.....	53
BREDA PEČAN.....	53
BREDA PEČAN.....	54
BREDA PEČAN.....	55
EVA IRGL.....	55
DR. ROKO ŽARNIČ.....	57
DANIJEL KRIVEC	57
BREDA PEČAN.....	58
ANDREJ MAGAJNA	58
JOŠKO GODEC	59
JOŽE TANKO.....	59
BREDA PEČAN.....	61
ANTON ANDERLIČ.....	61
DANIJEL KRIVEC	62
FRANCO JURI	65
DANIJEL KRIVEC	65
ROBERTO BATTELLI.....	65
ROBERTO BATTELLI.....	65
DANIJEL KRIVEC	66
JOŽEF JEROVŠEK.....	66
JOŽEF JEROVŠEK.....	66
JOŽE TANKO.....	66
DANIJEL KRIVEC	66
ANTON ANDERLIČ.....	67
ANTON ANDERLIČ.....	67
BOJAN KONTIČ.....	67
FRANCO JURI	68
JOŠKO GODEC	68
DANIJEL KRIVEC	68
JAKOB PRESEČNIK.....	68
FRANCO JURI	69
JANJA KLASINC	69
DANIJEL KRIVEC	69
JOŽEF JEROVŠEK.....	69
ANTON ANDERLIČ.....	69
FRANCI KEK.....	70
FRANCE CUKJATI.....	70
JANKO VEBER	70
MARIJAN POJBIČ	71
MARIJAN POJBIČ	71
MARIJAN POJBIČ	71
MARIJAN POJBIČ	71
MARIJAN POJBIČ	71
FRANCI KEK.....	71
MIRAN POTRČ.....	71
RUDOLF PETAN.....	71
BREDA PEČAN.....	72
MAG. BORUT SAJOVIC	72
JOŽE TANKO.....	72
JOŽE TANKO.....	73
FRANCI KEK.....	73
JOŽEF JEROVŠEK.....	73
JOŽEF JEROVŠEK.....	73

Državni zbor V. mandat

25. izredna seja
16. junij 2010

Predsedujoči: dr. Pavel Ganatar .....predsednik Državnega zbora
France Cukjati.....podpredsednik Državnega zbora
Miran Potrč.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 16. junija 2010 ob 13. uri.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR:
Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 25. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: Darja Lavtižar Bebler, Melita Župevc, mag. Vasja Klavora, Miro Petek, mag. Franc Žnidaršič, Zmago Jelinčič Plemeniti, mag. Branko Grims, mag. Anton Rop, Gvido Kres, Franc Bogovič, Alojz Potočnik, Miran Jerič od 18. ure dalje, Janez Janša, Vili Trofenik od 13. do 17. ure, Tadej Slapnik od 13. do 17. ure, Ivan Grill in Milenko Zihlerl.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade Republike Slovenije.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 25. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje 10. 6. 2010. Predlogov za širitev dnevnega reda nisem prejel in zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem. Prehajamo na glasovanje. Poslanke in poslance prosim, da preverijo delovanje svojih glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 48 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti nihče.

(Za je glasovalo 48.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 25. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA – OBRAVNAVA PREDLOGA SKLEPA V ZVEZI Z ODZIVOM VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE NA NAČRTE O IZGRADNJI TERMINALOV ZA UTEKOČINJEN ZEMELJSKI PLIN V TRŽAŠKEM ZALIVU IN NJEGOVM OBALNEM OBMOČJU.**

Predlog sklepa je v obravnavo zboru predložila skupina 27 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom.

Za dopolnilno obrazložitev predloga sklepa dajem besedo predstavniku predlagateljev, Danijelu Krivcu.

DANIJEL KRIVEC: Hvala za besedo. Spoštovani predsednik, minister z ekipo, kolegice in kolegi!

Pred sabo imamo sklic izredne seje na zelo pomembno temo. Izpolnjeni so vsi ustavni in poslovniški pogoji, ki omogočajo tak sklic. Predsednik je že povedal, da je tema odziv, jaz bi rekel neodziv Vlade Republike Slovenije na načrte o izgradnji terminalov za utekočinjeni zemeljski plin v Tržaškem zalivu in v njegovem obalnem območju. Razlogi za sklic izredne seje Državnega zbora so naslednji. Slovenija se je nazadnje ukvarjala s plinskimi terminali na severnem Jadranu 18. februarja 2010, ko je bil sprejet sklep Vlade o začetku priprave dokumentov za predhodni postopek pri Evropski komisiji za tožbo proti Italiji zaradi plinskega terminala v Žavljah. Hladen tuš pa je prišel 24. 5. 2010, ko je italijanska ministrica za okolje, zaščito prostora in morja sporočila, da so postopki končani in da terminal bo. Citiram: "Italija je zaključila postopek okoljskega preverjanja projekta uplinjevalnika v Žavljah tudi v odnosu do Slovenije. Ocenjujemo, da smo izčrpno odgovorili na vse številne slovenske zahteve, mnoge tudi upravičene. O tem bo italijanska vlada odločala v četrtek". To je izjavila Stefania Prestigiacomo, italijanska ministrica za okolje, zaščito prostora in morja, po več kot dvournih pogovorih na tržaški prefekturi z našim okoljskim ministrom dr. Rokom Žarničem v Trstu. V nadaljevanju je povedala, da je problem vpliva na okolje predvsem pomemben za italijanske državljane in že zaradi tega je moralo njeno ministrstvo odločiti odgovorno. Pozitivno, po njenih

besedah, je to, da bodo poleg uplinjevalnika postavili elektrarno, ki bo izkoristila vso ohlajeno vodo iz sistema te naprave. Citiram: "Menim pa, da morajo dobrososedski odnosi temeljiti predvsem na upoštevanju dejstva, da ima vsaka država pravico do uresničevanja..."

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim za pozornost v dvorani!

DANIJEL KRIVEC: Hvala, predsednik.

... ki so zanje strateškega pomena," je še zaključila.

Zgodba o graditvi plinskih terminalov sega že v začetek februarja 2006, ko sta družbi Terminal Alpi Adriatico in španska Endesa Europa predstavili načrt gradnje plinskega terminala sredi Tržaškega zaliva, o čemer pa Slovenija ni bila uradno obveščena. Že marca tega leta so tržaški ribiči prvi sprožili preplah zaradi povečanega prometa ladij, ohlajanja morja in velike uporabe čistil. 9. marca 2006 na podlagi medijskih poročil poslanec dr. Marko Pavliha vpraša slovensko vlado, kako se bo odzvala na te načrte. Takrat tudi pride v Sloveniji prvič v javnost, da Italijani oziroma španski Gas Natural načrtuje tudi terminal na kopnem v Žavljah. Oba terminala pa sta čisto blizu meje s Slovenijo. 16. marca 2006 minister za okolje in prostor piše italijanskemu kolegu, 3. aprila 2006 pa družba Endesa sporoči pričakovanje, da bodo vsi postopki potekali nemoteno in da bo plinski terminal v Tržaškem zalivu postavljen do leta 2010. To se k sreči ni uresničilo. Zunanje ministrstvo je 4. aprila 2006 Italijo posvarilo s prijavo mednarodnim ustanovam Evropske unije, če ne bo hitro izročila popolne relevantne tehnične in okoljevarstvene dokumentacije o obeh projektih. 26. aprila 2006 pa tudi vključitev v postopek celovite presoje vplivov na okolje za oba projekta v skladu z mednarodnimi konvencijami in direktivami.

22. maja 2006 je skupina 31 poslancev iz vrst LDS in SD s prvopodpisanim dr. Pavlom Gantarjem vložila zahtevo za izredno sejo Državnega zbora o odzivih Vlade na italijanske načrte. Izredna seja je bila 29. maja 2006 in na njej je Državni zbor sprejel več sklepov. Med drugim je naročil Vladi, da pozove Italijo, da postopke presoje vplivov na okolje vrne v začetno fazo, če tega ne bi hotela, pa naj vplete Evropsko unijo oziroma Bruselj. Italijanski minister za okolje Alfonso Scania je 14. januarja 2007 sporočil, da je treba oceno vplivov na okolje pripraviti skupaj s Slovenijo in Hrvaško. Družba Gas Natural je 23. junija 2008 dobila soglasje italijanske vlade, da je terminal v Žavljah skladen z

okoljskimi pravili, tako da bi se gradnja lahko pričela najkasneje na začetku leta 2009. 3. septembra 2008 se je minister za okolje in prostor Janez Podobnik v Rimu srečal z italijansko kolegico Stefania Prestigiacomo, ki je sporočila, da se je Italija domnevno pripravljena posvetovati in ustanoviti skupno strokovno skupino. O nekorektnih potezah Italije smo bili obveščeni 21. avgusta 2009, ko je okoljevarstvena organizacija Alpe Adria Green predstavila dokumentacijo, iz katere je razvidno, da so Italijani za terminal v Žavljah prirediti oziroma celo ponaredili podatke. Na tej podlagi je Vlada 3. septembra 2009 ugotovila, da je projekt plinskega terminala v Žavljah nesprejemljiv, ter Italiji zagrozila s tožbo na Evropskem sodišču. Za nas pomembno potrditev je pridobila Alpe Adria Green, 23. oktobra 2009 od Evropske komisije, ki je zapisala, da Italija krši direktivo in da ima Slovenija ključno pravico pri ocenjevanju čezmejnega vpliva terminalov, kar naj bi sosedje vedeli že od aprila leta 2009. Vprašanje graditve plinskih terminalov ni samo problem Italije, ampak tudi Slovenije, saj so dokazani čezmejni učinki. Enostransko vztrajanje na gradnji in izločitev Slovenije iz postopkov o presoji čezmejnih vplivov terminalov, pa je seveda v nasprotju z dobrososedskimi odnosi, ki jih italijanska ministrica tako rada poudarja. Pokazalo se je, da so v preteklosti vsi pristojni organi v Sloveniji postorili vse, kar je bilo mogoče, da do gradnje ne bi prišlo, dokler se ne bi dokazalo, da čezmejnih učinkov na okolje ne bo. Vendar se je že v postopku evalvacije analize podatkov pokazalo, da so podatki prirejeni, s čimer so se bistveno spremenile tudi ključni vhodni podatki in parametri, na osnovi katerih so se presojali okoljski vplivi. Za nas so še posebej pomembni čezmejni vplivi in njihove posledice.

V slovenski vladi bi morali biti resno zaskrbljeni, da si Italija dovoli takšno obnašanje ter enostransko sprejemanje odločitev, in to kljub temu, da je italijanska ministrica pohvalila konstruktivno sodelovanje sedanjega ministra, ko sta na včerajšnjem sestanku, citiram, "postavila temelje za pošteno in iskreno sodelovanje, med tem, ko tega ne more reči za prejšnjega slovenskega ministra", konec citata. Ta izjava ministrice kaže na to, da minister Žarnić ni ustrezno in v skladu s sklepi Državnega zbora iz leta 2006 zastopal interesov Republike Slovenije, spregledal pa je tudi pomembne odločitve naše vlade in vse dosedanje aktivnosti Slovenije pa tudi resolucijo, ki je bila sprejeta januarja v Državnem zboru. Veliko večjo odločnost je bilo ob tej enostranski odločitvi

Italije pričakovati tako od našega okoljskega ministra dr. Roka Žarniča kakor tudi od naše Vlade. Še posebej, ker je italijanska ministrica za okolje Stefania Prestigiacomo na istem sestanku izjavila, da je Italija zaprosila za podaljšanje roka glede italijanskih ocen državnega prostorskega načrta za Luko Koper, ker morajo prevesti dokumentacijo, ki so jo dobili v slovenščini. Italijanska ministrica je ob tem še izjavila, citiram, "smo absolutno zainteresirani za konstruktivno sodelovanje, ker razumemo, da je to za Slovenijo strateški projekt. Dobri sosedski odnosi morajo temeljiti na spoznanju, da vsaka država legitimno razvija svoje strateške razvojne projekte. Ob spoštovanju pravic sosednjih držav, da opozorijo na okoljske vplive, pa je končna odločitev zmeraj odločitev država, ki odloča o svojih projektih. Mislim, da smo poudarili ta pomemben princip. Zaupam sodelovanju s sosedi, vendar ne morem reči, da je bilo to sodelovanje v preteklosti vselej transparentno", konec citata.

Sprašujemo se, ali to ob upoštevanju italijanskih odločitev v primeru terminalov in Luke Koper res drži. In kako se je odzval naš minister? Namesto odločnosti in branjenja slovenskih interesov je odločitev italijanske kolegice komentiral, citiram, "glede Žavelj smo dobili zagotovilo, da je na italijanski strani velika skrb in zavzetost ter v ospredju najsodobnejša tehnologija in stroka. Toda, ker je problem kompleksen, mora svoje stališče do italijanske vlade dati slovenska vlada". Mislim, da je slovenska vlada v tem trenutku imela vse podlage, da se hitro odzove, pa se še vedno ni. Tudi resolucija, ki je bila sprejeta v Državnem zboru, jo zavezuje. Smiselno bi se bilo vprašati, ali ni v ozadju neodločnosti slovenske vlade tiho soglasje za gradnjo plinskih terminalov trgovanje z izdajo italijanskega soglasja za državni prostorski načrt za Luko Koper. Italija je izkoristila možnosti in sodeluje v čezmejni presoji vplivov na okolje, o državnem prostorskem načrtu za koprsko pristanišče, ki jo omogoča mednarodna okoljska zakonodaja. Ali bo tudi Slovenija zahtevala, da se Italija vključi v presojo vplivov na okolje za načrtovano širitev pristanišča Trst? Kot vemo, je Rim dokončno odobril regulacijski načrt, temeljni urbanistični dokument, ki omogoča povečanje in razvoj pristanišča Trst. Dokument zdaj potrebuje okoljsko presojo, potem pa še dokončno potrditev dežele Furlanije - Julijske krajine, ki je na svoji seji že zavrnila prostorski načrt za Luko Koper, kar ni za zanemariti.

Marca 2010 se je dr. Janez Potočnik v okviru prvega uradnega obiska v Sloveniji srečal z ministrom za okolje dr. Rokom

Žarničem. Na tem obisku je izrazil pripravljenost za organizacijo drugega tehničnega usklajevalnega sestanka Slovenije in Italije glede plinskih terminalov. Kot je dejal, je mogoče samo s pogovori priti do rešitev, sprejemljivih za obe strani. Citiram: "Nimam še pristanka, niti datuma sestanka, je pa pomembno za obe strani, da nadaljujeta pogovore, ker je to najprimernejši in najverjetnejši način za rešitev, ki bo v obojestransko korist." Konec citata.

Predlagatelji se tudi sprašujemo, v čigavem interesu deluje slovenski komisar dr. Janez Potočnik. Do sedaj še ni izrazi svojega stališča do gradnje terminalov, pa čeprav ravno to spada pod njegov resor. Utemeljeno je bilo pričakovati, da se bo zelo odločno glasil in zagovarjal interese naše države, ko je Italija sporočila, da ne bo upoštevala naših zahtev. Ni ga bilo slišati. Celo več. Še pred dvema mesecema se je ponudil, da bi v Bruslju organiziral usklajevalni sestanek obeh strani, pa očitno tega ni realiziral. In tudi ni znano, kako je Evropska unija in njen komisar za okolje reagiral, ko je Italija sprejela enostransko odločitev o prekinitvi pogovorov in usklajevanj s Slovenijo v zvezi s plinskimi terminali v Tržaškem zalivu. Imel pa je čas v tem obdobju, da se je oglasil kot podpornik strank koalicije pri agitiranju za podporo volivcev za slab predlog arbitražnega sporazuma, na osnovi katerega bo Slovenija ob pomemben del svojega ozemlja in morja, ki Sloveniji jemlje pomemben del njene suverenosti in verjetno tudi pogajalsko izhodišče v tem primeru. Katere interese zagovarja in zastopa naš dobro plačani evropski funkcionar? Zakaj se ne zgleduje pri svojem kolegu, Italijanu Antoniu Tajaniju, ki je kot komisar za promet uspel izsiliti od slovenske vlade, da uvede tedenske vinjete, zaradi česar so cene letnih vinjet skoraj podvojene, polletne pa so se ukinile? To je najbolj po žepu udarilo ravno naše državljane, ki ob tem plačujejo tudi visoko nadomestilo za uporabo cest in previsoke cene goriv.

Če potegnemo črto, izražamo veliko zaskrbljenost nad delom naših vladnih funkcionarjev in nad ravno našega evropskega komisarja za okolje dr. Janeza Potočnika, ker ne zagotovijo, da bi bila Slovenija odgovorno in ustrezno vključena v presojo čezmejnih vplivov spornih plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Zaskrbljeni pa smo tudi nad ravnanji tistih aktivnih politikov, ki so v prejšnjem mandatu permanentno spraševali prejšnjo vlado o njenih ravnanjih, danes pa nesprejemljiva ravnanja Pahorjeve vlade in evropskega komisarja tiho tolerirajo.

Predlagatelji smo mnenja, da enostranska odločitev Italije ni v duhu dobrososedskih odnosov. Vsaka država ima pravico sama odločati, katere razvojno pomembne projekte bo izpeljala, vendar se mora tukaj zavedati, da ima država soseda pravico izraziti pridržek, če se izkaže, da bosta izvedba in samo delovanje določenega projekta imela negativne gospodarske in okoljske posledice na državo soseda. V primeru gradnje plinskih terminalov se je že izkazalo, da čezmejni učinki bodo. Ne nazadnje na to nakazuje tudi dejstvo, da je Italija priredila oziroma celo ponaredila podatke, ki opravičujejo izvedbo projekta. Slovenija kot članica Evropske unije ima to priložnost, da predlaga osebo za komisarja Evropski uniji. Slovenija je v tem mandatu predlagala dr. Janeza Potočnika, ki je zasedel mesto komisarja za okolje. Od njega pričakujemo, da bo zavzel jasno stališče ter branil interese naše države v okvirih, ki mu jih dopušča evropska zakonodaja.

Na podlagi vsega povedanega in navedenega podpisniki in podpisnice zahteve za sklic izredne seje Državnega zbora, predlagamo naslednje sklepe v odločanje. Prvič: Državni zbor se je seznanil z informacijo, da je Republika Italija sprejela enostransko odločitev o gradnji plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Drugič: Državni zbor Republike Slovenije poziva Vlado Republike Slovenije, da v roku 30 dni pripravi poročilo o realizaciji sklepov 18. izredne seje Državnega zbora, ki je bila 29. maja 2006. Tretjič: Državni zbor Republike Slovenije poziva Vlado Republike Slovenije, da najkasneje v roku 30 dni predstavi načrt aktivnosti in ukrepov, ki jih bo na podlagi evropske direktive in mednarodne konvencije sprožila za zavarovanje interesov Slovenije pri Evropski komisiji, pri evropskem komisarju za okolje dr. Janezu Potočniku ter Republiki Italiji. Četrtič: Državni zbor Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da aktivneje vključi v postopek reševanja nastale situacije evropskega komisarja za okolje dr. Janeza Potočnika. Skozi razpravo se bomo prepričali, kaj od tega, kar smo v predlogu za sklic seje prebrali, velja in na kakšen način se Vlada kani lotiti tega problema. V skladu z razpravo, ki bo potekala, pričakujemo, da bo še kakšen dodaten predlog za sklepe in pričakujem tudi podporo pri tako pomembnem vprašanju.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Predlog sklepa je obravnaval Odbor za okolje in prostor kot matično delovno telo. Za

predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici Bredi Pečan.

Prosim.

BREDA PEČAN: Hvala za besedo, gospod predsednik. Dober dan vsem prisotnim, vključno z ministrom in njegovo sodelavko!

Odbor za okolje in prostor je na 9. nujni seji 10. junija letos, obravnaval predlog sklepa v zvezi z odzivom Vlade Republike Slovenije na načrte o izgradnji terminalov za utekočinjeni zemeljski plin v Tržaškem zalivu in v njegovem obalnem območju, ki ga je Državnemu zboru v odločanje predložila skupina poslank in poslancev, s prvopodpisanim poslancem Jožetom Tankom.

Na seji odbora so sodelovali predstavniki predlagateljev predloga sklepa, Ministrstvo za okolje in prostor, za zunanje zadeve, za obrambo, za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za zdravje, za gospodarstvo in Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora. Odbor je poleg osnovnega gradiva prejel mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora o predlogu sklepa ter informacijo Vlade o aktivnostih in ukrepih, glede problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu v letih 2010 in 2011.

V uvodni dopolnilni obrazložitvi razlogov in posameznih točk predloga sklepa, je predstavnik predlagateljev, poslanec Danijel Krivec, povedal, da je razlog za zahtevo za sklic izredne seje Državnega zbora pomanjkanje informacij glede odziva na enostransko izjavo italijanske ministrice za okolje, zaščito prostora in morja podano na sestanku 24. maja letos v Trstu. Italija je zaključila postopek okoljskega preverjanja projekta plinskega terminala v Žavljah. Sicer pa smo razpravo, ki smo jo zdaj slišali, poslušali tudi na samem odboru.

Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora je preučila predlog sklepa kot predlog akta Državnega zbora z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika. K samemu besedilu predloga sklepa z vidika svoje pristojnosti ni imela pripomb, opozorila pa je glede 4. točke predloga sklepa, v povezavi z njeno obrazložitvijo, da morajo komisarji Evropske komisije opravljati svojo funkcijo strokovno in neodvisno, v interesu Evropske unije in ne v interesu svoje države.

Na seji odbora je mag. Zoran Kus, državni sekretar Ministrstva za okolje in prostor, predstavil informacijo o aktivnostih in ukrepih glede problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu v letu 2010 in 2011, ki jo je sprejela Vlada na 86. seji, 10. junija. Na kratko

je predstavil predvidene aktivnosti v letošnjem letu in letu 2011, povezane s pripravo dokumenta za predhodni postopek pri Evropski komisiji, v skladu z 259. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, s katerim bo Republika Slovenija pozvala Evropsko komisijo, da sproži tožbo proti Republiki Italiji zaradi domnevne kršitve relevantne zakonodaje in mednarodnih pogodb pri načrtovanju plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Predstavil je tudi poročilo o srečanju med ministrico za okolje, zaščito prostora in morja Republike Italije in ministrom za okolje in prostor Republike Slovenije 24. maja letos v Trstu ter poročilo o tehničnem sestanku med Italijo in Slovenijo o postopku čezmejne presoje vplivov na okolje plinskih terminalov v Tržaškem zalivu 4. junija 2010 v Trstu. Podal je tudi kronologijo dosedanjih aktivnosti in postopkov od pomladi leta 2006 dalje, ko se je izvedelo, da Italija načrtuje izgradnjo plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njenem obalnem območju.

V okviru razprave o posameznih točkah predloga sklepa je bila predlagana sprememba 1. točke predloga sklepa glede na to, da je Italija sprejela odločitev le o gradnji plinskega terminala v Žavljah pri Trstu. Izraženi so bili pomisleki na predlagano časovnico aktivnosti in postopkov za vložitev tožbe proti Republiki Italiji zaradi kršitev relevantne zakonodaje in mednarodnih pogodb pri načrtovanju plinskih terminalov. Rečeno pa je bilo, da je treba pripraviti dobre vsebinske podlage za postopek pri Evropski komisiji, da se bo ta lahko odločala na podlagi argumentov in dejstev. Na podlagi tega se bo lahko tudi evropski komisar za okolje aktivno vključil v postopek reševanja.

Odbor je v okviru druge obravnave predloga sklepa skladno s 171. členom Poslovnika Državnega zbora opravil razpravo in glasovanje o posameznih točkah predlaganega sklepa in na podlagi razprave sprejel svoje amandmaje k vsem štirim točkam predloga sklepa. Sprejetim amandmajem je, glede na sprejeto odločitev Republike Italije za gradnjo plinskega terminala v Žavljah posredovana informacija Vlade o načrtu aktivnosti in ukrepov, ki jih bo sprožila za zavarovanje interesov Slovenije pri Evropski komisiji ter na pristojnosti komisarjev Evropske komisije ustrezno spremenjeno besedilo prvih treh točk in črtana 4. točka predloga sklepa.

Glede na sprejete amandmaje je pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga sklepa v zvezi z odzivom Vlade Republike Slovenije na načrte o izgradnji terminalov za utekočinjen zemeljski plin v Tržaškem zalivu in

na njegovem obalnem območju, v katerega so vključeni vsi sprejeti amandmaji odbora. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa za uvodno obrazložitev mnenja.

Dajem besedo predstavniku Vlade, besedo ima dr. Roko Žarnić, minister za okolje in prostor.

Prosim.

DR. ROKO ŽARNIČ: Spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovane poslanke in poslanci!

Problematika plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju je na mizi Vlade in Državnega zbora že več kot štiri leta. Problematika je vsebinsko in politično zahtevna. Zato mi dovolite, da kronološko predstavim nekaj ključnih dogodkov aktivnosti in ukrepov v zadnjih štirih letih. Menim, da bomo na osnovi kronologije vsi skupaj lažje razumeli razsežnost problema.

S kronologijo posegam še v obdobje prejšnje sestave Državnega zbora in prejšnje vlade. Mnogi izmed vas se boste spomnili, da smo namero o pripravi projektov za izgradnjo plinskih terminalov v Tržaškem zalivu lahko prebrali v medijih v začetku marca leta 2006. Približno štiri mesece po tem, dne 6. aprila 2006, je Vlada Republike Slovenije prvič obravnavala informacijo o dogodkih glede predstavitve plinskih terminalov v Tržaškem zalivu ter ustanovila Medresorsko komisijo za plinske terminale. Dne 14. julija 2006 je Vlada Republike Slovenije na svoji seji ugotovila, da bi predvideni plinski terminali najverjetneje imeli pomembne čezmejne vplive. Dne 29. maja 2006 je potekala izredna seja Državnega zbora, na kateri se je le-ta seznanil z informacijo o gradnji plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in med drugim sprejel sklep, s katerim je pozval Vlado, da uporabi vse možne diplomatske in pravne poti, na podlagi katerih bo Republika Slovenija enakopravno vključena v celovito čezmejno presojo vplivov na okolje.

Septembra leta 2006 je Ministrstvo za okolje in prostor Slovenije pridobilo prvo dokumentacijo ter jo javno razgrnilo od oktobra do novembra 2006. Italijo in Evropsko komisijo smo o tej javni razgrnitvi tudi obvestili. Novembra leta 2006 je Slovenija predlagala Italiji, da začnemo posvetovanja na podlagi dokumentacije o presoji vplivov na okolje, skladno z evropskim pravom in ESPO konvencijo.

Dne 6. januarja 2007 se je Vlada seznanila s strokovnim mnenjem različnih fakultet in inštitutov Slovenije glede škodljivega čezmejnega vpliva. Ministrstvo za okolje in prostor pa je te ugotovitve skupaj s študijo

posredoval italijanskemu Ministrstvu za okolje in v vednost Evropski komisiji. Dne 20. junija 2008 je Italija sprejela mnenje številka 73 o okoljski sprejemljivosti projekta plinskega terminala v Žavljah in Slovenijo s tem seznanila 1. avgusta 2008. Slovenija je ostro protestirala proti navedenemu mnenju, saj je bilo sprejeto brez zaključnega postopka čezmejne presoje vplivov na okolje. Slovenija je o tem obvestila Evropsko komisijo in sekretariat ESPO konvencije ter pozvala Italijo, da mnenje številka 73, zaradi kršitev določil mednarodnega in evropskega prava razveljavi. Na podlagi vseh opozoril in pozivov je Italija končno pristala na pogovor glede čezmejnega vpliva na okolje plinskega terminala v Žavljah.

Dne 8. septembra 2008 je v Rimu potekal prvi koordinacijski odbor med Vlado Slovenije in Vlado Italije, na katerem je med ostalimi točkami dnevnega reda potekal tudi pogovor o problematiki plinskih terminalov. Dogovorjeno je bilo, da se ustanovi neformalna tehnična komisija Slovenije in Italije z dvomesečnim mandatom za oblikovanje stališč do plinskih terminalov v okviru čezmejne presoje vplivov na okolje. Neformalna tehnična komisija je svoje delo zaključila 30. oktobra leta 2008.

Slovenija je v tem času na podlagi vseh prejetih študij in dokumentov pripravila obsežne pripombe na dokumentacijo glede terminala Žavlje, plinovoda ter terminala offshore ter jih 30. oktobra 2008 posredovala Italiji z namenom, da jih Italija vključi v revizijo dokončnega mnenja. Na tej podlagi je Italija 13. marca 2009 sprejela novo mnenje številka 251, s katerim je dopolnila mnenje številka 73 z dne 20. junija 2008. V novem mnenju je Italija, v skladu z mednarodnim in evropskim pravom, navedla posredovane pripombe s strani Slovenije, upoštevala pa jih je samo v omejenem obsegu. Dne 16. junija je diplomatska delegacija Italije o mnenju 251 prvič seznanila Slovenijo. Slovenija je prosila za uradno posredovano mnenja številka 251 in za vso dokumentacijo, na kateri to mnenje temelji.

Dne 17. julija 2009 je Italija sprejela odlok o okoljski sprejemljivosti plinskega terminala v Žavljah, katerega obvezni sestavni del je tudi mnenje številka 251. S tem korakom je Italija sprejela končno odločitev glede izgradnje plinskega terminala v Žavljah, 17. julija 2009. Na to končno odločitev je bil v Italiji sprožen upravni spor, s strani občin Milje, Dolina in Koper, ki še danes ni zaključen. Minister za okolje Slovenije pa je v pismu izrazil nestrinjanje glede sprejete odločitve. Dne 27. julija 2009 je Slovenija uradno prejela mnenje številka 251 in odlok o okoljski

sprejemljivosti plinskega terminala v Žavljah, dne 17. julija 2009. Italijanska ministrica se je na sestanku 24. 5. sklicevala na ta dokument, ko je rekla, da je za njih zgodba Žavelj zaključena.

Dne 26. oktobra 2009 je Slovenija prejela dodatno dokumentacijo za offshore terminal. Slovenija je dokument z diplomatsko noto zavrnila, ker je predvidena lokacija offshore terminala 600 metrov od meje med teritorialnimi vodami med Italijo in Slovenijo, kar pomeni, da bi za varno cono 2000 metrov kar 1400 metrov posegel v teritorialno morje Slovenije. Drugi razlog za zavrnitev dokumenta pa so bili preloženi zemljevidi, ki so imeli vrisano mejo med Slovenijo in Hrvaško po sredini Piranskega zaliva.

Dne 9. novembra 2009 je potekal na Brdu pri Kranju drugi Koordinacijski odbor med Vlado Slovenije in Vlado Italije, na katerem je italijanska ministrica za okolje poudarila, da je Italija s postopkom za Žavlje zaključila, sedaj 9. novembra ponovno. Slovenski minister za okolje je ponovno izpostavil nasprotovanje gradnje plinskih terminalov v Žavljah, zaradi vrsto odprtih vprašanj. Ponovno je pozval Italijo, da nam posreduje študijo, na kateri temelji končna odločitev Italije za Žavlje in študijo v plinovod. Italija je to gradivo posredovala 12. novembra 2009, torej po več mesečnih pisnih in ustnih pozivih Slovenije.

Vlada je na svoji seji 18. februarja 2010 obravnavala informacije glede problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju sprejela sklep s šestimi točkami. S 4. točko sklepa je Vlada Republike Slovenije zadožila Ministrstvo za okolje in prostor ter Medresorsko komisijo za plinske terminale, da pripravi ta dokument za predhodni postopek pri Evropski komisiji v skladu z 259. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, s katerim bi Slovenija pozvala Evropsko komisijo, da sproži tožbo proti Italijanski republiki, zaradi domnevne kršitve relevantne zakonodaje in mednarodnih pogodb pri načrtovanju plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Navedeni dokument naj bi Medresorska komisija v skladu z okvirom časovnice Vladi predložila v obravnavo julija 2010. Do delnega podaljšanja roka za pripravo dokumentov, za predhodni postopek pri Evropski komisiji je prišlo, ker je Slovenija na osnovi sklepa Vlade z 18. februarja 2010 poskušala z Italijo opraviti čim več bilateralnih pogovorov, s katerimi bi pridobili dodatne elemente za pripravo dokumenta za predhodni postopek oziroma preko katerih je poskušala rešiti probleme.

Tako sva se 24. maja sestala z ministrico za okolje Italije. Na tem sestanku je ministrica ponovno, tokrat že tretjič, eksplicitno

poudarila, da je Italija za terminal v Žavljah že lani sprejela končno odločitev ter da se Italija o terminalu v Žavljah ni več pripravljena pogajati. Ministrici sem jasno odgovoril, da njeno izjavo samo jemljem na znanje. Ne, da se strinjam, dne 4. junija 2010 je potekal tehnični sestanek med Italijo in Slovenijo in sicer za postopek presoje čezmejnega vpliva na okolje na projektni ravni za plinovod Trst–Gradež, za tako imenovani offshore plinski terminal ter čezmejno presojo vplivov za okolje na planski ravni za načrtovanje širitve Luke Koper.

Vlada Republike Slovenije je na seji 10. junija 2010 obravnavala informacijo o aktivnostih in ukrepih, glede problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu v letih 2010 in 2011 ter sprejela sklep, vključno z okvirnim načrtom in časovnico aktivnosti in postopkov v obdobju 2010 in 2011. V 4. točki sklepa je naložila Ministrstvu za okolje in prostor in Medresorski komisiji za plinske terminale, da do 30. septembra 2010 pripravita dokument za predhodni postopek pri Evropski komisiji.

V 5. točki sklepa pa je naložila Ministrstvu za okolje in prostor, da skupaj s pristojnimi ministrstvi in vladnimi službami do 30. septembra pripravi scenarij oziroma izhodišča za pogovore in pogajanja med Italijo in Slovenijo glede umeščanja vseh večjih projektov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju, ki bi lahko imeli čezmejne učinke na okolje ter ga predloži Vladi Republike Slovenije v obravnavo za razreševanje problematike plinskih terminalov in nad vse dobrodošlo dodatno angažiranje Evropske komisije predvsem v letu 2010. Evropska komisija je za ta namen že organizirala neformalni tehnični sestanek med Italijo, Slovenijo in komisijo dne 26. januarja 2010. Pred dnevi smo s strani Evropske komisije prejeli dopis z najavo organizacije drugega tehničnega sestanka predvidoma septembra 2010. Angažiranje komisije je prispevalo k odločitvi Italije, da prične s postopkom čezmejnih prostorov vplivov na okolje za plinovod ter da pripravi študijo kumulativnih vplivov na okolje vseh treh projektov terminala v Žavljah, plinovoda in terminala offshore s plinovodom.

Vlada Republike Slovenije bo oktobra 2010 naročila tako imenovani kritični pregled oziroma preview dokumenta za predhodni postopek pri eni od odvetniških pisarn z ustreznimi referencami. Odvetniška pisarna naj bi predvidoma v roku treh mesecev, torej do konca decembra 2010, podala mnenje glede kakovosti in celovitosti dokumenta za predhodni postopek. Dodatno pa tudi glede možnosti Slovenije za uspeh tožbe. Na osnovi

dopolnjenega dokumenta v okviru previewa bo Vlada Republike Slovenija predvidoma v januarju 2011 odločala o pričetku predhodnega postopka pri Evropski komisiji. Če se bo Vlada na osnovi dokončnega dokumenta odločila za predhodni postopek in ga poslala Evropski komisiji, ima v skladu z 259. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, Evropska komisija na voljo tri mesece za odgovor ali bo na poziv Vlade Republike Slovenije sprožila sodni postopek proti Italiji na evropskem sodišču ali ne. Če se Evropska komisija ne bo odločila za tožbo proti Italiji, je odločitev glede vložitve tožbe v rokah Slovenije. Po sedanjih sicer neformalnih informacijah Evropska komisija želi, da se Italija in Slovenija sporazumeta in da do vložitve tožbe s strani Slovenije ne pride. Evropska komisija se je za sporazumne razrešitve problemov med državami članicami angažirala, saj je ena izmed njenih temeljnih nalog pomoč pri sporazumevanju in reševanju odprtih problemov med državami članicami Evropske unije.

Dovolite mi, da vas povabim h konstruktivni razpravi glede razrešitve problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju. Predlagam, da podprete sklepe Vlade z dne 10. junija 2010 skupaj z okvirnim načrtom in časovnico aktivnosti ter postopkov v obdobju 2010-2011. Hvala za pozornost.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanski skupin. Proceduralno, postopkovno, gospod Tanko.

Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik.

Včeraj je minister na Odmevih izjavil, da ni seznanjen s stališči oziroma s pogovori predsednika Vlade z italijanskim predsednikom Berlusconiem. Tudi v tem stališču do danes o teh razgovorih in o teh zadevah ni bilo popolnoma nič slišati. Predsednik Vlade je, preden je odšel na obisk v Libijo, posebej poudaril, da se bo pogovarjal tudi z Berlusconiem, z italijanskim predsednikom Vlade o terminalih, o cevovodih in tako naprej v Tržaškem zalivu. In predlagam, spoštovani predsednik, da prekinite sejo toliko časa, da pride predsednik Vlade in pojasni kaj se je o tej, vsekakor za Slovenijo, zelo pomembni problematiki pogovarjal z italijanskim premierjem Berlusconiem v Rimu na to temo. Včeraj odgovora ni bilo, danes v predstavitvi stališča Vlade o teh novih dogovorih, novih

elementih ni bilo nobenega komentarja, nobene razlage.

Gre pa pravzaprav za temeljne zadeve, ki so povezane tudi z delom Državnega zbora, s predlogi sklepov, z usmeritvami, ki jih bom sprejemali in gre navsezadnje tudi za, to se lahko strinjamo vsi, za okoljsko izredno občutljivo temo, izredno občutljivo temo za Slovenijo. In jaz predlagam, da izkoristimo to možnost, in to priložnost, da dobimo iz prve roke informacije, kaj se je dejansko v Tripoliju na tem tudi dogovarjalo in tudi dogovorilo. Vsekakor ni nobenih razlogov, da se gremo tudi na tem področju neke vrste tiho diplomacijo, ko se predsednik Vlade pogovarja z drugim predsednikom Vlade o zelo pomembnih ključnih temah za usodo severnega Jadrana. Minister, ki pride v Državni zbor zagovarjati to temo in je pooblaščen s strani Vlade, da to zadevo komentira pa o tem ne pove niti besede, ne včeraj, ne danes, ne kdaj. Danes imamo pa posebej podrejeno to temo in točko dnevnega reda. Zato predlagam, da prekinemo sejo za pol ure in da zagotovite udeležbo predsednika Vlade, da nas bo seznanil z vsemi relevantnimi okoliščinami, vsebinami, predlogi, dogovori, ki jih je opravil dva dni nazaj v Tripoliju na znameniti večerji pri Gadafiju.

Menim, da smo poslanci Državnega zbora do tega upravičeni in tudi bi bilo z vidika higiene Vlade in odnosa do Državnega zbora to nujno treba. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Spoštovani gospod Tanko, poslovniških razlogov za prekinitve seje ni, zato seveda te prekinitve ne bom niti dal na glasovanje, niti je odredil. Vlada je posredovala v zvezi s tem dnevnim redom predstavnike Vlade, ki bodo sodelovali na seji. To ste dobili. In zadovoljiti se bomo morali s tistimi pojasnili tistih predstavnikov, ki jih je Vlada imenovala. Pa če bodo ta pojasnila zadosti dobra ali ne, o tem bomo seveda vse ocenili.

Prijavil se je k besedi gospod minister Roko Žarnić. Besedo mu bom dal po predstavitvi stališč poslanskih skupin.

Stališče Poslanske skupine...
Proceduralno, gospod Barovič.

BOGDAN BAROVIČ: Gospod predsednik, jaz bi vseeno proceduralno predlagal, ne gre za prekinitve, ampak da najprej daste besedo gospodu Žarniću, če ima kaj za povedati o pogovoru premierja z Berlusconiem, ker ta vsebina lahko vpliva na ta pogovor. Razumite, da je nerodno sedajle izražati neka stališča, potem bomo pa izvedeli neko vsebino, da tisto

kar mi govorimo je že sploh pase ali da se je tisto spremenilo. Zato jaz predlagam proceduralno, če ima pooblaščen minister za to izredno sejo te podatke informacije, ki so pomembni za današnjo sejo, naj jih predstavi, da bomo vedeli v nadaljevanju, tako v stališčih skupin kot posameznikov vprašati ali spregovoriti. To je moj proceduralni predlog. Vi se boste pa pač odločili.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Dobro gospod Barovič, moram reči, da vaš proceduralni predlog, samo da odgovorim najprej, da vaš proceduralni predlog sicer nasprotuje mojemu pojmovanju reda, ampak imate pa vsebinsko prav. V tem smislu bom dal besedo dr. Roku Žarniću takoj po tem, ko bo svoj proceduralni predlog dal ali sporočil gospod Jožef Jerovšek.

Prosim.

Ste želeli?

Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala gospod predsednik.

Nikakor se ne morem z vašimi argumenti strinjati za zavrnitev predloga, da na sejo pride predsednik Vlade. Namreč, če kdo v tej državi, mora biti Državni zbor izčrpno in celovito informiran. Meni se je sinoči zasmilil minister, ko je dejal, da nima pojma, kaj se je predsednik Vlade pogovarjal...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Jerovšek, to je zloraba poslovniškega postavljanja vprašanja, to je razprava. Prosim, dajte predlog, če ne vam bom moral vzeti besedo.

JOŽEF JEROVŠEK: ...gospod predsednik ne razumem vašega odgovora glede na to, da ste vi prvopodpisani pod zahtevo iz 2. junija 2006, kjer ste v sklepu številka 4 zahtevali, da Vlada obvesti o vseh relevantnih zadevah, diplomatskih notah, čisto vse ste zahtevali. Danes ste se pa obrnili za 180 stopinj...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Kje je proceduralni predlog?

JOŽEF JEROVŠEK: In proceduralni predlog je in zahteva, da je Državni zbor izčrpno obveščen. Še enkrat zahtevamo, da gospod predsednik Vlade pride sem, ker je očitno, da ministra resornega ne obvešča o zadevah. To je bilo sinoči očitno. In ne more tak minister predstavljati tukaj, če nima informacij...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Jerovšek...

JOŽEF JEROVŠEK: ...To je...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ...dajte proceduralni predlog.
Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Prosim, pripeljite predsednika Vlade sem, ker ima Državni zbor pravico, da je obveščen.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Jerovšek, jaz nisem vodič po Ljubljani in vodič po zgradbi Državnega zbora. Tako, da tega ne bom storil.

To razpravo zaključujem.

Kar zadeva mojo vlogo bi ob tem rad poudaril, da absolutno podpiram to sejo in bom o tem tudi govoril, kljub vsemu bom dal besedo gospodu Žarniču...

JOŽE TANKO: Proceduralno imam.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR:
Proceduralno, gospod Tanko.
Želite proceduralno?
Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

Najprej moram protestirati, spoštovani predsednik, ker ima vsak poslanec 3 minute na razpolago, da obrazloži svoj proceduralni predlog.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Če ga ima, seveda.

JOŽE TANKO: Seveda. In zato bom imel najprej obrazložitev.

Mislil, da ni ne etično ne modro, da z vidika vodenja Državnega zbora skačete poslancem v besedo in jim skušate nekaj vsiliti ali sugerirati. To pustite, poslovniška določba je jasna in jo prosim korektno uporabite.

Drugo kar pa je, je vsebinsko vprašanje pri tej točki, spoštovani predsednik Državnega zbora. Mi na mizi danes nimamo vseh dokumentov ali vseh dogovorov Vlade, ki so bili opravljeni po prejemu vladnega gradiva, ki smo ga dobili 10. 6. Mi nimamo na mizi zadnjih dokumentov in zadnjih dogovorov – ne ustno jih nismo dobili, še manj pisno. In naš predlog je samo ta, da prekinemo sejo za toliko časa, da pride predsednik Vlade in nam ustno pove na tej seji, kaj se je o tej predmetni zadevi dogovarjal z italijanskim premierjem Berlusconiem na znameniti večerji pred dvema dnevoma v Tripoliju.

Ni mogoče drugače, spoštovani predsednik Državnega zbora, o tej temi

razpravljati, ker ne poznamo zadnjih dogovorov. Vlada jih ni dala pisno, minister jih ni povedal ustno, predsednik Vlade pa očitno vse te informacije ima in jih drži za sebe. Če hoče, da bo delo Državnega zbora potekalo resno, pri tej točki pa sploh, saj gre za vsebinsko, politično in tudi sicer za pomembno vprašanje predlagam, da sejo prekinete, – imate razlog – ker so nastale po tem nove okoliščine in nimamo na razpolago vseh relevantnih pojasnil in odgovorov na to točko. Nimamo, ker je bilo jasno povedano, preden je šel predsednik Vlade na obisk v Libijo, da se bo tam s premierjem Berlusconiem pogovarjal predvsem o tej temi in teh informacij zdaj nimamo tu na mizi.

Ni možno opraviti samo razpravo samo zaradi razprave. Mi želimo opraviti vsebinsko razpravo, želimo vedeti, kaj se je predsednik Vlade dogovoril, dogovarjal. To želimo vedeti, ker bomo lahko tudi na ta način oblikovali nove ali dodatne točke pri predlogu sklepa in tako naprej. In tu želimo kompetentnega sogovornika.

Minister za okolje je javno povedal vsej slovenski javnosti, da teh informacij nima, razen tistih dveh ali treh stavkov, ki so bili zapisani v medijih. In ne razumem koalicijskih poslancev, tudi vseh tistih, ki vas tako skrbi usoda Piranskega in Tržaškega zaliva, ki vas skrbijo prekomerni vplivi, da nam predsednik Vlade o teh svojih zadnjih dogovorih ne bi poročal.

Zato predlagam – prekinite sejo!

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Še enkrat vas moram obvestiti, da poslovnih razlogov za prekinitve seje ni.

Drugič. Da je Vlada poslala seznam predstavnikov, ki bodo sodelovali v delu Državnega zbora na tej seji.

Da bomo morali sprejeti tiste odgovore, ki nam jih bodo predstavniki Vlade, ki sodelujejo na seji, dali. Ali bodo ti odgovori zadovoljivi ali ne, bomo presodili na koncu, tudi jaz še tega ne vem in ni vnaprej dana, noben vnaprejšnji glas za te odgovore. O tem nas bo morala Vlada prepričati in bomo seveda šli naprej s to sejo.

Kot sem se odločil, čeprav v nasprotju s pravilom... Prosim? / oglašanje iz dvorane/ Mislil, da je to pač neka določena izjema, za katero smo bili zaproseni. Vendar imate prav, strogo poslovniško to ne velja, zato seveda besede ne boste dobili.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Anton Anderlič, v imenu Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije. / oglašanje iz dvorani/ Se opravičujem! Proceduralno, Breda Pečan.

BREDA PEČAN: Rada bi ponovno opozorila, gospod predsednik, da smo vsi, poslanci in poslanke, dobili gradivo Vlade Republike Slovenije, ki se imenuje Informacija o... / oglašanje iz dvorane/ Ne, ni zastarelo, ker je od 10. junija 2010. Torej informacija o aktivnostih in ukrepih glede problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu v letu 2010 in 2011. Tisti, ki imate to informacijo v pisarni in si niste vzeli časa niti za to, da bi naslov prebrali, si jo pač pojdite iskat. DrugEGA vam ne morem reči.

Zaradi tega proceduralno predlagam, predsednik Državnega zbora, da ne poslušate več blefiranja, ker je informacija popolna. O njej smo govorili na odboru in mislim, da lahko o tem zdaj nadaljujemo.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Stališče Poslanskega kluba Liberalne demokracije Slovenije bo predstavil Anton Anderlič.

Prosim. / oglašanje iz dvorane/
Proceduralno, gospod Battelli.

ROBERTO BATTELLI: Hvala lepa, gospod predsednik.

Mislím, da bi bilo smotrno in razumno, da vendarle daste besedo ministru, tako kot ste prej najavili.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Še enkrat vas opozorim, da to ni v skladu s poslovnískim redom, zato mu besede ne bom dal. Besedo bo dobil takoj po predstavitvi stališč poslanskih skupin.

Stališče Poslanske skupine LDS – to zdaj povem tretjič – bo predstavil Anton Anderlič.

Prosim.

JOŽE TANKO: Predsednik, glasovanje o proceduralnem predlogu je možno v skladu s tretjim odstavkom poslovnika.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Stališče Poslanske skupine LDS bo predstavil Anton Anderlič. Nadaljujemo sejo.

Prosim.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovani!

Iz zahteve za sklic te seje kot tudi iz teh uvodnih obrazložitvev je očitno, da gre za to, da bi se rado slovenski javnosti predstavilo, da Vlada, Državni zbor in vse institucije v Republiki Sloveniji niso storile dovolj za zavarovanje slovenskih interesov, ko gre za

nameravano gradnjo plinskega terminala v Tržaškem zalivu in da so mogoči čezmejni vplivi, ki bi bili škodljivi za Slovenijo in da je treba storiti vse, da se to prepreči.

Sam se strinjam s tem, da so tako Državni zbor kot tudi obe Vladi v zadnjih štirih letih tej temi posvečali veliko pozornosti. Ko sem bežno pregledal kronologijo, ki je bila objavljena tudi v sredstvih javnega obveščanja, je več kot očitno, da tako prejšnja vlada kot sedanja sta tekoče spremljali in opozarjali sosednjo državo Italijo na slovenski interes, slovensko pravico do vedenja, do vpogleda v dokumente, ki jih pripravljajo za morebitno načrtovanje in izgradnjo teh terminalov v naši soseščini.

Težko bi rekli, da se je Državni zbor vključno z delovnimi telesi, poslanskimi vprašanji in drugimi oblikami več ukvarjal s katerikoli drugim vprašanjem kot ravno s tem. Tudi pogled na to dogajanje kaže, da smo bili tako rekoč stalno obveščeni, ali po volji Vlade ali zaradi tega, ker se je zahtevalo s strani poslancev, v prejšnjem mandatu pretežno s strani tedanje opozicije, v sedanjem mandatu pa, recimo temu, precej uravnotežene zahteve glede obveščanja in uveljavljanja slovenskih interesov glede tega vprašanja. Očitno je, da v določeni fazi ni mogoče, da sosednja država glede na pravila, ki so in notranjo ureditev posamezne države, ne more vplivati na nekatere odločitve, ki jih posamezne države sprejmejo. Ko pa se ta faza zaključí, pa glede na pogodbo o Evropski uniji in naših skupnih zavezah, pa nastopijo trenutki, ko lahko izkoristimo tudi druga pravna sredstva, najprej politična seveda in potem tudi druga pravna sredstva. Po tem kar sedaj vemo, je očitno, da v dvostranskih pogovorih nismo bili uspešni in da je Italija enostransko, kar je seveda njihova pravica, ampak brez obvestila s sosedi, tudi po zahtevah in ustreznemu vpogledu v dokumentacijo. Obstaja očitno dvom ali sum ali je dokumentacija bila pripravljena strokovno, korektno in tudi, da je bila kot taka predstavljena javnosti, ko gre za škodljive vplive na okolje, ne samo v bližnji okolici, ampak čezmejno.

Tukaj so nastopili novi momenti in mi smo zainteresirani, da danes nesporno jasno povemo, da je treba narediti vse, nadaljevati meddržavne pogovore, kakor tudi seveda preko Evropske komisije, da bi prišlo do ugotovitev točnih dejstev in do preprečitve kakršnihkoli gradenj, ki bi bile škodljive za Slovenijo oziroma za to okolje, ki verjetno ni omejeno samo na Italijo, Slovenijo, verjetno, da je zraven tudi Hrvaška pa mogoče kakšen vpliv lahko tudi še v širši okolici.

Državni zbor je pred nedavnim sprejel resolucijo o strategiji za severni Jadran, ki je bila tudi namenjena temu, da poskušamo. Tukaj je vendarle treba reči, da nismo naredili dovolj s to resolucijo, kajti sam sem trdno prepričan in v Poslanskem klubu Liberalne demokracije, da bi morali na osnovi te resolucije dati formalno pobudo tako Republikli Italiji kot Hrvaški, pa še komu drugemu, da naredimo nek skupen dokument. Ratificiramo nek protokol, ki bo vsem pod enakimi pogoji omogočal skrb in zaščito tako lastnih interesov, lastnega okolja kot tudi, seveda skupaj z drugimi, celotne regije oziroma celotnega področja.

Verjamem, da bodo tudi te razprave prispevale k temu, da bomo nadaljevali s temi aktivnostmi, zato je v tem trenutku za Liberalno demokracijo poročilo, ki ga je Vlada poslala kot realizacijo tistih sklepov iz leta 2006 in tisto kar je v priporočilih, sklepih, pripravil tudi na osnovi predlogov predlagatelj oziroma tisti, ki so zahtevali sejo, Odbor za okolje in prostor. Kajti nesporno je, da če se imamo za pravno demokratično državo, kar nesporno je res, potem se moramo posluževati poti, ki so v takih demokratičnih okoliščinah tudi edino mogoče.

Verjamem, da bi nekateri radi interpretirali od komisarja Potočnika, ampak to vendarle ni naša skrb in naša pristojnost v tem Državnem zboru, ampak se to glede na njegovo odgovorno opravljanje nalog ta razprava opravlja na drugih ravneh.

Verjamem tudi, da bi radi zamajali samo zaupanje ministru Žarniču, ki se je vehementno in z zagnanostjo lotil reševanja mnogih vprašanj, ne samo tega, ampak za to je treba izbrati kakšno drugo pot. Za to je treba reči bobu bob pa spisati interpelacijo ali karkoli drugega. Ampak sporočati skozi to, da nekdo ni naredil dovolj pomeni, da je opustil dolžno ravnanje, ki ga bi moral kot visok državni uradnik opraviti. To so resne obtožbe, to ni za nek pogovor tam v avli, češ, kaj bi in kaj ne bi kdo moral narediti.

Jaz verjamem, da bo po podrobnem branju, jaz sem to, ker tudi sicer me tematika zanima iz gradiva, lahko prebral, da je resda, da smo bili vsi skupaj, tudi prejšnja vlada in sedanja vlada v tistem delu, da bi pravočasno dobili dokumentacijo, da bi se usedli skupaj z Italijani in da bi skupaj rekli kakšno besedo. Zdaj se pojavlja tudi še seveda druga teza, češ, Italijani bodo pa sedaj se mešali v Luko Koper pa mešali zraven še offshore področje in ne vem kaj vse. Ampak mi imamo na mizi eno vprašanje, torej terminali v Tržaškem zalivu in aktivnosti na eni in na drugi strani.

V Poslanskem klubu bomo podprli predloge sklepov odbora, amandmirane, kot sem rekel. Saj verjamemo, da po tej poti in še celo to, da do tožbe ne bo treba priti, bomo zadostili tistemu, kar je treba, torej zavarovali slovenske interese na tem področju. Zato tudi ne vidimo kakšne velike potrebe po tem, da bi na tej točki postavljali pod dvom verodostojnost opravljanja nalog Vlade in pa ministra.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Postopkovno gospod Tanko. Ste želeli postopkovno?

Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsednik.

Drugi stavek tretjega odstavka 73. člena Poslovnika je naslednji. Če Državni zbor odloči, da je treba pridobiti mnenja delovnih teles, Zakonodajno-pravne službe ali Vlade, predsedujoči lahko prekine obravnavano točko dnevnega reda, lahko pa tudi sejo. Če hočemo dobiti dopolnjeno mnenje Vlade, dopolnjen predlog Vlade z zadnjimi dogovori, potem je nujno, da se seja prekine, da Vlada dopolni svoje gradivo, ustno ali pisno. Predlagam ustno, ker to bo hitreje teklo in predlagam, da to opravi predsednik Vlade. Kajti včeraj je okoljski minister na vprašanje ali vi, kot okoljski minister v tem trenutku veste, kaj sta se pogovarjala premierja Pahor in Berlusconi, odgovoril ne. Je potem samo še dodal, da ve samo tisto, kar je bilo z enimi, dvemi, tremi stavki objavljeno v javnih občilih. Toliko vem, namreč tri pikice.

Državni zbor je organ, ki se je odločil, da bo na tej seji obravnaval temo terminalov v Tržaškem zalivu, ni minister v svojem uvodu niti z besedico seznanil o tem, kaj je bili zadnji dogovor predsednika Vlade, o kupčiji recimo lahko v libijski puščavi ni povedal niti besedice o tem, kakšne dogovor je tam tekkel med našim predsednikom Vlade gospodom Pahorjem in italijanskim predsednikom Vlade gospodom Berlusconijem. Rad bi vedel ali je ob tej kavici ali pa ob kameljem mleku bilo karkoli dogovorjenega, kar je relevantno za razpravo v Državnem zboru in za odločanje v Državnem zboru.

Mi o tej točki danes opravljamo razpravo in sprejemamo sklepe, ki bodo dali usmeritev Vladi tudi za naprej. In če nimamo temeljnih podatkov ključnega vsebinskega dogovora, dogovora na štiri oči, potem najbrž tudi Državni zbor ne more sprejemati verodostojnih sklepov. In zato predlagamo, spoštovani predsednik Državnega zbora, da

daste moj proceduralni na glasovanje in da Državni zbor z glasovanjem odloči, ali le potrebuje zadnji dogovor predsednika Vlade s sosednjim premierjem ali ga ne potrebuje za svoje delo. Jaz menim, da je ta podatek, da bodo te informacije, ki jih bomo dobili o tem, kaj se je dogovarjalo ob kameljem mleku v libijski puščavi, relevantne za razpravo o plinskih terminalih v Tržaškem zalivu. Najbrž je nama dvema obema jasno, da se dva predsednika Vlade pogovarjata najbrž nekaj vsebinskega in ne kar nekaj, kar takole in zato to tudi predlagate na glasovanje predloga.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala, gospod Tanko.

Vi ste citirali pravi stavek, to je že treba reči. Mnenje delovnega telesa imamo, mnenje Zakonodajno-pravne službe imamo, mnenje Vlade imamo. V razpravi se bo pokazalo, ali ima Vlada še kaj za dodati ali ne. Ali je to mnenje zadosti dobro ali ne, bomo ocenili mi tukaj poslanci in mi poslanci bomo tudi odločili o sklepih teh ali drugačnih in dopolnjenih v zvezi s tem, zato seje ne bom prekinil. Vas pa obveščam, da sem predsednika Vlade oziroma njegov Kabinet obvestil, da obstaja močna želja, da bi bil tudi prisoten na tej seji in če bo mogoče uspel ali želel, se bo mogoče te seje tudi udeležil. Vlada je jasno in glasno povedala, kdo jo bo predstavljal v zvezi s to točko te sklicane izredne seje in več kot to ne morem dodati, zato nadaljujemo.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila Breda Pečan.

Prosim.

Breda Pečan?

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil Rudolf Petan.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo, gospod predsednik. Gospod minister. Državni sekretar s sodelavko.

V Slovenski demokratski stranki seveda celovito gledamo na ta problem terminalov v Tržaškem zalivu in ta svoj pogled v imenu Poslanske skupine sem razdelil na pet točk. Najprej je tisti zgodovinski, ampak jaz bom malo drugače predstavil kot so ga predstavniki pred menoj. Naj povem, da se je zadeva začela v aprilu 2006 s poslanskimi vprašanji in nato z nujno sejo Odbora za okolje in prostor, 18. 4., potem so bile še štiri izredne in nujne seje Odbora za okolje in prostor, vmes je bila tudi seja Državnega zbora, kjer smo sprejeli en kup sklepov, usmeritev in zadolžitev za Vlado in državne organe. Naj mi bo dovoljeno, da citiram nekaj svojih kolegov, kaj

je bilo takrat na tistih sejah izrečeno in v katero smer se je nagibala razprava.

Na prvi seji 18. 4. 2006 Odbora za okolje in prostor je v imenu podpisnikov dr. Pavel Gantar povedal naslednje: "Uvodoma bi rad seveda, vendarle pogledal na to, kdo vse predstavlja Vlado, vendarle rekel svoje nezadovoljstvo. To sejo odbora kot nujno sejo smo sklical prav zato, da bi od najbolj kompetentnih, se pravi, od ministrov, vsaj dveh ministrov, to je ministra za okolje in prostor in ministra za zunanje zadeve izvedeli določena stališča." Sedaj pa se spomnimo, kaj smo se pa malo prej pred nekaj minutami natezali, ali mora biti tukaj še kdo razen ministra za okolje in prostor. To je bilo povedano 18. 4. 2006 v popoldanskih urah.

Najprej, citiram, dr. Pavel Gantar: "Če grem sedaj k vsebini, lahko rečemo predvsem to, da dogajanja v zvezi z načrtovano postavitvijo dveh plinskih terminalov, enega v ekvatorju Tržaškega zaliva in drugega v Žavljah na obali, kaže po eni strani neko sprenevedanje različnih komponent italijanske Vlade oziroma regionalnih oblasti, lokalnih oblasti in tudi investitorjev, na drugi strani pa tudi, kot lahko ugotovimo iz datumov in zaporedij, nekoliko zapoznel in omahljiv odnos Slovenije. Po tem lahko smatramo vladne predstavnike." Kaj imamo pa danes? Da grem naprej, ne bom komentiral, kaj se je zgodilo prej.

Tukaj je bil na tej seji tudi takratni poslanec gospod Aurelio Juri, ki je dejal: "Gre za plitko morje in za to plitkost in ta plitkost govori v prid temu, da vsako ladjo, jaz sem to že zadnjič opozarjal, ki je ne moreš gasiti drugače kot s potopitvijo, ta prostor ne prenese in ne sme sprejemati. Za tankerje je že drugo vprašanje. Tankerje lahko gasiš na drugi način in za nafto, ko gre za nafto seveda in tudi tukaj so ekološke katastrofe. Če se zgodijo v primeru Elsona Valdesa imamo razsežnosti še hujše, ampak ko pride do incidenta, to lahko ugasneš, medtem ko tanker z utekočinjenim plinom, ko pride do aerosolnega izpusta, ne moreš gasiti drugače kot s potopitvijo. To dejstvo govori v prid temu, da moraš imeti globino, ki je globlja od same velikosti tankerja, če hočeš sprejeti takšno pošast. Zadnjič smo že dejali, da je bila pri tej zgodbi naša diplomacija prepočasna, poudarek na "diplomaciji". Kako je pa v tem primeru z našo diplomacijo - niti sem je ne smemo zahtevati, v parlament." In tako naprej.

Na isti seji 18. 4. 2010 je gospa Nives Batolič dejala: "Jaz bi najprej pozdravila v imenu vseh civilnih iniciativ iz Obale. Mislimo, da problem, zaradi katerega smo tukaj, presega vse politične opcije. Neodvisno

katerim strankam pripadamo, smo se odločili, da delujemo proti terminalu nestransko, v smislu, ko gledamo na to, kaj negativnega nam prinaša, začeni s kvaliteto življenja. Kvaliteta življenja se bo za vse prebivalce in kraje poslabšala. Pri tem bi potem lahko vključili že takoj Ministrstvo za zdravje, Ministrstvo za turizem, ker bo padec dohodka od turizma, če bo do turizma sploh prišlo. Cene nepremičnin se bodo zmanjšale, o ribištvu smo že govorili, praktično vso gospodarstvo na Obali bo trpelo, kjer bodo ne samo primarni, ampak tudi sekundarni efekti za nas porazni. Že tako imajo mladi problem z zaposlovanjem in velikim je Ljubljana edina možnost, da se zaposlijo. V primeru takšne ekološke katastrofe ne vem, kam se bodo preselili. Pozabljamo, da je slovensko morje precej manjše kot hrvaško..." in tako dalje.

Naslednji govornik, ki je bil na tej seji, gospod Lobnik, je dejal: "Spoštovani! Izvršni odbor Sveta za varstvo okolja vam je pismeno posredoval naša stališča, ki so bila podprta tudi s strani Odbora za trajnostni razvoj pri Slovenski akademiji znanosti, Odbora za varovanje okolja pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti in Slovenskega združenja Rimskega kluba. Poudaril bi, da so problemi tako politični, strokovni kot tudi gospodarski. Mogoče sta ta dva terminala priložnost, da se Slovenija pojavi kot enakopraven sogovornik z Italijo in Hrvaško v strateškem dolgoročnem razvoju severnega Jadranskega morja, predvsem pa občutljivega Tržaškega zaliva. Da je to politični problem, je jasno. Da pa je Evropska unija, katere člani smo, nam daje pravico tudi tako politično sodelovati. Drugo, kar je res, da je mogoče naša stroka pred italijansko in jim je treba povedati, da to živo srebro, ki se bo dvignilo zaradi gradnje, bodo dobili tudi Italijani, saj to gre v tisto smer. In tretje, mislim, da je čas, da začnemo do leta 2050 razmišljati, kako se bo ta del пристanišča razvijal in potem še o primeru povečanja števila ladij."

Sedaj mi dovolite, da preberem še kratko razmišljanje gospoda Franca Jurija: "Najlepša hvala, gospod predsedujoči. Se tudi jaz zahvaljujem v imenu Koordinacijskega odbora krajevnih skupnosti in civilnih iniciativ slovenske Istre za povabilo k tej seji. In bi nadaljeval tam, kjer je ostala moja kolegica, ko je povedala, da pravzaprav bi si lahko bolj učinkovito izmenjavali podatke tudi na podlagi informacij, ki jih imamo oziroma ki jih imajo nevladne organizacije. Naj potrdim to trditev z dejstvom, da že 10. februarja, kot veste, je bil namen izgradnje terminala v Tržaškem zalivu objavljen v tržaškem Il Piccolo. Po 10. februarju pa je bila vsa dokumentacija, ki ste jo

zahtevali in potem tudi dobili s strani italijanskega ministra za okolje, na razpolago. Mi smo jo dobili oziroma jaz osebno v vlogi novinarja sem jo dobil štirinajst dni pred našim ministrom, in to tako, da sem zaprosil italijanske kolege iz VVF oziroma italijanske zelene, naj mi jo posredujejo." Potem pa jaz predlagam, da mi zaprosimo sedaj kolega, ki je tudi poslanec, ki takrat še ni bil, da to naredi za našega ministra ali pa za našega predsednika Vlade, da pridobi gradivo.

Dovolite mi, da posredujem še sporočilo naše kolegice, gospe Brede Pečan, ki je tam dejala (18. 4. 2006): "In tukaj je najbolj na mestu, da povem, da se tudi mi ne strinjamo s takim načrtovanjem oskrbe z energijo v EU, zaradi tega, ker gre za to, ker so tudi predstavniki združenja ali pa povezanih civilnih iniciativ in krajevnih skupnosti predlagali, da bi se celotno območje severnega Jadrana razglasilo za ekološko občutljivo ter zaščiteno območje. Mislim, da je to ena od pravih poti oziroma pravi korak."

In sedaj, če mi dovolite, na naslednji seji Odbora za okolje in prostor, ki je bila 26. 5. 2010, je dr. Pavel Gantar v imenu predlagateljev tiste prve zahteve dejal: "Bi povedal samo razloge za sklic. Sami smo v Poslanskem klubu LDS, pa tudi drugi razmeroma podrobno spremljali dogajanja v zvezi z nameravano in načrtovano gradnjo obeh terminalov za utekočinjen zemeljski plin v Tržaškem zalivu in v njegovem obalnem območju. Ocenjujemo, da nekateri postopki so že v tej fazi, da zahtevajo bolj resen, bolj odločen odziv Vlade Republike Slovenije, tako da se na nek način pobuda za izredno sejo Državnega zbora ima za pravi cilj, da Vlado spodbudimo k temu, da ukrepa, da se ne bi znašli v situaciji, ko bi se Vlada Republike Slovenije v tem postopku sploh ne bi mogla več umešati na osnovi evropskega pravnega reda.

Dovolite medklic. Kaj pa smo mi zahtevali pred 10 minutami? Da dobimo tudi relevanten odgovor od predsednika Vlade, ki se pogovarja v Libiji o tej zadevi in ima pravico, vendar je pa prav, da smo o tem obveščeni. Še bolj prav pa bi bilo, da bi bil o tem obveščen tudi minister, njegov resorni minister za okolje, ki pa žal o tem ne ve nič. In lahko kar povem, da v SDS ne mislimo napadati tega ministra za tiste zadeve za katere ni kriv. Mi samo želimo, da bi tudi minister bil informiran in iste informacije zahtevamo tudi mi. Če nam jih minister ne more podati, potem jih pa naj poda tisti iz Vlade, ki se gre okoljskega ministra ali pa posrednika, kar ni nič narobe, ampak o tem se mora informirati tudi resorni

minister in če ne kaj potem tudi parlament. In to je tudi naš namen. Toliko v tem prvem delu.

Bi pa še citiral tisti strokovni del, to pa je bila 16. redna seja Odbora za okolje in prostor 23. 1. 2008, kjer je dr. Stojič dejal sledeče: "Želel bi vam predstaviti izsledke študija poročila o vplivih na okolje za čezmejne vplive plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Poročilo je bilo izdelano na podlagi separatih študij, ki so bile danes v izdelavo najbolj eminentnim znanstvenim raziskovalnim inštitucijam Slovenije kot so Morska biološka postaja Nacionalnega inštituta za biologijo, Inštitut Jožef Štefan, Zavod za ribištvo Slovenije, podjetje Kronos, Inštitut Turistica, Regionalni razvojni center Koper, Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo, Fakulteta za promet in pomorstvo, Fakulteta za pomorski promet iz Portoroža..." ter še neka podjetja, ki jih našteva.

To se pravi strokovna analiza je bila res pripravljena zelo široko, ampak v tej analizi je pa vsebina glavni del in o tem govorijo potem dolgoročni vplivi pri resuspenziji sedimenta. Kar mislim, da je ključno to, da se zaradi odloženega živega srebra v Tržaškem zalivu to živo srebro začne pojavljati v prehranski verigi iz nižjih oblik v višje, tako da na koncu preide tudi v ribe, ki so del človekove prehrane. S tem pride živo srebro do človeka in ga s tem ogroža. Ta vpliv je ocenjen lahko tudi kot uničujoč. Seveda čisto natančne napovedi glede tega ne moremo podati, ampak z veliko, veliko verjetnostjo lahko ugotovimo, da bi prišlo do tega pojavljanja živega srebra v prehranski verigi in do velike nevarnosti za zdravje človeka.

To je strokovna analiza, strokovna ekspertiza v zvezi z načrtovano gradnjo, ki je bila predstavljena in ki še vedno obstaja. To se pravi, gre za resne stvari in zato je neresno, da mi ne moremo dobiti v parlamentu vseh informacij in da tudi minister ne pozna vseh informacij ali pa vsaj tistih zadnjih in tekočih.

In sedaj 2. točka te predstavitve Poslanske skupine SDS bi želel povedati sledeče. Eden od pomembnih temeljev za našo zahtevo je tudi srečanje slovenskega ministra za okolje in italijanske ministric za omenjeno področje 24. 5. v Trstu, kjer je bilo, jaz bom rekel, vehementno našemu ministru povedano s strani italijanske kolegice: "Italija je zaključila postopek okoljskega preverjanja projektov uplinjevalnika v Žavljah, tudi v odnosu do Slovenije. Ocenjujemo, da smo izčrpno odgovorili na vse številne slovenske zahteve, mnoge tudi upravičene." Očitno so bile nekatere neupravičene za njo. O tem bo italijanska vlada odločala v četrtek. Po več kot

dveurnih pogovorih na tržaški prefekturi s slovenskim okoljskim ministrom Rokom Žarničem v Trstu so se zadeve zaključile. Tako je bilo povedano.

In zdaj pa naprej. Danes smo izvedeli, da je, tako je vsaj bilo rečeno, da je že leta 2009 bil s strani Italije sprejet neki sklep, da so v bistvu ti postopki zaključeni, naš minister jih je pa izvedel pred 14 dnevi. Sedaj se pa lahko vprašamo, kdo je skrival to informacijo. Ali se je kaj skrivalo, ali se je tajilo ali pa je bila zopet tajna diplomacija, ki je v Sloveniji zelo moderna in ki se še danes izvaja, da mi ne moremo izvedeti, kaj se je naš minister pogovarjal z italijanskim, to je več kot tajna diplomacija, to je skrivanja. Pa seveda tukaj se lahko vprašamo, ali gre zopet za kakšno kravjo kupčijo o prodaji interesov Republike Slovenije, kar navsezadnje dokazuje, da arbitražni sporazum ni bil prvi taki primer pa žal, tako se je pokazalo tudi ne edini. Mirne duše lahko postavimo tukaj vprašanje, kje pa je tukaj evropski komisar za okolje, kje je evropski komisar za okolje, ne govorim o imenu, kje je evropski komisar za okolje? Če so res tisti sedimenti živega srebra kot je strokovna komisija ugotovila, da se lahko dvignejo, da lahko pride tudi v prehransko verigo, kje je evropski komisar za okolje, da ne govorim, da bi še moral biti zraven zdravstveni pa še eden kup drugih ministrov. To so vprašanja, na katerih seveda mi nimamo odgovora.

Naslednje kar se seveda tukaj pojavlja, danes je bilo že omenjeno pa mislim, da ni škoda, če večkrat ponovimo, da se prime. Zakaj je italijanska ministrica pohvalila našega ministra Roka Žarniča, ki je sicer še novi na tem področju, to mu je treba priznati, tega se mi zavedamo, da je kooperativen za razliko od prejšnjega ministra, gospoda Erjavca? V čem je sedaj problem ali zaradi tega, ker je takrat gospod Erjavec govoril o čezmejnih vplivih? Poleg tega se lahko tukaj postavi vprašanje, kdaj predstavniki tuje države hvalijo neko državo, v tem primeru našo državo, kdaj predstavniki italijanske države hvalijo predstavnike naše države? Ali takrat, ko naši predstavniki postavljajo neprijetna vprašanja ali pa takrat, ko sprejemajo njihova stališča ali pa mogoče še celo to, da ne vedo vseh podatkov, ker jim jih drugi predstavniki države skrivajo? Jaz mislim, da verjetno ne bodo pohvalili naše predstavnike takrat, ko postavljajo neprijetna vprašanja, verjetno v kakšnih drugih primerih. Poleg tega pa mi v tem trenutku ne vemo, kaj je uradno stališče slovenske Vlade.

V situaciji kot smo in ta situacija je taka, da je italijanska ministrica našega

ministra postavila v kot, ker se oni z nami nimajo več kaj za pogovarjati, ker oni so sprejeli vse. Če je minister vedel vse informacije ali ne, to se vedno bolj postavlja vprašanje po tistem dogodku na televiziji. Poleg tega pa, če minister ni imel vseh podatkov, ne vem kaj mu je preostalo drugega, kot da je lepo pridno poslušal in mogoče še celo pokimal, drugega mu ni preostalo, če nima vseh informacij. Zato smo tukaj, da nam predstavniki Vlade povedo, ampak očitno nekdo nekaj ve, ministru ni povedal, mi ga pa ne smemo priklicati v Državni zbor, tako verjetno ne gre.

Še ne tako dolgo, mislim, da tri mesece nazaj, je eden od naših poslanskih kolegov iz Primorske nas prepričeval o grozovitem pogledu skozi okno njegove dnevne sobe, če bodo tam stali plinski terminali, sedaj pa seveda vse je tiho. Minister nima vseh informacij in lahko bi rekli minister Rok pa nič. Me zanima tudi, kje so vsi okoljevarstveniki, ki so pred štirimi leti vsi enotno ugotavljali, da bi bili takšni terminali zelo škodljivi za Slovenijo, za slovensko morje, ker je preplitvo, itd. in sedimenti živega srebra in podobno.

Mi to pogrešamo, zato smo morali v SDS dati zahtevo za sklic seje, ker nihče drug nima te pobude pa je bilo toliko navedb zakaj vse je nevarno. Okoljevarstvenikov nobenih, gospoda Lipiča nisem slišal, da bi se bil oglasil. Imam v mislih tudi neko vladno službo, ki skrbi za okolje pa nič od tega, vsi so tihi. Ko mi zahtevamo in želimo imeti celovite odgovore, ko zahtevamo, da pride tudi predsednik Vlade, ki se je zadnji pogovarjal o teh zadevah z italijanskim premierom na najvišji ravni, tega ne moremo dobiti. Ne vem, kako si naj to človek razlaga, kaj sedaj skrivamo? To že ni več tiha diplomacija, to je lahko tudi trgovanje, če hočete v najslabšem pomenu.

In tretji temelj tega našega pogleda in te moje predstavitve je vloga komisarja Evropske unije za okolje. Če je vse to tako hudo, kot je ugotovila ali vsaj približno tista strokovna komisija, kaj lahko pride zaradi razpršitve tega živega srebra, ki je v mulju, potem bi se moral najmanj komisar za okolje oglasiti, če ne še kdo drug in zraven pritegniti še kakšnega komisarja za zdravstvo pri Evropski komisiji. Nič od tega. Kaj je ta komisar naredil? Slučajno, slučajno je dr. Potočnik, ki je iz Slovenije, čisto slučajno, to je res goli slučaj, ampak kaj je naredil? Nič. Niti koordinacije ni sklical, tiste prave koordinacije za katero je bil zadolžen in bi moral sklicati, kolikor vem maja pa ni. Zdaj je že junij, je ni sklical, ni imel časa, je pa imel čas, da je govoril o arbitražnem sporazumu. To pa je imel

čas. Zdaj pa vas vprašam: "Koliko ima arbitražni sporazum z okoljem? Koliko pa imajo plinski terminali z okoljem v Evropski uniji?" Prav gotovo imajo terminali več, kot pa arbitražni sporazum, ampak za tisto si je našel čas, za to pa nima.

Zato v SDS ne sprejemamo stališča, da je komisar Evropske unije komisar vseh držav Evropske unije, ne pa Slovenije. Ni res. Vam bom povedal zakaj tako mislimo. Še ne tako dolgo nazaj je italijanski komisar za promet Antonio Tajani našel čas, da je zastopal italijanska stališča v zvezi z vinjetami v Sloveniji. In naš minister za promet se je izgovarjal na komisarja Evropske unije, da on zahteva da se ukinejo polletne vinjete, da se uvedejo tedenske, ker je bilo to v interesu Italije. A italijanski komisar pa lahko zastopa Italijo?! Seveda, ker ve od kod je prišel, ker ve kot Italijan, da mora zastopati svojo lastno državo. V Sloveniji pa očitno nekateri tega ne vedo, ko pridejo v Evropo in pozabijo od kod so prišli in kdo jih je imenoval. Tudi naš minister za okolje bi lahko sklical koordinacijo. Ni se mu treba nič opredeljevati ali je za ali proti, samo koordinacijo bi sklical za kar je bil zadolžen. Pa tega ni storil, ne najde si čas zato, da bi sklical to koordinacijo in da bi mogoče malo pomagal Sloveniji. Ni treba da se postavi proti Italiji, samo sklical bi koordinacijo pa je ni.

Četrta točka na kateri utemeljujemo našo razpravo so investicije na območju Jadrana. Italija je kar naenkrat postala stranka v postopku pri širitvi Luke Koper, tako so povedali, da oni verjetno ne bodo imeli nekih posebnih težav, da bi Luka dobila zeleno luč, seveda ko je pri nas polno civilnih iniciativ, njim niti ne bi bilo treba kaj dosti. Ampak celo več, Vlada Italije je zaprosila za podaljšanje tega odzivnega časa za podajo mnenja za širitev Luke Koper.

Zdaj pa pogledjmo malo drugače. Ali je Slovenija kdaj nakazala kakšen interes, da je tudi stranka v postopku pri širitvi Luke Trst? Niti slučajno. Celo več. Italijanska ministrica je povedala, da mi niti nismo stranka v postopku za plinske terminale, niti enega niti drugega, nimamo se z vami kaj pogovarjati. To kar smo mi naredili, menimo da je dovolj in še, da se razumemo, mi jih ne obsojamo, oni zastopajo svoj interes, vprašanje je, če mi dovolj zastopamo svojega in mi menimo, da ne. Zato je treba pač nekaj storiti. In glede na to, da bi vas opozoril, da smo v letu 2006 sprejeli veliko dokumentov, kjer smo takratno vlado zavezali o aktivnostih v zvezi z gradnjo plinskih terminalov v Tržaškem zalivu, bi bilo prav, da tudi zdaj to vlado spomnimo, da so tam bile zaveze, sprejete na Državnem zboru, tudi na

Odboru za okolje in prostor, ki se jih mora držati in ki še danes veljajo. Tisti sklepi niso bili preklicani in tudi ta postopek v zvezi s plinskimi terminali v Tržaškem zalivu niso končani, zato to še vedno velja, zato mi imamo pravico, na osnovi sklepov, ki smo jih sprejeli v tej dvorani. Veliko tistih, ki so bili takrat tukaj in glasovali za – smo danes tudi tu. Zato je nerazumljivo, da mi tega ne moremo doseči, da bi dobili celovito informacijo.

In poglejte, človek se potem tu res vpraša, zakaj italijanska ministrica hvali našega ministra. Očitno je ugotovila, da vseh informacij tako ali tako nima in zato je verjetno moral biti bolj kot ne tiho. Bil je postavljen pred dejstvo. Evropski komisar mu očitno ni pomagal, ker ni sklical koordinacije, pa bi jo moral. Gospod Anderlič, v maju bi jo moral sklicati, evropski komisar pa je ni sklical. Gospod Žarnić se je kasneje pogovarjal. Verjetno je bilo dobro "tajmirano", da bi naš minister imel verjetno tudi zaključke tistega srečanja pa evropski komisar ni našel časa, ker je imel neki drugi opravke na drugem koncu Evropske unije ali pa celo izven Evropske unije. To so dejstva. To so dejstva, gospa Breda Pečan. Imeli ste prej možnost besede pa vas ni bilo tukaj.

In naslednja 5. točka na kateri utemeljujemo današnjo sejo, je odločnost Italije, da nas ne upošteva pri projektih, ki se nanašajo na Jadran. Jasno so povedali, da se z nami nimajo več kaj pogovarjati. To je grobo rečeno. Ampak ni bilo kaj dosti bolj, kako bi rekel, senzibilno povedano našemu ministru za okolje. Nič kaj dosti bolj fino. V diplomatskem jeziku bi se spodobilo, da bi, ampak ni. Nimamo se z vami več kaj pogovarjati, mi smo svoje naredili, vi pa lahko delate kar hočete, karavana gre naprej. Zakaj takšna vehemenca? Do sedaj nismo bili navajeni, da bi se Italijani tako obnašali. Še lansko leto tega ni bilo zaznati, ampak so Italijani resnično upoštevali te naše zahteve naše vlade, zadolžitve, so posredovali gradivo.

Dobro, sedaj če je preko novinarskih krogov šlo prej, to je dobro, kakorkoli, ampak italijanska Vlada je to posredovala. Zdaj kar naenkrat pa tak silen strašen preobrat, z vami se nimamo kaj pogovarjati. Ali mogoče slučajno italijanska Vlada ve kaj več, kar vemo mi? Ali ve mogoče kakšen bo rezultat arbitraže? Ali mogoče vedo, da če bo po mednarodnem pravu, da bomo dobili pol Piranskega zaliva in ne bomo imeli več stika z odprtim morjem, tistega teritorialnega? To pomeni, da nimamo več statusa pomorske države, to pa pomeni v končni fazi, da nismo več relevanten faktor za pogovore o tem kar se

dogaja v Jadranskem morju. Ali to Italijani mogoče že vedo, pa nam na tak način povejo?

In poglejte, če se zgodi ta črn scenarij, pustimo zdaj arbitražni sporazum, črn scenarij, da se tisti mulj, ki je prepojen s približno 20 tisoč ton živega srebra, da se ta mulj dvigne in da se okuži Jadransko morje, potem bo še tisti labor slovenskega morja, ki nam bo ostal, okužen z živim srebrom. Verjetno tudi za kopanje ne bo več tisti labor, če se 20 tisoč ton živega srebra dvigne, se pomeša in strokovna komisija je ugotovila, to ni moja ugotovitev niti ugotovitev v SDS, ampak strokovne komisije, zato sem vam prebral tisto, nisem slučajno prebral tiste, ne sicer vsega, ampak tisto kar je dosti pomembno, potem bo tudi ta naša labor morja okužen z živim srebrom. To so pa resne zadeve, in to je več kot dovoljšen razlog, da smo zahtevali to izredno sejo Državnega zbora na to temo, ker v SDS želimo odgovore na vprašanja, ki se pojavljajo.

Osnova v naši zahtevi je v sklepih Odbora za okolje in prostor iz preteklega obdobja. Povedal sem, da je bilo pet izrednih sej in pa Državnega zbora o tej temi. Če je tudi tukaj delala ali dela tiha diplomacija, je prav, da nam na seji Državnega zbora o tem poročate, še posebej opoziciji, ker vladne stranke bi naj bile bolj obveščene, ampak očitno pri vas tudi minister, resorni, ni dovolj dobro obveščen kaj šele opozicija.

In zato smo zahtevali tudi to sejo, da si natočimo čistega vina. In poleg tega je prav, da nam poveste, kaj ste naredili. To je seveda vprašanje za ministra in očitno po novem tudi za prime ministra, se pravi predsednika Vlade, ker on očitno tudi na tem področju dela, ne samo na železnicah, ampak tudi na področju terminalov. To je v redu, nihče nima nič proti, če kdo dela, vendar povejte nam, kaj ste do sedaj naredili, razen tega, da ste morali nemo poslušati italijansko ministrico in požirati, verjetno, slino. To ni očitek vam gospod minister, da se razumemo. Seveda to je tudi vprašanje ministrom in pa Vladi, kaj še nameravate narediti, in to pravočasno? To v tem dokumentu, v tej časovnici, ki jo je Vlada pripravila in smo jo dobili na odbor na sejo, kjer je tudi zapisano, da odvetniška pisarna v tujini naj bi predvidoma v roku treh mesecev, torej do konca decembra 2010, podala mnenje glede kakovosti in celovitosti dokumenta za predhodni postopek, dodatno pa tudi glede možnosti Slovenije za uspeh tožbe. In potem bi seveda sledilo naprej.

Jaz se bojim in v SDS se bojimo, da je ta datum tako ali tako prepozen. Če Vlada res ve, da se je sredi leta 2009 Italija že odločila, da zadevo zaključi in da se ne želi pogovarjati z nikomer, zakaj potem šele ta rok december

2010? To se pravi leto in pol je treba pripraviti neki dokument, ki še zdaj ni pripravljen, ker bo še pol leta treba, da se bo pripravil. Zdaj pa se res sprašujemo ali je slovenska vlada res vedela, da se je sredi leta 2009 na italijanski strani tisto, kako se temu reče poštempljalo ali pa je to zdaj izgovor zato, da bi se mogoče prevalilo krivdo na koga drugega. To je vprašanje in ti roki, ki so tukaj zapisani v informacijo o aktivistih in ukrepih glede problematike plinskih terminalov v tržaškemu zalivu za leto 2010 in 2011. Ti roki niso realni, to so prepozni. Če je Italija leta 2009 že to zadevo sprejela, potem je ta informacija, ne vem, bi morala biti bistveno drugačna, potem je to samo za mazanje oči, da bomo najeli tujo odvetniško družbo in podobno.

Zato je seveda vprašanje kaj nameravate narediti v realnem času, da bodo ukrepi realni. In potem je to seveda tudi vprašanje, očitno Vladi, kaj ste naročili našemu komisarju? Imamo komisarja zato, da zastopa tudi Republiko Slovenijo. Ni treba, da se opredeljuje, ampak pomaga sklicati kakšen koordinacijski sestanek, tega pa ni naredil. Maja bi ga moral sklicati pa ga ni, je pa lobiral za arbitražni sporazum. Mislim, da imajo plinski terminali veliko več skupnega z njegovim delom evropskega komisarja za okolje kot pa arbitražni sporazum, o tem nas verjetno v SDS ne bo nihče prepričal.

Da pa komisar lahko zastopa tudi interese svoje države, je pa dokazal italijanski komisar Antonio Tajani. On je dokazal kako se zastopa interese svoje države, zgledujete se po njem. In zato je treba našemu komisarju naročiti naj tisti pravi koordinacijski sestanek skliče čim prej, če že ni prepozno. Poslanci imamo pravico tudi izvedeti, dobiti kompletne informacije, seveda tudi slovenska javnost, o tem verjetno ni nobene dileme. Želimo odgovore, ker gre za interese Republike Slovenije, da ne bomo presenečeni, ko nas bo spet kdo pohvalil iz tujine. Tisto veste je zelo problematično, ko začnejo naše predstavnike hvaliti kako so kooperativni, kako so dobri, kako smo pridni miški, ko nas tapljajo po ramenih. Tisto se moraš vprašati, zakaj in zakaj minister, ki postavlja težka vprašanja je bil pa nekooperativen.

In to, da bomo šele naročili to ekspertizo pri tuji odvetniški družbi in ji plačali seveda denar tako, da se zmoti, tako pozno. Je pa problem, da bi pa Slovenijo moral zastopati v takšnih primerih pri arbitražnem sodišču pa nekdo zastoj, če bi bil iz Slovenije. Iz tujine bi bil mastno plačan, zato bi tudi želel odgovor, če je tudi tukaj mišljeno, da bomo zato naročili pri tuji odvetniški družbi, ker bo treba plačati, domači pa bi lahko naredili

zastoj. To je en kup vprašanj, na katere seveda nimamo zadostnih odgovorov, imamo nekaj odgovorov, vendar ne zadostnih in tudi tukaj se spreminjajo stvari očitno zelo hitro. In informacije, ki so ali informacija, ki je prišla, da minister nima zadnjih informacij o razgovoru med našim predsednikom Vlade in italijanskim, je neko novo dejstvo, ki postavi celo stvar v neko novo luč, da so potrebni novi prijemi, novi pristopi. Zato tudi naša zahteva, da pride predsednik Vlade.

Ne nazadnje, če bodo tam stali ti plinski terminali, tisto dejstvo, ki ga je ugotovila strokovna komisija, ki je bila sestavljena iz zelo širokega spektra strokovnjakov, da se lahko ta mulj, ki je v Jadranskem morju na zelo majhni globini, ker je Jadransko morje tu zelo plitvo, razširi zaradi vpliva, ki ga bodo imele ladje in gradnja in da zastrupi celotno morje, da lahko to preide v prehransko verigo rib in potem tudi ljudi, bo ostalo. To ne bo izbiralo človeka iz opozicije ali iz vladne stranke, ampak bo veljalo za vse enako. Tisti pogled, ki je bil omenjen s strani našega poslanskega kolega bo verjetno ostal enak. Ne bo drugače. Ali bo to s tiho diplomacijo ali pa s kakšno glasno diplomacijo. Treba je pač narediti vse, da se bodo upoštevali vsi varstveni vidiki. Gre za čezmejne vplive. To smo že ugotovili. O tem nima smisla razpravljati. Da pa je Slovenija tu relevanten faktor je pa tudi jasno. Sedaj je samo vprašanje ali bomo mi to sploh uveljavili ali ne.

Po zadnjih dogodkih izgleda, da Slovenija tu ne bo uveljavljala svojega statusa relevantne države za razgovore, ko gre za čezmejne vplive tudi na naše ozemlje. Dejansko mi pogrešamo tudi vse te okoljevarstvenike, ki so bili pred štirimi leti zelo glasni, povedali so svoja izhodišča, prav je tako. Opozorili so nas na nevarnosti, ampak danes jih pa ni. Danes izgleda, da tudi v Državnem zboru moramo biti tihi in ne smemo nič vprašati. Če pa kaj vprašamo, potem se nam smejite. Kljub temu, če vi to lahko naredite v Državnem zboru, da poslaneem zavezete usta, potem pride do tiste strahotne ugotovitve, ko italijanska ministrica našemu ministru pove, da se z nami nima kaj pogovarjati. On je pač bil tisti, ki je izvedel, da se Slovenija nima kaj pogovarjati. Tam pa se ne da utišati in sklicevati na poslovnik ali po svoje razlagati poslovnik. Tam gre zares. In tam potem pokažemo svojo moč, ki jo imamo. In še tisto, ki jo imamo zapravimo, namesto da bi danes dobili relevantne informacije, sprejeli sklepe, dali podporo Vladi naj se pogaja, naj bo trda pri svojih stališčih. Ne, to ne, tega pa ne smemo.

Mi v SDS tega ne razumemo, zato smo zahtevali to sejo. Pričakujemo, da bomo dobili relevantne informacije. Če jih ne bomo dobili tako, jih bomo dobili kako drugače, samo ta informacija ne bo imela več takšno težo, ker naša vlada ne bo imela takšne podpore za delo in tudi pri zagotavljanju svojih stališč, pri podpori stališč. Potem se bo zgodilo, da bo kakšen drug minister ali ta zopet od svojega kolega iz sosednje države pred dejstvom, on pa ne bo imel informacij o tem, kaj se dogaja na drugem segmentu. Bo brez informacije. Ljudje božji, to enostavno ne gre.

Upamo, da bomo s to sejo produktivni in da bomo Vlado zadolžili in ji dali določeno moč. Kajti sklepi, ki se sprejmejo v parlamentu imajo moč, prav gotovo več kot tiha diplomacija, kjer se nekdo sam pogovarja in ne pove niti drugim članom svojega kabineta. Prepričani smo, da bomo tako ali drugače izvedeli kaj se je tam dogajalo. Upamo, da ne bo šlo za kakšno kravjo kupčijo, kot je šlo pri arbitražnem sporazumu. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Proceduralno gospod Tanko.
Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa, spoštovani predsedujoči.

Najprej bi prosil, da se zadržite takrat, ko nastopajo v imenu Poslanske skupine poslanci naše Poslanske skupine. Ni potrebna nobena telovadba in delanje raznih grimas za hrbtno naših spikerjev.

Drugo kar je, bi pa rad opozoril, spoštovani predsednik, na 237. člen Poslovnika, ki pravi, da lahko Državni zbor sprejme sklep s katerim se od Vlade ali posameznega ministra zahteva, da poroča Državnemu zboru o izvrševanju zakonov, drugih predpisov, ki jih sprejme Državni zbor ter o drugih ukrepih in svojih pristojnostih in njihovih učinkih.

Najbrž ste seznanjeni, da je bil predsednik Vlade v Libiji, da je bil tam opravljen pogovor iz nabora tako imenovane tihe diplomacije, da je ta dogovor potekal mimo resornega ministra, mimo sklepa Vlade, mimo obvestila Državnega zbora. S tem se pravzaprav uvaja nek nov način, nek precedenčen način upravljanja s to državo, ko se vse odločitve sprejemajo mimo vseh kolektivnih organov, ki jih ima v tej državi za odločanje, tako mimo sklepa Vlade in odločajo na Vladi in tudi mimo Državnega zbora.

Zato predlagam, da dobimo informacijo iz prve roke, kakšen je bil dogovor med predsednikom Vlade Republike Slovenije

in predsednikom Vlade Republike Italije pred dvema dnevoma v Libiji. Jaz sem prepričan, da ste to dolžni zagotoviti spoštovani predsednik. Tu se ne pogovarjamo o nekih metuljčkih na Škofljici, ne pogovarjamo se o nekih drugih zadevah, ampak o projektu, ki ima enormne čezmejne vplive. Tam ste tudi sami najbrž ugotovili, da globoko posega v prometne koridorje v Tržaškem zalivu. In če nismo sposobni v Državnem zboru zagotoviti udeležbo tistega, ki se je o tej temi pogovarjal na štiri oči, da bi nas seznanil o tem kaj se je dogovoril, potem je bolje, da Državni zbor preneha z zasedanjem in da je dovolj, da nas seznanjajo predsednik Vlade, pa morda še kdo samo preko tiskovnih konferenc, medijev in ostalih.

Predlagam, da prekinete sejo na osnovi tega člena, če nočete na osnovi kakšnega drugega člena Poslovnika in da dobimo informacije o dogovorih v zadnjih dveh dnevih, ki so se zgodili... / opozorilni znak za konec razprave/ predstavnikoma Vlad. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Če izvzamem komentar o mojih domnevnih grimasah tukaj gor, ne bom ga komentiral. Še enkrat ponavljam, dobili smo pravilno in v skladu s poslovníkom zahtevo za sklic izredne seje na temo terminali, da skrajšam, imamo mnenje Vlade, imamo mnenje zakonodajne službe, imamo mnenje oziroma poročilo matičnega delovnega telesa. Vlada je posredovala seznam predstavnikov, ki bodo pri tem sodelovali. Rok te seje se izteče jutri. Zato smo prekinili redno sejo, torej redno sejo, da smo jo lahko imeli, imamo vse pogoje, da lahko o tem razpravljamo. Kaj nam bo Vlada tukaj povedala? Bodisi kot predstavnikom, ministrom ali državnim sekretarjem ali še komu, če se bo tukaj pojavil ali ne, ne vemo, saj še nismo niti končali predstavitve stališč poslanskih skupin. Saj še niti nismo začeli razprave, saj se po uvodni obrazložitvi niti še minister ni javil. Zato seveda bomo nadaljevali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin in na koncu vse te zgodbe ugotovili, v obliki sklepov, ki so takšni, lahko so tudi drugačni ali tej vladi lahko naložimo kaj ali še kaj ali pa ne v zvezi z, po mojem mnenju, tokrat po mojem mnenju upravičeno sklicano sejo v zvezi s problematiko terminalov v Tržaškem, v tem trenutku predvsem pri obalnem območju in potencialno tudi v offshore terminalih. Tukaj je zgodba končana. In gremo naprej s sejo.

Stališče Poslanske skupine Zares bo predstavil Franco Juri.

Prosim.

FRANCO JURI: Hvala, gospod predsednik. Spoštovani minister, spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi poslanci.

Današnja seja na temo plinskih terminalov v Tržaškem zalivu je tokrat sklicala Slovenska demokratska stranka. V Poslanski skupini Zares pozdravljamo enoten nastop in enotno prizadevanje vseh slovenskih parlamentarnih strank, torej tudi opozicijskih, v prid večji okoljski kakovosti in varnosti za obmejno prebivalstvo, ki živi ob Tržaškem zalivu. Zelo nas veseli po tistem, ko je do nedavnega tudi iz vrst opozicijske stranke SDS prihajalo nekaj glasov razumevanja do namestitve plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in celo v Kopru, da se je tudi ta stranka končno poenotila in se nam pridružila v nasprotovanju z načrtovanimi lokacijami plinskih terminalov. To naj ne bi pomenilo in iskreno upamo, da nas občutki ob teh prvih nastopih varajo, da je seja bolj kot resnim prizadevanje za preprečitev izgradnje plinskih terminalov v Tržaškem zalivu namenjena ceneni demagogiji, ocenam o arbitražnem sporazumu s Hrvaško, kritikam na račun slovenskega komisarja ali dokazovanju domnevno pomanjkljivega ravnanja Vlade pri vprašanju, ki se vleče vse od zime 2006. Ne od aprila 2006, kolega Petan, ampak jaz bi rekel od februarja. Bistveno prej se je začela zgodba in se je začela v civilni družbi in vi ste pravilno ugotovili, da pravzaprav je takrat vprašanje sprožila civilna družba, nato je pristalo v Državnem zboru.

Takrat je namreč guverner dežele Furlanije - Julijske krajine gospod Riccardo Illy v neformalni večerji nekje pri Kopru takratnemu slovenskemu ministru za zunanje zadeve dr. Dimitriju Ruplu in slovenski javnosti samozavestno najavil načrtovanje in izgradnjo dveh plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Enega offshore na morju sredi zaliva le 500 ali kot smo danes slišali 600 metrov od slovenskih ozemeljskih voda, drugega offshore v industrijski coni v Žavljah pri Miljah nedaleč od državne meje, kjer se nahajajo že naftni terminal, sežigalnica, skladišča kemikalij in drugi industrijski objekti. Prvemu dokaj bledemu ali zmedenemu ali celo rahlo naklonjenemu odzivu našega najvišjega diplomata in uglednega člana stranke SDS je takrat sledila mobilizacija javnosti, civilne družbe, okoljevarstvenikov in prizadetih lokalnih skupnosti na obeh straneh meje.

Peticija proti plinskim terminalom v tem skupnem zalivu objavljena v Mladini, med avtorji katerih je bil tudi poslanec, ki vam ravnokar govori, je izbrala čez 40 tisoč podpisov iz Slovenije in Italije. Sledile so tudi številne razprave v tem parlamentu, ki je

zahteval zavrnitev posegov, ki bi postavili pod vprašaj nadaljnjo usodo ekosistema severnega Jadrana in varnost plovbe ter prebivalstva že danes z energetske in drugimi industrijskimi infrastrukturami preobremenjene obale Tržaškega zaliva.

Pritisk javnosti in razprave v parlamentu so spodbudili slovensko vlado, da je ustanovila medresorsko strokovno skupino, ki je na podlagi dostopnih podatkov ugotovila, da bi imeli gradnja in obratovanje na navedenih plinskih terminalih na izbranih lokacijah in obratovanje teh terminalov tudi potencialno znatne čezmejne vplive in celo potencialno uničujoče. Spričo teh ugotovitev je Slovenija zahtevala presojo okoljskih vplivov, zlasti čezmejnih, ob upoštevanju njenih ugotovitev, saj je bila in je kot neposredna sosedja zainteresirana stranka. Mednarodne konvencije in evropske direktive to jasno narekujejo.

Italijanska Vlada je v času Romana Prodirja in takratnega okoljskega ministra Alfonsa Pecoraro Scania v določeni meri prisluhnila pripombam in ugovorom lokalnih skupnosti na primer občin Milje in Dolina ter Slovenije, zato je odločanje oziroma izdajo pomembnih potrebnih dovoljenj in soglasij zamrznila. S prihodom nove vlade gospoda Berlusconija so bili postopki za izdajo soglasja k izgradnji terminalov odmrznjeni in nato pospešeno izpeljani kljub ugovorom Slovenije ter dokazom o pomanjkljivih študijah in analizah okoljskih in varnostnih vidikov obeh terminalov, ki so jih razkrili okoljevarstveniki in celo neodvisna stroka v Italiji, na primer čezmejno gibanje Alpe Adria Green ter tehnično omizje, ki združuje vrhunske univerzitetne strokovnjake iz Trsta in Slovenije in ki je nastalo na pobudo gasilskega sindikata Uil dežele Furlanije - Julijske krajine. Kot Poslanska skupina smo posredovali in omogočili sestanek med Vlado Republike Slovenije ter navedeno tehnično omizje tako, da je strokovno omizje postalo eden izmed sogovornikov naše vlade. Pomagali žal niso niti pogovori med ministrom za okolje, zagotovila Sloveniji ter sestajanje mešanega omizja pod okriljem Evropske komisije. Po tistem, ko je Slovenija najavila možnost tožbe na Evropskem sodišču, če bi se sprenevedanje o terminalih in preziranje slovenskih pripomb nadaljevali, se je italijanska Vlada raje odločila za nov, nekoliko trši pristop oziroma za novo protinapadalno taktiko, ki na mizo razgrne nikdar prej izpostavljene zahteve ter Sloveniji ponuja nekakšno trgovanje s ciljem, da se sprijazni s plinskim terminalom v Žavljah in umakne

zahtevo po presoji čezmejnih vplivov na ravni Evropske komisije oziroma naj se odreče tožbi.

Kaj sta si povedala oba premierja v Libiji bi sicer zanimalo tudi nas. In to zelo. Saj vplivi terminalov niso in ne morejo biti osebna zgodba dveh predsednikov Vlad. Pri tem tiha diplomacija po našem mnenju ne pride v poštev. Zato pričakujemo tudi mi, da bomo z vsebino pogovora čim prej seznanjeni in verjamemo, da je najbolj merodajno to kar slišimo in kar dobimo v tem Državnem zboru. Torej poročilo in informacija Vlade je za nas nekaj uradnega. Dvostranski pogovori med premieroma v okoliščinah srečanja v Libiji so lahko medijsko in politično vsekakor zanimivi, ampak ker niso bili niti potrjeni niti pooblašteni, ne morejo vplivati na uradna stališča, ki jih dobimo danes s strani Vlade. Italijanska Vlada je v tem poizkusu, imenujmo ga trgovanje, oživela že nekoliko pozabljeni načrt offshore terminala sredi zaliva in zahtevala čezmejno presajo državnega prostorskega načrta oziroma načrta prostorskega razvoja Luke Koper, vključno s tretjim pomolom. S to nadvse legitimno zahtevo je italijanska Vlada priznala potencialni obstoj škodljivih vplivov in avtomatično potrdila utemeljenost slovenskih zahtev po presoji čezmejnih vplivov terminalov in če mi je dovoljeno, namig in nasvet naši vladi, tudi ali predvsem ambicioznega prostorskega načrtovanja v Tržaškem pristanišču, kjer so predvideni objekti z znatnimi potencialnimi vplivi na okolje, tudi čezmejnimi.

Spirala vzajemnih zahtev po celoviti okoljski presoji čezmejnih vplivov širitve obeh pristanišč, ki zamišljajo seveda izključno taktično kot dejavniki in hibicije slovenske Vlade pri nadaljnjih zahtevah glede žaveljskega terminala, sploh ni slaba opcija. Je v bistvu zelo koristna, dobrodošla in v javnem interesu, v interesu lokalnega prebivalstva in njegovega zdravja na obeh straneh meje. Zato mi to presajo, to vzajemno presajo vseh problematičnih posegov pozdravljamo in podpiramo. Čemu bi se torej branili strokovni presoji okoljskih vplivov novih prostorskih posegov v Tržaškem in Koprskem pristanišču? Z vzajemno presajo bi končno ugotovili, na primer, kakšno je dejansko stanje zalivskega dna. Koliko težkih kovin je v Mulju in kaj bi pomenile za kvaliteto vode in okolja, prostorske ekspanzije obeh luk? Bila bi ura resnice, zato nikar ne sprejmimo logike trgovanja na račun zdravja in varnosti ljudi.

V Poslanski skupini Zares smo mnenja, da ni nobenega razloga za spremembo že sprejetih stališč do problematike plinskih terminalov. Treba je vztrajati pri presoji čezmejnih vplivov, tako

terminalov kot slehernega posega, ki potencialno takšne vplive povzroča. Na podlagi dobro pripravljene dokumentacije je treba nadaljevati s postopki pri Evropski komisiji, vključno s tistimi, ki so potrebni za tožbo na Evropskem sodišču. Italijanski Vladi pa sporočiti in predlagati celovit dogovor o nadaljnjih posegih oziroma o investicijah v Tržaškem zalivu ob upoštevanju vzajemnih interesov, ne le vlad ali gospodarskih velikanov, temveč tudi in predvsem prizadetega lokalnega prebivalstva in lokalnih skupnosti. V tej luči so presoji vplivov širitve obeh pristanišč zelo dobrodošli. Poslanska skupina Zares bo podprla le stališča, ki gredo v tej smeri.

Na koncu pa še zelo aktualna opomba, ki nas zadeva, bi rekel še bolj kot sama vsebina sedanje razprave. Medtem, ko bomo danes nekaj ur razpravljali o spornih plinskih terminalih v Tržaškemu zalivu, je naše sodišče ugodilo zahtevam tuje gospodarske družbe, ki želijo graditi plinski terminal v samem Koprju, le tisoč metrov od mestne plaže in ki bo očitno lahko nadaljevala s postopki za pridobivanje zahtevanih soglasij.

Vladi in ministru za okolje predlagamo, da se čimprej opredelita do tega poskusa ob upoštevanju stališča tega Državnega zbora, zapisanega o resoluciji v strategiji za Jadran. Resnost naših stališč do plinskih terminalov v Italiji bo potrjena ali ne tudi v odnosu do tega vprašanja. Sicer Poslanska skupina Zares do predloženih sklepov nima odklonilnega stališča, vendar hkrati smo slišali od Vlade in smo od Vlade dobili obsežno informacijo in zagotovila, da se dejavnosti v tej smeri nadaljujejo. Zato se nam zdi nepotrebno glasovati in potrditi takšne sklepe. Saj v tej smeri Vlada že deluje in tudi v koaliciji bomo tisti, ki smo dosledno zagovarjali nasprotovanje takšnim lokacijam plinskih terminalov, zadevam tudi sledili in pazili, da bo to kar je povedal minister Žarnič in kar je strategija in tudi taktika naše vlade dosledno tudi uresničila v prihodnosti. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa gospod podpredsednik, spoštovani gospod minister, drugi predstavniki Vlade, kolegice in kolegi.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo že večkrat jasno povedali, da absolutno nasprotujemo plinskim terminalom v Tržaškem zalivu in tudi mi se sprašujemo kam

bo tokrat vodila trenutno tako popularna tiha diplomacija. Po našem mnenju je temeljni problem Tržaškega zaliva in dobrega pol milijona prebivalcev, ki neposredno živijo ob njem, da se v relativno zaprtem zalivu s plitvim morjem ob že zelo izčrpani sposobnosti okolja, ki ne more več neškodljivo sprejemati stalno rastočih emisijskih vplivov urbanizacije in gospodarskega razvoja, še vedno načrtujejo nove in nove obremenitve brez resne preveritve koliko teh ekoloških bremen ta prostor lahko sploh še prenese.

Zelo me skrbi dejstvo, da so meritve zraka na lokaciji Lovran pri Hrvatini, ki se nahaja prav v centru glavnih izvorov škodljivih emisij naravnost katastrofalne. Kažejo namreč na veliko obremenitev okolja Tržaškega zaliva s posledicami ozona oziroma tako imenovanega fotosmoga ob umerjenem vremenu, ko se iz dvajset milijonske Italije zberejo nad Tržaškim zalivom ogromne količine toplogrednih plinov, ki se zaustavijo ob visokem kraškem robu nad Trstom in se obogatijo z lokalnimi emisijami iz žveljske železarne, iz tržaške sežigalnice odpadkov in bližnje cementarne iz koprškega Kemiplasa, iz emisije cestnega prometa okoli zaliva, iz emisij 3 tisoč 800 ladij v Tržaškem pristanišču in 2 tisoč 650 ladij v Koprskem pristanišču.

Poslanci Slovenske ljudske stranke izražamo resno zaskrbljenost za zdravje domačega priobalnega prebivalstva in prebivalstva celotnega Tržaškega zaliva, ki že sedaj živi v nezdravem okolju. Velike nejasnosti se pojavljajo tudi v zvezi s plinovodom dolгим 40 kilometrov, ki bi povezoval terminal s kopnim in za katerega še ni popolnoma jasno ali bi potekal po kopnem ali po morskem dnu. Slednje namreč povzroči močno dviganje sedimenta v katerem je precej živega srebra. Jasno je, da bi pri obratovanju terminala prišlo do vpliva na zdravje ljudi zaradi neposredne izpostavljenosti nevarnim kemikalijam, med katerimi so najpomembnejši klor, naftni derivati ter metil živo srebro, ki je za človeka najbolj toksična oblika živega srebra in se kopiči v organizmih ter koncentrira v prehranskih verigah. Že majhno povečanje živega srebra v sedimentu in vodi močno poveča koncentracijo metil živega srebra v ribah. Živo srebro, ki je visoko toksično pa negativno vpliva na razvoj zarodka, kar lahko pomeni tudi, da bodo ribe izginile iz restavracij in iz naših vsakodnevnih jedilnikov.

Ob postavitvi plinskega terminala v Žavljah bi bil ogrožen tudi Debeli Rtič, ki je že sedaj deležen onesnaženosti miljskega zaliva. In prav na Debelem Rtiču se načrtujejo razširitve kapacitet za zdravljenje naših otrok.

V Poslanski skupini SLS želimo poudariti tudi, da lokalno prebivalstvo vedno znova opozarja, da je dno Tržaškega zaliva izjemno obremenjeno z raznimi neaktiviranimi eksplozivnimi sredstvi iz časa II. svetovne vojne in da lahko kakršnekoli podvodne aktivnosti privedejo do večje nesreče. Prav tako pa še vedno ni jasno kakšen vpliv bo imel terminal na slovenski turizem in slovenske ribiče. Prav gotovo bo terminal povzročil večji tovorni promet po zalivu in manevriranje ogromnih plinskih tankerjev. Pričakuje pa se tudi večja prisotnost italijanske vojske v namen varovanja terminala. To bo znatno povečalo tudi izpostavljenost naftnim derivatom in biocidom. Govorimo torej o čezmejnih vplivih, ki jih ne moremo izključiti, zato od pristojnih pričakujemo veliko več kot le tiho diplomacijo, ki ne obrodi sadov.

Slovenski ljudski stranki ni vseeno za slovensko morje in še posebej v aktualnih razmerah je treba biti nepopustljiv do interesov drugih držav, ki nikakor ne smejo priti pred naše slovenske interese. Našega morja ne damo in tudi zastrupljati ga ne bomo pustili. V SLS tudi poudarjamo, da moramo gledati in videti predvsem dolgoročne posledice tega projekta. Morda res lahko študije trenutno prikažejo terminale kot varne, vendar jih bo prej ko slej načel čas in tveganje se bo povečalo. Poleg tega je treba vedeti, da na takšnem terminalu obstaja kar nekaj šibkih členov, ki lahko zaradi pritiskov, utrujenosti materiala ali slabega materiala, ki ni bil podvržen dovolj temeljitemu nadzoru pred vgradnjo vedno popustijo. Še bi lahko naštevali takšne nevarnosti ob katerih je že mogoče, da kakšni strokovnjaki zamahnejo z roko, vendar te nevarnosti obstajajo. Morda do katastrofe res nikoli ne bi prišlo. Vendar ali resnično želimo tvegati in se o tem prepričati na lastni koži? V živo imamo v zadnjih mesecih primer v Mehiškem zalivu, ko je visoka naftna tehnologija svetovne multinacionalke in vso ameriško znanje ne more nič storiti proti iztekanju nafte, kjer je do velike ekološke katastrofe prišlo in se še naprej povečuje. Žal je tudi v tem primeru prisoten močan interes kapitala, ki si ponovno jemlje pravico, da lahko odloča o zdravju in varnosti ljudi, vse za več dobička in lažjo pot do njega. V Poslanski skupini se bomo borili proti terminalom v Tržaškem zalivu, ker smo prepričani, da imajo ljudje prednost pred ekološkimi bombami.

V Poslanski skupini SLS se torej sprašujemo kam vodijo vse te okoljske obremenitve? Kaj se bo zgodilo z našim priobalnim območjem in predvsem kakšne garancije prihajajo iz italijanske strani? Izgleda, da se za Slovenijo in naše nasprotovanje Italiji

niti ne zmeni, kaj šele, da bi dajala kakšne garancije ali kakorkoli prilagajala svoje projekte našim željam. Žal tako izgleda. Kakšna so resnična dejstva pa bolj malo vemo. Predvsem ne vemo, kaj se pogovarjata oziroma kaj sta se dogovorila naš in italijanski premier, tega menda še slovenski minister za okolje ne ve.

Ker pa očitno ne moremo računati niti na kakršnokoli posredovanje evropskega komisarja za okolje, z izgovorom, da je odgovoren celotni Uniji – ali Slovenija torej ni v Evropski uniji? – ocenjujemo, da je bolje pozvati celotno komisijo EU najmanj k oblikovanju posebne strategije za umeščanje velikih infrastrukturnih in energetskih projektov v prostor evropskih držav, ki bo temeljila na načelih enakopravnosti, okoljske sprejemljivosti in skupne koristi za države in dežele določene evropske regije.

Vlada Republike Slovenije v informaciji o aktivnostih in ukrepih jasno ugotavlja kršitve italijanske strani. Iz informacije in medijev izhaja nedvoumna odločitev Italije, da nadaljuje s postopki umeščanja in gradnje terminalov v Tržaškem zalivu, ne glede na stališča Republike Slovenije in ustrezne stroke, tako na naši kot tudi italijanski strani. Zato pričakujemo od Vlade Republike Slovenije, da v skladu z mednarodnimi predpisi in zakonodajo EU ustrezno in odločno vodi postopke s katerimi bodo zavarovani slovenski interesi, in to v takšnih rokih, ki bodo omogočili uveljavitev slovenskih interesov. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine DeSUS bo predstavil Franc Jurša.

FRANC JURŠA: Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik.

Lep pozdrav ministru s sodelavci, kakor tudi vam, kolegice in kolegi!

Problematika izgradnje plinskih terminalov v Tržaškem zalivu ima že dolgo zgodovino. Z različnimi idejami za izgradnjo takšnih in drugačnih plinskih terminalov se srečujemo že od 90. let prejšnjega stoletja. Najbolj aktualna zgodba pa se vleče že od leta 2006, ko so Italijani v svojih časopisih objavili namero o izgradnji dveh ogromnih terminalov za utekočinjen zemeljski plin. Kot ponavadi je civilna iniciativa odreagirala hitreje in odločneje kot takratna vlada in pristojno ministrstvo in opozorila na ekološke nevarnosti, ki jih prinašajo terminali. Šele po opozorilih in protestih, ki so jih organizirali okoljevarstveniki, se je Vlada odločila protestirati proti takšnim enostranskim odločitvam naših sosedov.

V Poslanski skupini DeSUS podpiramo odločitev aktualne Vlade, da bo Slovenija v primeru, da bi pri načrtovanih plinskih terminalih v Tržaškem zalivu ugotovila okoljevarstvene vplive, ki niso skladni s pravili evropskih direktiv, vložila tožbo proti Italiji. Dejstvo je, da moramo z morebitno tožbo uspeti, zato predlagamo Vladi, da naj se na takšno tožbo dobro pripravi in do potankosti prouči potrebne zahteve.

Na tem mestu pozdravljamo tudi enotno delovanje Vlade in Državnega zbora glede vprašanj terminalov v Tržaškem zalivu in njihovem zaledju in podpiramo skupno ter usklajeno delovanje tudi naprej.

Informacijo o tem kaj sta se pogovarjala predsednik Vlade Republike Slovenije in Italije v Libiji pa bi bilo dobro vedeti tudi v Državnem zboru.

Menimo, da so bile dosedanje aktivnosti Vlade na področju izvajanja postopkov čezmejne presoje vplivov na okolje ustrezne, saj so bila pripravljena vsa strokovna gradiva. Postopki javnih razgrnitev dokumentacije v Sloveniji so bili vodeni transparentno, izvedene so bile tehnične konzultacije in stališča pravočasno posredovana v Italijo.

V Poslanski skupini DeSUS ugotavljamo, da Italija ni sprejela pisnih slovenskih pobud glede poteka plinovoda po kopnem, da bi se lahko izognili vplivom v času gradnje na sediment v živo srebro, ki so deloma tudi čezmejni in da projektira tehnične ukrepe za zmanjšanje vplivov, ker je za Italijo trasa po kopnem neizvedljiva.

Prav tako ugotavljamo, da so bila stališča Slovenije le delno upoštevana v odločitvi glede Žavelj. Obenem ugotavljamo, da potekata še dva postopka čezmejne presoje plinovodov Trst, Gradež in terminala offshore na projektni ravni ter da mora Slovenija na novo gradivo še posredovati pripombe. Poslanska skupina DeSUS podpira nadaljevanje aktivnosti Vlade Republike Slovenije za rešitev problematike plinskih terminalov in zato v celoti podpiramo sklepe Vlade, ki so bili predloženi Državnemu zboru in sprejeti na seji Vlade 10. junija 2010. Po informacijah s katerimi razpolagamo, pozdravljamo tudi aktivno angažiranje Evropske komisije za razrešitev problematike še posebej v letu 2010.

V poslanski skupini DeSUS menimo, da je treba v Italiji ponovno posredovati stališče Slovenije glede terminala offshore preko diplomatskih poti, da bi ga Italija resno upoštevala. Republika Slovenija mora nedvoumno zahtevati negativno odločitev Italije glede predvidenega terminala offshore.

Vendar pa se na osnovi preteklih izkušenj z enostranskimi potezami naše vlade v Poslanski skupini DeSUS nismo prepričali v uspeh diplomacije.

Naj spomnimo, da se je predsednik slovenske Vlade konec maja o plinskih terminalih pogovarjal tudi z italijanskim premierjem Berlusconiem. Dogovorila sta se, da se znova slišita, ko pregledata kakšne so možnosti glede plinskih terminalov ali pa oba vztrajata pri določenih normah, po katerih ne bo šla nobena država. Ta drugi razgovor je bil že tudi opravljen, kot nam je vsem znano.

Da Italijani niso zanesljiv sogovornik pa je dokazala zadnja izjava italijanske okoljske ministrice, da so za Italijo pogovori s Slovenijo o plinskem terminalu v Žavljah končani. Očitno si lahko Italija privoščiti, da enostransko zaključi razpravo vplivov na okolje, ko sama oceni, da je čas za to. Dejstvo je, da moramo ohraniti ekološko pomembno območje v slovenskem morju, zato obravnavati vse projekte in načrte, ki se tičejo severnega Jadrana, vključno z lukami Koper in Trst na način, da bodo trajnostni in da okoljski cilji ne bodo ogroženi. Kot sem že omenil, do predloženih sklepov nimamo odklonilnega stališča. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke bo predstavil gospod Silven Majhenič.

SILVEN MAJHENIČ: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani minister, državni sekretar.

Stališče italijanske ministrice in Italije je bilo jasno izraženo s stavkom: "Vsi postopki so končani in terminal bo." Mislim, da nas lahko to skrbi. V pojasnilu je bilo povedano, da so izčrpno odgovorili na vse številne slovenske zahteve, od katerih je bilo nekaj tudi upravičenih. Italija je končala vse postopke preverjanja okoljske ustreznosti plinskega terminala v Žavljah. Ugotavlja, da so podrobno odgovorili tudi na vse slovenske zahteve, v glavnem pa so bili vplivi na okolje preverjeni predvsem zaradi lastnih državljanov. Na to izjavo ministrice je naš minister pojasnil novinarjem, da bo podrobno poročal Vladi in da bo ta sprejela nadaljnjo odločitev. Vse akcije pa je treba voditi v duhu dobrih sosedskih odnosov. Kot vidimo minister ni imel pooblastil in jasnega stališča Vlade, kajti v nasprotnem bi bil odgovor jasen in odločen.

Zgodba o plinskih terminalih je stara že štiri leta. Vendar je bila naša vlada vseskozi premalo pozorna in preveč samozavestna, da

brez privolitve Slovenije se takšen projekt ne more izvesti. Odreagiralo se je po mnenju Vlade dovolj hitro. Vendar po mnenju nekatere stroke tudi premalo odločno. Italija je sprejela enostranske odločitve kljub opozorilom Evropske komisije, da se krši direktiva proti imenovanju Slovenije o čezmejnih vplivih terminala na okolje.

Italijanska ministrica je pohvalila ministra Roka Žarniča in pozitivno ocenila njegovo konstruktivno sodelovanje, ki je, kot vidimo pripeljalo, kot je povedala ona, do iskrenega sodelovanja. Pokritizirala pa je prejšnjega ministra. Zakaj? Ne vem. Kot je razvidno iz gradiva kaže na to, da dr. Žarnič ni ravnal v skladu s sklepi Državnega zbora iz leta 2006 in ni zastopal interesa Republike Slovenije ter odločitve Vlade. Menim, da nas takšna trditev mora strezniti, kajti dvomim, da bi si minister upal ravnati drugače kot mu je bilo svetovano.

Poleg vsega navedenega in slišane ga se lahko vprašamo zakaj se italijanski komisar, mislim evropski komisar Janez Potočnik o sedaj ni jasno opredelil okoli terminalov, saj je nenazadnje to njegov resor? Vse njegove napovedi okoli aktivnosti se niso izpeljale, tako da je njegova beseda v smeri enostranske odločitve Italije ostala nema. Vse premalo o tem slišimo naše evropske poslance kaj so v tej smeri za slovenijo naredili oni. Saj nenazadnje je to tudi njihova naloga, da ščitijo interese Slovenije. In ko so italijansko ministrico vprašali novinarji, ko je odhajala s sedeža Evropske komisije ali sta se s komisarjem Potočnikom pogovarjala tudi o plinskih terminalih, je na kratko odgovorila: "Niti ne." Res je veliko poudarka na izjavah italijanske ministrice, kar nekatere tudi moti, vendar so to izjave, ki so jih objavili vsi mediji, izjave naših pogajalcev pa so nekako skrivnostne in vplivajo na nek način nezaupanje, ki traja že štiri leta, to ni od včeraj. Očitno barko zapuščajo vplivni in odgovorni, samo da se ustrezne sosedu tako kot vedno.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Gospod minister, želite besedo? Izvolite minister, dr. Roko Žarnič.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa.

Spoštovani podpredsednik, spoštovani gospodje poslanci, gospe poslanke, zelo kratek bom.

Zelo mi je žal, da je očitno prišlo do nekega nesporazuma, ki ga moram mogoče pojasniti. V času do včerajšnje oddaje v

Odmevih, v kratkem času, mogoče enega dne pa še nekaj ur, nisem imel prilike se sestati s predsednikom Vlade, da bi od njega izvedel o vsebini pogovorov, sem pa prebral izjavo, ki jo je on dal na novinarsko vprašanje, in to sem včeraj tudi iskreno povedal, da o vsebini pogovorov detajlov ne poznam, vendar sem tisto kar sem prebral izvedel. Danes pred sejo Vlade pa pred tem zborom sva se s predsednikom Vlade usedla na kratko, da ga povprašam kaj več o temu. Povedal mi je, da se je na kratko neformalno sestel s predsednikom Berlusconiem, da sta začela neke pogovore, ki pa, ko bodo pripeljali do kakšnega konkretnega sklepa, da bo takoj obvestil tako Državni zbor kot Vlado. In razumem, da je šlo za nek neformalni pogovor dveh predsednikov, ki mislim, da je v diplomaciji popolnoma normalen tok.

Tako, da ne vidim tukaj, da bi predsednik Vlade karkoli, moja osebna ocena, se pogovarjal takšnega, kar bi karkoli prejudiciralo kakršnekoli aktivnosti Slovenije v našo škodo. To je moje razumevanje, hvala.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Za besedo se je prijavil gospod Danijel Krivec kot predlagatelj.

Izvolite.

DANIJEL KRIVEC: Hvala za besedo, še enkrat.

Z zanimanjem sem poslušal vse predhodnike, ki so še dodatno osvetlili nekatere stvari, jaz bom pa tudi še v tem uvodnemu času nekatere stvari predstavil pa tudi mogoče odprl še kakšno debato skozi to. Predvsem bi rad opozoril vse moje kolege poslance, da smo v Resoluciji strategije za Jadran sprejeli v Državnem zboru, v januarju tega leta, 17. decembra in ta v osmem poglavju jasno govori o teh projektih, ki se odvijajo v Tržaškemu zalivu. In tam je jasna dikcija: "Državni zbor iz okoljskih, varnostnih, prometnih in družbenih razlogov nasprotuje namestitvi terminalov za utekočinjeni zemeljski plin ob slovenskih teritorialnih vodah in v širšem Tržaškem zalivu..." itn. Tega ne smemo pozabiti. To je dokument, to je resolucija na katero se kasneje seveda sklicuje tudi Vlada in je absolutno zavezujoča. V nasprotnem primeru je treba ugotoviti, da Državnega zbora ne potrebujemo, če se resolucije ne spoštuje. In v 9. sklepu je tudi: "Državni zbor nalaga Vladi naj uresničuje smernice te resolucije, naj o tem po potrebi, najmanj pa enkrat letno poroča Državnemu zboru o napredku pri pripravah strategije iz četrtega poglavja", po potrebi pravi. In to resolucijo smo z večino,

praktično 100 %, razen ene poslanke tudi potrdili.

V gradivu smo dobili, tako kot je bilo rečeno prej, informacijo o aktivnostih in ukrepih glede problematike plinskih terminalov v Tržaškem zalivu, kjer je veliko stvari navedenih, vendar nič posebej konkretnih, nič o tem kaj je komisija v tem obdobju počela. Je pa zanimivo, da v tem gradivu, ki ga imamo za razliko od tega, kar lahko preberemo v gradivu, ki je na spletni strani Vlade, govori v predvidenih aktivnostih v letu 2010/2011. Če pogledamo dobro je to šesti odstavek in se glasi tako, začetek v gradivu, ki ga imate poslanci, tisti ki ste ga prinesli na mizo, drugače si ga bo predsednica odbora sposodila pri kolegih iz ministrstva, piše: "Če se bo Vlada na osnovi dokončnega dokumenta odločila za predhodni postopek in ga poslala Evropski komisiji..." itn. V gradivu, ki je na vladni strani, pa pravi: "Ko se bo Vlada odločila o tem". Upam, da razumete razliko, sicer gre samo za dve črki, ampak enkrat govori, "ko se bo odločila", to pomeni, da je to dejstvo. V gradivu, ki ga imamo mi pravi, "če se bo odločila", kar pomeni, da še tehta, ali bo nek korak naredila naprej.

Zdaj, ko dobivamo takšne različne dokumente, se res sprašujemo ali ministrstvo vse ve ali mogoče minister tudi kakšnih stvari ne ve in ko bereš takšno gradivo, je za biti zaskrbljen, če nekdo pravi najprej, da se bo o neki konkretni zadevi odločil takrat, ko bodo neki dokumenti pripravljani. V gradivu, ki ga imamo mi na mizah pa pravi, če se sploh o tem odloči. Tako da že to je za mene kar precej problematična zadeva in tudi v tem gradivu, na koncu imamo sklepe Vlade, ki se spet v večini sklepov sklicuje na zahteve, ki jih mora izpolniti ministrstvo za okolje in prostor kot nosilec dejavnosti v primeru umeščanja, v primeru teh medsebojnih dogovarjanj, v primeru koordinacije s to medresorsko komisijo.

Na drugi strani pa poslušamo ministra, ki pravi: "Ja saj s predsednikom Vlade se pač nisva mogla srečati, zato niti ne vem kako bom ukrepal." Se pravi, po eni strani Vlada sprejme sklep, ki ga naloži ministru, ki je na drugi strani hendikepiran, ker določenih informacij nima. To je tudi malo vprašljivo. Ne vemo, kdo dejansko vodi pogajanja v tem primeru. Ko pa beremo gradiva, ki so na voljo glede stališč medresorske komisije in vse to kar je Vlada tudi obravnavala, se pa res postavlja vprašanje ali je Državni zbor, ko je sprejel resolucijo, sploh karkoli naredil oziroma ali veljajo tisti sklepi iz seje 2006 o tem, da mora Vlada poročati o nekih ukrepih, ker v tem gradivu pa je nekaj podatkov o katerih mislim, da večina

poslancev dejansko nič ne ve in tisti, ki ni prebral težko sodi. Ampak jaz bom nekaj konkretnih stvari iz tega gradiva, ki govori o problematiki plinskih terminalov v Tržaškem zalivu in njegovem zaledju, govori o podatkih in dogodkih iz leta 2009. In recimo 1. 9. 2009 je minister za okolje, vemo, da govorimo o gospodu Erjavcu, pisal je italijanski ministrici in zahteval vso dodatno dokumentacijo glede plinskega terminala v Žavljah, vključno z dokumentacijo za plinovod.

V naslednjem koraku, ko smo dobili tudi stališče Mednarodne nevladne organizacije Alpe Adria Green, 28. 8. in ga dobili tudi na ministrstvo z navedbami o sumu ponarejene dokumentacije predvsem pri prevodu iz originalnega španskega gradiva v italijansko, to je tudi informacija.

Bolj zanimiv pa je naslednji podatek. Na srečanju Vlad Republike Slovenije in Republike Italije med gospodom Berlusconiem in gospodom Pahorjem septembra 2009, je bila izražena obojestransko velika pripravljenost za sodelovanje, za iskanje kompromisne rešitve problema za obe strani. Predsednik Berlusconi je omenil, da še ni nič dokončnega in povedal, da je prepričan, da se bo zadeva dogovorila na bilateralni ravni in da tožba ne bo potrebna. Predsednika Vlad sta se dogovorila, da je nujno, da se srečata oba ministra za okolje. To podpiramo, vendar smo mi kasneje sprejeli neko resolucijo, ki v bistvu ne gre v kontekst tega kar sta se premierja pogovarjala, se pravi, da je sploh možno umeščanje.

Mi smo sprejeli v januarju deklarativno, da terminali v tem in tem območju niso sprejemljivi. Zdaj se je pa treba vprašati ali sprejemamo nekaj kar je v nasprotju s tistim kar se pogovarja Vlada in nas na to niti ne opozori? Predvsem bi tukaj spraševal koalicijske poslance. Ali sprejemamo resolucijo za to, da so mrtve črke na papirju? Kajti mi smo ne glede na to, da se dogovori na bilateralni ravni odvijajo in govorijo o tem kako bi določene projekte umestili v ta Tržaški zaliv, sprejememo resolucijo v Državnem zboru, ki je ravno nasprotna tistemu kar se dogaja v, kot vi pravite po novem, tihi diplomaciji. To ni najbolj primerno za eno resno državo, ki je v Evropski uniji, ali zavajamo parlament ali zavajamo Vlado, se pravi zdaj se bo treba tukaj kaj dogovoriti glede tega.

2. oktobra je italijanska ministrica ministru Erjavcu navedla, da je Italija za Žavlje že zaključila postopek, da je sprejela stališče Slovenije in ga po besedah ministrice upoštevala. Se pravi zaključila postopek. To je bilo sporočilo. Mi v Državnem zboru s tem nismo bili seznanjeni ne glede na to, da

sprejemamo resolucijo, ki navaja Vlado oziroma zahteva od Vlade, da nas o relevantnih in pomembnih dogodkih in sklepih seznanja. Se pravi, pride podatek iz sosednje države, da so oni, glede nečesa o čemer mi šele razpravljamo, že zaključili neke postopke. In v tem je tudi še dodatno poudarila, da tako imenovana odločba Evropske unije o trans-evropskih energetskih omrežjih, o prioritarnih energetskih objektih v Evropski uniji, po kateri med prioritete posebnega pomena na evropski ravni spadajo tudi objekti za utekočinjeni zemeljski plin in tako naprej. Se pravi, tudi offshore terminal v severnem Jadranu.

V pismu je nadaljevala, da smo za plinovod, ki poteka čez Tržaški zaliv lahko seznanjeni, da pa po njihovem mnenju ni čezmejnih vplivov, da se bodo o terminalu na morju offshore posvetovali kasneje in da so za terminal v Žavljah upoštevali slovenske pripombe in tako naprej. In da je za Italijo čezmejno posvetovanje ustrezno zaključeno.

Jaz načeloma nimam nič proti takšni informaciji, ampak te informacije mi v Državnem zboru nismo dobili ne glede na to, da imamo sklepe, ki zavezujejo Vlado, da o relevantnih podatkih poroča, če za vas ni relevanten podatek, da je sosednja država zaključila neke postopke in da o tem mi nič ne vemo, je to po moje vseeno malo vprašljivo.

Oktobra 2009 je ta skupina medresorska, ki je sodelovala za umestitev teh terminalov z naše strani, se je oktobra sestala in pripravila stališče. In pravi 6. oktobra, da omenjeno pismo italijanske ministrice za okolje z dne 6. oktobra 2009 pravno spreminja situacijo, saj izrecno in jasno zavrača kakršnokoli obliko strateške presoje načrtovanih plinskih terminalov, ker gre za projektne pobude in ne za plane in ker se v pismu Italija prvič sklicuje na izvajanje politike Evropske unije in na našo dolžnost, dolžnost pravi, glede energetske solidarnosti v Evropski uniji, ki izhaja iz uredbe Evropske unije o trans-evropskih energetskih omrežjih. Pravna skupina je izpostavila vprašanje doslednosti politike EU in mešana komisija je v razmislek predlagala pripravo tožbe zoper Evropsko komisijo, kjer je izdala uredbo za prioritarna trans-evropska energetska omrežja. V končni fazi pa pravna skupina meni, da je več pravnih argumentov za sprožitev tožbe postopka proti Italiji. To se je dogajalo lansko leto oktobra. In kasneje je minister Erjavec odgovoril, da zavrača vse podatke, ki jih Italija daje glede offshore terminala in ostalega, to je bilo konec leta. Če smo zlobni lahko rečemo, da smo takoj po novem letu ugotavljali, kako minister Erjavec ni več primeren za ministra za okolje in prostor. Mogoče so pa smeti v Tržaškem

zalivu vplivale na to, da je minister Erjavec moral spakirati. To samo za vaš razmislek. Kajti datumi so zelo simbolični. Minister je takrat jasno dal vedeti italijanski strani, da se z naše strani ne pogovarjamo, ker so sklepi o tem jasni. V letošnjem letu pa beremo, to so moji kolegi že parkrat poudarili, da je ministrica sama povedala, da s prejšnjim ministrom se ni dalo nič pogovarjati, sedanji minister je pa super in se z njim lepo pogovarjamo. To da marsikaj misliti.

9. novembra 2009, kot sem rekel, je bil sestanek na Brdu pri Kranju. Italijanska ministrica in minister Erjavec sta si izmenjala stališča in kljub evidentnim in relevantnim pomislekom Slovenije, ki temeljijo na kršitvah pravnega reda Evropske unije in mednarodne konvencije na področju presoje vplivov na okolje, se Italija ni pripravljena nič več pogovarjati. To je bilo jasno. In minister in ministrica nista zblížala stališč. Zelo zanimivo. V Bruslju 26. januarja, se pravi po sprejetju te naše resolucije v Državnem zboru, so bili tudi nekateri jasni indici, da smo mi sprejeli nek dokument, ki ga očitno ne misli naša vlada na nek način izvajati, ker je Italija odgovorila, da vprašanje terminala v Žavljah je v skladu z njihovim mnenjem, ki so ga posredovali zaprto in ne želi več razpravljati o omilitvenih ukrepih. Pravi, da namerava pa tudi zaključiti postopek za morski offshore terminal, vendar s pozitivnim mnenjem. Ne vem o čem se mi lahko sploh še pogajamo z njimi, če nam oni eksplicitno v dokumentih navajajo svoje zaključke. Mislim, da teh informacij v Državnem zboru do sedaj pač nismo dobili na tako eksakten način.

Še mogoče našo analizo, ki jo je ta komisija naredila, pravi v zaključku: "Slovenska delegacija ugotavlja, da Italija zelo dobro razume strokovne argumente, ki jih Slovenija navaja, vendar Slovenije enostavno ne želi upoštevati. Slovenska delegacija ugotavlja, da je Evropska komisija v letu 2008 že tožila Italijo zaradi neizpolnjevanja istih direktiv o strateški presoji in da je tožbo tudi dobila. Zato še ena tožba v primeru neizpolnjevanja relevantnih predpisov za predvidene plinske terminale ne bi imela dodatnega učinka z vidika uveljavljanja evropskega pravnega reda, saj Italija v letu 2008 še ni imela ustreznega prenosa te direktive."

Ko to berem je zaključek, da nima smisla, da jih tožimo, ker Evropska komisija je tako ali tako že enkrat tožbo dobila. Italija se na to ni odzvala in nekih pravnih posledic za njo ni, in to pomeni, da tudi če jo mi tožimo bodo oni terminale zgradili, verjetno tudi nič plačali in karavana bo šla dalje. Tako se bere to gradivo, ki ga je pripravila ta medresorska

komisija. Vendar mi s tem nismo nič seznanjeni, v tem je problem. Navkljub dokumentom, ki jih imamo in ki jih je Državni zbor sprejemal.

V nadaljevanju pravi: "Primer je pomemben samo za Slovenijo zaradi kratke morske obale, zaradi ogrožanja doseganja okoljskih ciljev." O kratki morski obali smo slišali tudi v neki drugi podobni debati, ki se je odvijala v spomladanskem času in se je zaključila z nekim aktom, ki je razdelil Slovenijo. Ampak tudi takrat se je govorilo o kratki morski obali, o nekih zadevah, ki vplivajo na to, zakaj v določenem pogajanju nismo ali pa ne moremo biti učinkoviti in tako naprej.

Komisija na koncu pravi: "V skladu z navedenim predlagamo, da Slovenija pripravi dokument za sprožitev predhodnega postopka preko Evropske komisije proti Italiji..." in tako naprej. Želel sem, da se s tem vsi seznanimo, ker nas očitno Vlada v tem času ne seznanja. Vsi razumemo, da je bil čas pred arbitražnim sporazumom neugoden, da bi povedali, da že tako ali tako imamo težave v tem čezmejnem sodelovanju z nekaterimi partnerji in da verjetno nismo neka relevantna stranka v postopku, kar se bo z uveljavitvijo arbitraže verjetno še poslabšalo. Zato verjamem, da s temi podatki Vlada v spomladanskem času ni želela seznanjati Državnega zbora. So pa zagotovo zelo pomembni in verjamem, da tudi za vas, ostale kolege poslance, kar zanimivi. Mogoče je kdo bil s tem seznanjen, ampak večina verjamem, da ne. Se pravi, da je neka težava v tem ali je tiha diplomacija na koncu uspešna ali ne. In ali so dokumenti, ki jih v Državnem zboru sprejemamo veljavni za nekoga ali ne, in to je ključni del.

Naša želja pri sklicu te izredne seje je bila predvsem v tem, da se na ta relevantna dejstva dobi konkretne odgovore. In tudi odgovore na to, zakaj se s temi podatki do zdaj ni prišlo v Državni zbor. Mislim, da o določenih stvareh, kot je bilo včeraj slišati, tudi minister ni seznanjen, čeprav ga na drugi strani Vlada zavezuje, da se pogaja, da pripravlja izhodišča in da je ključni akter v teh zgodbah. Če verjamemo temu, da se je nekdo že dogovoril, da so zaradi širših interesov Evropske unije, evropske energetske politike nekateri sklepi že sprejeti, je to pač treba povedati v Državnem zboru in predlagati, da se dopolni resolucijo in da tudi Slovenija v smislu gospodarskega interesa nekaj od tega ima. V nasprotnem primeru se bo pač zgodilo to, da bo nekdo izven našega okvira to postavil, ali nam bo to všeč ali ne in nam kasneje seveda to krepko zaračunal. Vsi ti dokumenti s katerimi se imamo danes možnost seznaniti, kažejo ravno v tej smeri. Gre za transparentnost in neka

pravila delovanja v državi. Če Državni zbor sprejema neke odločitve in neke sklepe, bi ljudje pa tudi mi poslanci pričakovali, da se tudi izpolnjujejo in da smo na nek način s tem seznanjeni. In da takrat, ko je treba določene dokumente pa tudi resolucije prilagoditi času, ker vemo, da se vsaka stvar lahko tudi spreminja, tudi zakone zato spreminjamo glede na okoliščine, da se pride z določenimi podatki, z določenimi dejstvi, ne pa, da se to skriva. In da se v tem primeru opravi razprava na tistem mestu, kjer se je že za predhodne dokumente in za predhodne resolucije tudi odvijala. Toliko za zdaj.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

V okviru razprave poslanek in poslanec, ki jo zdaj pričenjamo, bo prvi govoril gospod Franci Kek.

FRANCI KEK: Hvala za besedo.

Vesel sem bil sklica izredne seje s strani SDS. Nekoliko me je le začudil način predstavitve stališča te stranke pred kakšno uro, ki je šel v tej smeri, kako so tu le še oni zadnji branik pred postavitvijo teh plinskih terminalov in ni več ne okoljevarstvenikov, ne lokalne skupnosti, ne ostalih poslancev. Kako tipično slovensko, za politiko seveda.

Vse parlamentarne stranke nasprotujemo postavitvi plinskih terminalov na krajih, kamor ne sodijo in z vsebino o kateri govorijo predlagatelji se strinjamo vsi. In meni je prav vseeno kdo se bo zadnji trkal, da je najbolj zaslužen, da je preprečil nekaj kar je škodljivega, glavno je, da teh stvari tam dol ni, ne v Tržaškem zalivu ne v Koprskem.

In ko ste omenili srečanje ministra Žarniča z ministrico Prestigiacomo, naš minister ni njej ničesar obljubil. Res pa je, da je ona brutalno, in sicer zavito v zelo lepo formo njenega koketnega glasu in lepega telesa povedala, da se z nami ne bo več pogovarjala. In zato pričakujemo od naše vlade in na takšen način tudi razumem to današnjo sejo kot podporo Vladi, kot pritisk na Vlado, da ne popušča, da ostane neomajna, da ne trguje. Kajti s strani Italije pa je bilo začutiti, da bi trgovala, namreč argumentov nima. Tudi zato so investitorji morali prirejati podatke, zato bi oni trgovali, zato si oni želijo dati nam nekaj v zameno zato, da mi nekaj njim dopustimo. In če bodo oni blokirali širitev koprskega pristaniška Luke Koper, naj jo blokirajo, če so za to razlogi. Če so razlogi takšni, da bi ogrozili kvaliteto življenja ljudi na obali, naj jo blokira. Na temu področju na ta način ne smemo trgovati, da bi mi njim nekaj slabega pustili v zameno, da oni nam pustijo nekaj slabega.

Pogovarjamo pa se o celotni strateški preskrbi z energijo v prihodnje, to pa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Radovan Žerjav.

MAG. RADOVAN ŽERJAV: Hvala lepa gospod podpredsednik.

Spoštovani minister, kolegice in kolegi.

Ni tako dolgo nazaj, ko smo se o tej problematiki plinskih terminalov pogovarjali tukaj v Državnemu zboru, torej, ko smo sprejemali resolucijo o strategiji za Jadran. Takrat je bilo opaziti, da so razmišljanja o temu vprašanju med poslanci vendarle različna, kar seveda ni nič narobe. Vesel pa sem bil takrat, ko smo vendarle v Državnemu zboru sprejeli resolucijo o strategiji za Jadran in z zelo jasno dikcijo v 8. poglavju. Čeprav so bile želje, da bi to poglavje bilo zapisano drugačno in torej so bile različne želje pa sem vendarle bil vesel, da je dikcija bila sprejeta takšna kot je. Pa ne glede na to, da je bil en del prebran tega 8. poglavja. bom prebral to poglavje v celoti, ker se mi zdi danes to izredno pomembno.

Citiram: "Na območju severnega Jadrana je pri nameščanju novih gospodarskih objektov in drugih posegov v prostor, ki imajo relevanten vpliv na ravnovesje ekosistema tega območja, potreben regionalno usklajen pristop. Državni zbor iz okoljskih, varnostnih, prometnih in družbenih razlogov nasprotuje namestitvi terminalov za utekočinjeni zemeljski plin ob slovenskih teritorialnih vodah in v širšem tržaškemu zalivu, enako spoštovanje omenjenih kriterijev pa pričakuje tudi od ostalih držav jadranskega bazena. Zato Vladi nalaga, da pri oblikovanju strategije iz 4. poglavja takšno stališče jasno zagovarja. Republika Slovenija mora v skladu z veljavnimi mednarodnimi konvencijami ter dokumenti Evropske unije jasno in nedvoumno predstaviti in zastopati interese zaščite okolja in varnosti na območju severnega Jadrana, in to vključiti v proces oblikovanja strategije iz 4. poglavja." To smo zapisali decembra lanskega leta v resolucijo, leta 2009.

S tem v zvezi smo zapisali seveda jasno stališče Državnega zbora in s tem seveda jasno stališče Republike Slovenije. Danes ugotavljamo, da je ta resolucija o strategiji za Jadran, tako kot je bilo že rečeno, le mrtva črka na papirju. Glede na to pa nam je minister v svoji predstavitvi povedal, da se je ob stališču italijanske ministric, ki nam je dobesedno dala dvojko, po domače rečeno odzval z vzamem v neznanje. Pričakovali bi, da bi v skladu s to resolucijo, ki je bila sprejeta praktično soglasno v Državnemu zboru,

spoštovani gospod minister, protestirali z enako mero kot si je dovolila italijanska ministrica nam povedati kar nam gre iz njihovega zornega kota. Opažamo v zadnjem času, da dokumenti, ki se sprejemajo v Državnem zboru niso relevantni za to kar počne Vlada.

Isti primer imamo s sklepom Državnega zbora o tem kaj je bilo 25. 6. 1991 slovensko, tudi tisti sklep se je pravzaprav z arbitražnim sporazumom ignoriral, tako se zdaj ignorira praktično resolucija o strategiji za Jadran. Lahko povem, da sem tudi sam imel podobno izkušnjo z italijanskim ministrom za promet, ko sva se vljudno pogovarjala o problematiki, ki je bila povezana s predsedovanjem Republike Slovenije Evropski uniji, je tudi na vsem lepem potegnil iz rokava neki sporazum, ki bi ga lahko midva podpisala za dobro sodelovanje Luke Koper in severno jadranskih luk, to je italijanskih. Na vsem lepem, kljub temu, da to v protokolu ni bilo dogovorjeno, da bi se pogovarjali o kakršnemkoli sporazumu. Jaz sem takrat italijanskega ministra preprosto zavrnil in dejal, da tega ne bom podpisal, ker to ni v interesu Republike Slovenije. Če je, če obstaja poslovni interes luk, Luke Koper po sodelovanju s katerokoli italijansko luk, se bo to najbrž dogovorilo poslovno, zato ni treba podpisovati nobenih sporazumov na vladnem nivoju. Ampak očitno je bil to neki podobni poizkus.

Sam sem mnenja, da bi odziv moral biti drugačen in sem tudi mnenja, da je neprimerno to cincanje Vlade, ki smo jo deležni. Namreč vzela si bo čas tri mesece do 30. 9., kot ste dejali gospod minister, da se bo pripravil neki material, potem bo ta material tri mesece pregledovala neka odvetniška pisarna, to je mimogrede že pol leta, nakar bo to šlo na Evropsko komisijo, ki bo spet še tri mesece zadeva in tako dalje. Vmes bomo poskušali sicer nekaj bilateralno reševati ampak prepozno. Terminali bodo v tem času lahko že zgrajeni. V devetih mesecih ali pa v enem letu. In nenazadnje kakšno je sploh sporočilo italijanski Vladi ob takšni neodločenosti? Počnimo, gremo naprej. Isto je bilo v primeru Hrvaške, ko nismo bili dovolj odločni in smo pristali tam kjer smo pristali. Preprosto se ne znamo postaviti zase, in to v evropskem duhu, saj ne govorim o nekem nenormalnem nastopanju ali nemoralnem obnašanju slovenske države, tako kot se obnašajo vse ostale evropske države, tako bi se morali obnašati tudi mi. Pričakujem, da se v skladu z evropskim pravnim redom in tudi v evropskem duhu, če hočete, kar se da ostro odzovemo in protestiramo na enostranski potezi Italije in preprečimo aktivnosti, enostranske aktivnosti,

enostranske poteze Italije, podobne kot smo jim bili v preteklosti priča z neke naše druge sosede. Pri tem prav tako pričakujem, da se kar se da aktivno v to problematiko vključi tudi slovenski komisar Potočnik, seveda v evropskem duhu. Podobno kot je komisar Tajani v evropskem duhu spremenil mnenje svojega predhodnika francoza Jacquesa Barrota v primeru vinjet. Očitno je imel kakšen evropski interes. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Anton Urh. Ne bo razpravljaj. Gospod Miran Györek.

Izvolite.

MIRAN GYÖREK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi, spoštovani minister, predstavniki ministrstva!

Me veseli, da je končno prišlo do razprave na to temo v Državnem zboru, kajti sam sem v imenu Poslanske skupine Slovenske nacionalne stranke na 12. seji, to je 14. decembra, vložil poslansko vprašanje takratnemu ministru Karlu Erjavcu in je preteklo od takrat zdaj že kar šest, sedem mesecev in se bojim, da smo marsikaj zamudili. Očitno je bila kapljica čez rob izjava italijanske ministrice, da se je tudi koalicija zganila in pristala na to razpravo. Kajti takrat na moj proceduralni predlog, da se opravi razprava, naj malo spomnim, je popolnoma cela koalicija nasprotovala temu predlogu, tako da problem ostaja. Moj predlog se je takrat gasil takole: "Očitno se vsi zavedamo teže problema oziroma odprtega vprašanja in jaz mislim, da v skladu s poslovníkom, katero vprašanje oziroma pobuda zasluži obravnavo v tem Državnem zboru, je verjetno ta pobuda oziroma vprašanje. Predvsem pa glede na to, da obstaja utemeljen sum, da se Vladi dogovarjata tajno za zaprtimi vrati in je interes kapitala dosegel tisto mejo uničujoče blaznosti, ki ji nobeden ne verjame, da je sploh možna, to je totalna ekološka katastrofa, če bi prišlo do tega. Da ne naštevam drugih verjetnosti, da bo do tega prišlo, kajti vse kaže v tej smeri, da so zadeve dogovorjene, da se tukaj dejansko, če tako v žargonu povem "farba narod", umirja javnost in razburjenje, zadev pa verjetno ne bo možno preprečiti. Vseeno bi v skladu s poslovníkom takrat, ko sem omenil, predlagal, da se kolegice in kolegi odločijo ne glede na koalicijske ali opozicijske pripadnosti, da to zadevo temeljito predelamo v tej hiši in da damo tudi potem navodila za naprej, da se prepreči takšna katastrofa." S tem sem povedal vse.

Bivši minister je v odgovoru na moja vprašanja takrat sicer izčrpno pojasnjeval zadeve in recimo v zvezi s postopki, ko sem ga spraševal in o fazi dogovarjanj in ugotovitvah MOP, je takrat odgovoril recimo, da v zvezi z offshore terminalom, to je tistim terminalom, ki je sredi Tržaškega zaliva predviden, pa celo posega v slovensko teritorialno območje, to se pravi, tam je varnostni pas cirka tisoč 400 metrov predviden po zakonodaji, ta pas sega tudi v naše teritorialno območje.

Ministrstvo za zunanje zadeve je takoj dalo protestno noto. Ocenjuje, da je ta zadeva povsem nesprejemljiva. Glede težav v zvezi s postopkom čezmejne presoje in sprejema končne odločitve za Žavljje pa so takrat v obširnem pismu seznanili tudi Evropsko komisijo ter predlagali trilateralni sestanek. To se pravi komisiji Slovenije in Italije, in sicer v izogib, da bi vložili tožbo pred pristojnim sodiščem. Lahko povem, da je, tako je rekel gospod Erjavec, na njihovo pobudo Evropska komisija tudi določila sestanek na tehnični ravni. To se pravi Republika Slovenija, Republika Italija in komisija, in sicer za 26. januar 2010. Tukaj je Slovenija zelo aktivna. Ministrici za okolje, italijanski, sem tudi, ko je bila na obisku v Sloveniji, zelo jasno povedal, da mi tega projekta ne podpiramo, ker smo prepričani, da povzroča negativne čezmejne okoljske vplive. Povedal sem ji, da bomo uporabili vsa pravna sredstva, da preprečimo umestitev in izgradnjo tega projekta. Moram reči, da je pač treba imeti dobre argumente, dobre dokaze. Mislim na naše institucije, ki sem jih omenil, so dale prave argumente, da bomo lahko tudi uspešni, če bo prišlo do tožbe pred pristojnim evropskim sodiščem. To so bile izjave tako italijanske ministrice in izjave našega bivšega ministra za okolje in prostor.

Na vprašanje v zvezi s tehnologijami in pa s čezmejnimi negativnimi okoljskimi vplivi pa je bivši minister odgovoril, da ključni argument je, ali obstajajo čezmejni negativni okoljski vplivi ne glede na tehnologijo, če to obstaja, je lahko tudi najboljša tehnologija, če pa so ti vplivi škodljivi naravi, škodljivi zdravju, potem tukaj ni kaj pristati na sprejem nobene takšne tehnologije. To je tisto kar je ključno in na podlagi analiz, naših, se pravi Ministrstva za okolje in prostor in institucij, tehnologija, ki je tam predvidena, ima negativne čezmejne okoljske vplive na našo naravo, na stanje našega morja in tudi na zdravje ljudi. To lahko vzamemo kot dejstva. Tako, da za nas je glavni cilj, da ni teh negativnih vplivov.

Vendar glede na moje poznavanje, ker sem se pustil podučiti strokovnjakom, pravijo, da je že sama lokacija tako neprimerna, da je verjetno težko tudi z najbolj sodobno

tehnologijo zagotoviti, da ne bi bilo negativnih čezmejnih vplivov. To zlasti velja za offshore terminal, ki celo posega na varnostno območje naših teritorialnih voda, kar sem že prej omenil, kar je povsem nesprejemljivo.

Tako, da kakšna bo usoda težko napovedujem. To so besede bivšega ministra. To je tudi odvisno kako bo Italija ravnala, vendar se Evropska komisija očitno zaveda, da gre tukaj za resen okoljski problem, saj sicer ne bi sklicala tega sestanka na tehnični ravni, se pravi januarja 2010, kot sem omenil. Mi želimo to rešiti na nek miren, poravnalen način. Jaz mislim, da ima Italija še kakšne druge možnosti, kakšne druge lokacije in upam, da se bo tukaj našel nek sporazum. Če ne, bomo verjetno primorani uporabiti pravna sredstva.

Res pa je, da o tem odloča Vlada Republike Slovenije. Res je tudi, da smo mi angažirali najboljše pravnike, ki pripravljajo vso potrebno argumentacijo, ker zelo neodgovorno bi bilo, da bi slovenska vlada sprejela sklep, da se vložijo tožba, da bi na evropsko sodišče vložili tožbo in potem bi izgubili takšno tožbo. Tega si ne smemo privoščiti, zato je treba to pravno izjemno natančno pripraviti in tudi zelo natančno argumentirati kateri so tisti vplivi, ki imajo za posledico negativne okoljske čezmejne vplive.

Skratka, te besede bivšega ministra, ki jih je podal pred odstrelom, če tako povem, ko še ni vedel, da se pripravlja že eksekucijski vod, so takšne kot sem vam povedal. Kako in sploh, če obstaja med bivšim ministrom in aktualnim ministrom za okolje in prostor kakršnakoli komunikacija, bi bilo to zelo koristno za nadaljnje delo in postopke, ki jih je dolžan izvajati aktualni minister.

Predvsem pa me zanimajo tiste ugotovitve, tiste analize, ki so bile izdelane januarja. Ali so zdaj relevantne v teh pogovorih in če ti pogovori sploh ostajajo, ker sem malo razočaran, ko slišim, da kakšnih svežih informacij, dejansko niti vi minister, nimate od predsednika Vlade, razen tistega, kar ste sami prebrali v medijih. In da enostavno samo sklepate kaj naj bi potekalo na tej najvišji ravni dogovorov. Zato danes seveda pričakujem neke konkretne zavezujoče sklepe, tako za vaše ministrstvo, kot za slovensko vlado v tej smeri, da ne bi čez nekaj mesecev ali pol leta vsi debelo pogledali kaj se je zgodilo, pa čeprav smo imeli čas ukrepati pa po nepotrebnem zavlačujemo zadevo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Preden dam besedo gospodu Janku Vebru, bi gospod Györek rad samo pojasnil,

gospod Karl Erjavec je dal pred tem Državnim zborom odstop.

Gospod Janko Veber.

JANKO VEBER: Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

V današnji razpravi o vplivu utekočinjenega zemeljskega plina v Tržaškem zalivu in njegovemu obalnemu območju bi vendarle bilo treba poudariti ponovno, da smo to razpravo opravili tudi že na odboru, na delovnem telesu in tam je bila razprava, upam si reči, zelo konstruktivna. Še posebej zadovoljni pa smo bili s stališči in gradivi, ki jih je nam predstavila Vlada oziroma minister na samem odboru. Zelo natančno smo se lahko seznanili s tem kako teče postopek in kaj je treba dejansko urediti, da se vsi organi, ki so lahko vključeni v ta postopek tudi ustrezno vključujejo. Veliko očitkov je bilo tudi na račun komisarja Potočnika in pa same komisije, evropske, vendar je treba tudi zelo jasno povedati, da se gradiva, zato da se ta komisija vključi v postopek, pripravljajo v skladu s terminskim planom, ki ga je Vlada sprejela, in to bo tudi podlaga, da bo lahko komisar Potočnik aktivno sodeloval v tem postopku. In upam si trditi, da je nekaj podobnega bilo narejeno tudi s strani Italije, ko je poskušala preko komisarja za promet ravno tako doseči spremembe pri trajanju oziroma spremembi trajanju vinjet. Šlo je za kratkotrajno obdobje veljavnosti posameznih vinjet in za vse to je Italija tudi pripravila ustrezne podlage, da je lahko komisija o tem razpravljala. In Slovenija ta hip to pripravlja.

In zelo pomembno pri tem se mi zdi pa seveda predvsem to, da se pripravljajo gradivo, ki bo obravnavalo celoten Tržaški zaliv in obalno območje, kajti interes, ekonomski interes je izjemen v tem prostoru in seveda temu ekonomskemu interesu poskuša omejevati želje, predvsem tudi okoljski interes in ne nazadnje tudi socialni. Gre nenazadnje tudi za to, da veliko ljudi živi v tem okolju in da živijo pravzaprav v izjemno kratkih razdaljah od teh pomembnih terminalov, ki so danes že umeščeni v prostor in delujejo v tem Tržaškemu zalivu in da vse kar se dodatno zgodi, ima zagotovo posledice tako na biotsko raznovrstno kot in predvsem seveda tudi na možne posledice, ki se zgodijo predvsem ob nesrečah, lahko na prebivalstvo in njihovo premoženje. In Slovenija ravno to zahteva v tem postopku, da se vsi ti veliki projekti obravnavajo hkrati in da se ne vodijo ločeni postopki kot je recimo ta plinski terminal v Žavljah in potem poseben postopek za plinovod in potem mogoče še kakšen drugi postopek za drugo investicijo. Mogoče se

samo posamezno investicijo še da pripeljati skozi vse čeri, če lahko tako rečemo. Če pa obravnavam projekt kot celoto pa je seveda to nemogoče, da bi se izognili predvsem čezmejnemu vplivom in celoviti presoji vplivov na okolje.

Tako da to kar se ta hip dogaja mislim, da lahko pohvalimo Vlado in ministrstvo, da res pripravlja kvalitetno gradivo in da so roki, ki jih ima pred seboj povsem realni in da seveda, upam, da se tudi vsi zavedamo, da enega takšnega objekta ni mogoče zgraditi, kot je bilo prej povedano, v treh, šestih mesecih, ampak da so seveda tudi za to potrebni bistveno daljši roki, če bi že recimo do gradnje prišlo.

Vendar prepričan sem, da bo gradivo dovolj premišljeno in predvsem se moramo truditi tudi v tej smeri, da bo odločitev o tem, ali gremo v tožbo ali ne, resnično zelo dobro podkrepljena tako s strani pravnih strokovnjakov kot seveda vseh tistih strokovnjakov, ki bodo obdelovali posamezno področje, bodisi okoljsko, bodisi socialno, ekonomsko in tudi seveda prometno. Namreč vedeti moramo, da Tržaški zaliv že danes nekje sprejema osemindeset milijonov ton naftnih derivatov in da je promet zaradi tega že sedaj zelo zgoščen v tem zalivu. In če temu dodamo še dovoz nafte je seveda nevarnost nesreč bistveno večja kot je recimo že danes. To so tisti argumenti, ki jih ta hip tudi medresorska komisija in strokovnjaki v Sloveniji poskušajo pripraviti na takšnem nivoju, da bodo vzdržale vse presoje, ki bodo pred nami, če se bomo morali odločiti za to, da gremo v tožbo. Ti predhodni postopki so zagotovo zelo pomembni tudi zaradi tega, ker se državi med seboj tudi že pred tem lahko dogovorita, katera investicija v Tržaškem zalivu je sploh še mogoča in ekonomsko opravičljiva, da ne povzroča prevelikih težav prebivalcem in tudi ne pri ohranjanju biotske raznovrstnosti v tem okolju.

Sklepi, ki smo jih oblikovali na odboru resnično sledijo vsem tem zahtevam, ki so jih ne nazadnje predlagatelji postavili pred Vlado, tako da mislim, da je zelo smotno, da se ta priporočila, sklepi, ki jih je odbor sprejel, podprejo v takšni obliki in da se potem tudi spremlja, kaj vse se bo v prihodnosti na tem področju odvijalo. Zagotovo pa vse, kar se danes dogaja, Slovenijo ohranja v zelo dobri kondiciji in v resnih postopkih ter pogovorih, ki bodo potrebni za to, da se sprejmejo odločitve, ki bodo sprejemljive za prebivalce na obeh straneh države. Kajti vedeti moramo, da tudi v Italiji veliko občin ali pa vsaj zagotovo Dolina pri Trstu zelo jasno nasprotuje tem terminalom. Tako da imamo podporo, če lahko tako rečemo, tudi v prebivalstvu na italijanski strani

in tudi na slovenski. To je tisto, kar mislim, da lahko včasih tudi premaga ozek ekonomski interes. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima Marjan Bezjak.

MARJAN BEZJAK: Hvala za besedo, gospod podpredsednik.

Lepo pozdravljeni, minister s sodelavci, kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Danes je sklicana izredna seja o izgradnji plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Nekako se spet prepiramo, kdo je prvi podal mnenje pa ni pomembno kdo je prvi, saj branimo svojo državo, svoje okolje v katerem želimo živeti.

Lahko bi rekli bravo, vse čestitke italijanski ministrici, da se ne zgleduje po sosedih, kaj bodo rekli, kakšno mnenje ima Slovenija. Slovenci so bebci, morje podarjajo Hrvatom, nam Italijanom pa bo tako ali tako pripadal še preostanek Tržaškega zaliva. Vidi se, da v slovenskem primorju ni Slovencev, nekaj je Hrvatov, nekaj Italijanov, zato Slovenci žal ne bomo imeli več morja ali Primorske. Nam, ki ni vseeno za Slovenijo in kaj se bo z njo v prihodnje dogajalo, smo pa drugačnega mnenja. Smo Slovenci, ki imamo radi to državo, nismo prodane duše, nismo državljani lastnih interesov, vemo, kaj pomeni plinski terminal in kaj pomeni ekološka plinska bomba. Nam Štajercem so vzeli Koroško in razumemo, kaj je krivica. Zato prosim, dajmo se potruditi, da ne bomo izgubili čistega Tržaškega zaliva. Žal vseh teh dejstev in načel nimate moji dragi trije primorski poslanci. Posebej bi rad poudaril, da so Ankarančani hoteli svojo občino, vendar kako, če se še boriti ne znajo za svoj del Tržaškega zaliva, za čisto okolje, braniti svojega, našega, slovenskega. Žal mi je, da moram tako govoriti, ampak verjemite, težko mi je, da lahko da italijanska ministrica izjavo, "pofučkamo se na slovenski parlament, slovensko vlado, mi bomo tako ali tako to naredili". Sedaj verjamem, da obstaja trgovanje.

Govori se marsikaj po Sloveniji, vendar radi bi vedeli v katero smer gre to trgovanje naše vlade. Prosim vas, trgujte v to smer, da bomo dobili nazaj Gorico, Julijsko Krajino, Koroško, ne pa, da dejansko trgujete v to smer, da bo v Tržaškem zalivu postavljen plinski terminal. Sam osebno sem sodeloval v projektu merjenja emisij od Maribora do Barcelone. Sam osebno vem, po merjenju emisij, kako je onesnažen del v Italiji, v Milanu. Ali želite poslanke in poslanci tudi takšen zrak imeti tukaj v Sloveniji? Sam gospod minister

dobro pozna ta del in verjamem, da mu ni vseeno za onesnaženo državo Slovenijo. Verjamem, da mu ne bo vseeno za postavitev plinskega terminala v Tržaškem zalivu. Verjamem, da se bo potrudil, da bo preprečil to katastrofo, da bo znal prepričati Vlado, gospoda premiera Boruta Pahorja, da se to ne bo postavljalo tukaj v Tržaškem zalivu.

Raje se borimo, kako bi preprečili izgradnjo tretjega pomola v Luki Koper. Nasprotujemo proti Tržaškemu zalivu, plinskim terminalom na italijanski strani, na slovensko-italijanski strani pa skoraj nič. Ne vem. Potem je to logika, naj bosta Luka Koper, Luka Trst iz Slovenije izvzeta ali zakaj se nočemo potruditi in boriti za ta del Slovenije in za ta čisti del Slovenije. Zelo sem vesel, da gre razvojno naprej z veliko močjo koprski del, ampak verjemite, če bo ta plinski terminal v Tržaškem zalivu nameščen, potem je ves trud in ves denar, ki je vložen v razvoj Kopra, razvoj Ankarana, razvoj celotne par kilomske obale, Primorske, zaman. Potem ne bomo imeli turistov, zapravljalcev Rusov pri nas itn. Zakaj se bojimo ljudi, ki imajo denar, ki nosijo denar v slovenski turizem, v slovensko obalo, v slovensko gospodarstvo? Ne bojte se denarja, bojte se pohlepnih ljudi, bojte se ljudi, ki dejansko želijo izkoriščati lepote Slovenije. Zato govorim, ne dajmo čistega slovenskega dela države, kajti živimo v prelepi Sloveniji. To bi si želeli vsi, ampak žal državljani Slovenije ne razumemo tega, da je Slovenija res lepa. Hvala.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima dr. Pavel Gantar.

DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa gospod podpredsednik.

Zdaj, če smem, bi po nastopu cenjenega kolega, skupaj z Monty Pythoni rekel nekaj povsem drugega, skratka, jaz seveda podpiram to izredno sejo Državnega zbora. Mislim, da je koristna, čeprav bi sicer lahko najprej imeli izredno sejo Odbora za okolje in prostor in pozneje tudi izredno sejo Državnega zbora, ampak nič za to. Mislim, da je prav, da tudi na plenarni ravni razpravljamo o stanju stvari v zvezi s terminali in da tudi preverimo, kaj se je zgodilo v zadnjih letih in kako Državni zbor namerava reagirati. Predvsem pa mora Državni zbor opraviti svojo nadzorstveno funkcijo nad Vlado in ugotavljati, ali spoštuje ali ne spoštuje sklepov, ki jih je Državni zbor sprejel.

Izredna seja z dne 29. 5. 2006 je zakoličila okvir tudi za delovanje Vlade. Ta okvir je še vedno veljaven in Vlada mora

delovati v tem okviru. Pomembno je tudi, da je tedanja seja povzročila neke aktivnosti, predvsem pri oblikovanju in delovanju medresorske komisije, ki je proizvedla več poročil. Mislim, da prav tretje je po mojem mnenju zelo pomembno, mislim, da je bilo tretje, ki je dalo že tudi vsebinske odgovore na nekatere stvari. In ta medresorska komisija z vsemi svojimi poročili je predstavila izjemno močno strokovno in tudi strokovno politično osnovo, na osnovi katere lahko slovenska vlada ustrezno reagira. Če prav razumem, ta medresorska komisija še obstaja in deluje naprej.

V zvezi s tem bi rad opozoril na ključno stvar. Kaj je ključno? Ključno pri zadevi je zahteva po čezmejni presoji vplivov na okolje. Od tega je odvisno soglasje ali nesoglasje, ki bi ga slovenska država poosebljena Vladi dala za te projekte ali ne. Res je, da smo slišali, in to seveda ni nova novica, to sploh ni novica, da Italija namerava graditi terminal v Žavljah. To je italijanska vlada povedala že večkrat. Italijanska vlada je tudi že obljubila, da bo terminal v Žavljah zgrajen 2010 pa ga še ni. In okoli tega ni nobene dileme, da enkrat tako, enkrat drugače, odvisno od notranjih razmer. Italijanska vlada namerava omogočiti izgradnjo tega terminala. Kakorkoli, jasno je, da če ne bomo dobili ustreznega dokumenta, ki bi ocenil sprejemljivost teh vplivov, seveda Sloveniji ostaja pot, ki je edina možna, in to je seveda tožba pred ustreznimi evropskimi organi in sodišči. Za to imamo pravno osnovo v dveh večkrat amandmiranih direktivah komisije o nekaterih presojah čezmejnih vplivov na okolje in seveda o ESPO konvenciji.

Kar zadeva, kot smo večkrat slišali, neko določeno trgovanje. Tu bi se rad obrnil k ministru z besedami in upam, da ne bom koga užalil, ker ne bodo slovenske, z besedami Ronalda Reagana, gospod minister: "Read my lips." In to je, hočemo kratko malo nič več in nič manj kot verodostojno, recenzirano, kredibilno presojo čezmejnih vplivov na okolje. Nič več in nič manj. Če Italijani to dajo, se bomo odločili glede na presojo. Če Italijani tega ne dajo, bomo šli na sodišče. In to mora biti stalno in jasno sporočilo vsem v tej državi in v drugi državi. Ne želimo vojne, ne želimo česarkoli in ne želimo tudi trgovati. Trgovati v smislu, mi bomo pri terminalnih pogledali malo stran, vi boste pri, recimo, tretjem pomolu ali pri kakšnem drugem projektu pogledali malo stran. Nič ne bomo pogledali stran. In tudi od Italijanov ne pričakujemo, da bodo pri naših projektih, ki imajo ali bi lahko imeli vpliv na čezmejni vpliv na okolje in sodijo v kategorijo objektov za katere so takšni čezmejni vplivi na

okolje presoja, tudi od njih pričakujemo, da bodo dosledno in utemeljeno zahtevali kredibilno, verodostojno študijo in presojo vplivov na okolje. Trgovine tu ne sme biti. Trgovino moramo zavrniti. Če je kjerkoli takšna sugestija obstajala, jaz nimam nobenih dokazov, da bi obstajala. In za razliko od vseh drugih, ki jih zanima, kaj se je predsednik Vlade gospod Pahor pogovarjal z gospodom Berlusconiem, mene to, razen na ravni, lahko bi rekli, gole radovednosti, za ta projekt ta zadeva sploh nič ne zanima, ker vem, kaj ta parlament od te vlade zahteva, zahteva od tega ministra in me, iskreno rečeno, niti ne zanima, ali se je o tem pogovarjal in kaj se je pogovarjal. Okvir delovanja te vlade je določen v tem državnem zboru. Državni zbor izvaja tudi to nadzorno funkcijo. Stališča poslanskih skupin, neodvisno od nekih malih zamer tu in tam, so v zvezi s tem razmeroma enaka in podobna.

Seveda bom samo še rekel to, da mi je žal, da je danes ta racionalni diskurz zasenčil diskurz užaljenosti, seveda še vi ste v opoziciji zganjali hrup, zdaj pa ne. Jaz moram odločno zavrniti, enako mi je pri srcu ta tema, ko sem bil v opoziciji kot zdaj, ko sem na neki drugi funkciji, enako velja tudi za moje kolege. Seveda pa je pomembno, da se iz sklepov potegne ven, če smem tako reči, komisarja Potočnika, kajti s tem delamo sami sebi medvedjo uslugo, ker če bi ga imeli v tej igri s temi sklepi, bi ga dejansko diskreditirali, on je komisar komisije in ne slovenske vlade in seveda bi lahko bi Italijani obrnili proti nam v bodočih postopkih, proti komisiji.

Na koncu lahko samo še rečem, da me skrbi in ta nesamozavest in resigniranost številnih razpravljavcev, navsezadnje tudi mojega predhodnika, ki ne gre vštric s tako povzdignjenim domoljubjem od ljudi, ki se radi hvalijo z domoljubjem, bi vsaj pričakoval več samozavesti, da Slovenci in Slovenke s svojo državo zmoremo in uspemo doseči več kot se zdi tistim, ki so vseskozi sedirani in se jim dogajajo krivice noč in dan in še v mraku in ob zori. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Pukšič.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa, gospod podpredsednik. Kolegice, kolegi, minister s sodelavci!

S problematiko plinskih terminalov in plinovoda se ukvarjamo že tam od leta 2006. Leta 2006 so bili sprejeti neki sklepi in zahteva za današnjo sejo je pravzaprav v tem, da je treba nekatere sklepe iz 2006, ki so bili,

enostavno realizirati in poročati, kako in kaj okoli tega. To je ena stvar.

Druga stvar. Poglejte tudi ta vlada se je 18. februarja 2010 ukvarjala s to problematiko in sprejela sklep, da bo pripravila vso potrebno dokumentacijo za tožbo pred Evropsko komisijo, Italijo zaradi teh plinskih terminalov v Žavljah. Kljub seveda temu, kar je ministrica 24. maja govorila, se to ni zgodilo. Poglejte, jaz se sicer sprašujem, ko pravi italijanska ministrica, da je povedala našemu ministru, da je vpliv na okolje predvsem problematika za italijanske državljane in že zaradi tega je moralo njeno ministrstvo torej zelo odločno odločati. V teh Žavljah notri stoji tudi železarna, če je kateri od vas kolegic in kolegov to slučajno si šel kdaj pogledati, sam sem si šel pogledati in z mladimi iz Slovenske ljudske stranke smo bili na licu mesta, si to pogledali in pravzaprav ugotovili, da v Jesenicah lahko rečemo... Ali pa tako bom rekel, da ljudje iz Žavelj lahko gredo na dopust v Jesenice, ker bodo tam dihali čisti, sveži zrak, v Žavljah, ki pa bi si nekako predstavljal na morju in tako dalje, pa slabši pogoji za življenje. Tam že sedaj tudi zaradi železarne, kaj šele seveda zaradi vsega ostalega. ki bo nastalo, enostavno ni.

Veste, kaj je treba pri tem? Vprašati se, kdo tam živi. Ali to živi tista prva elita kot pri nas, ko imamo zakonodajo, ki za prvo vrsto ne velja in je lobiranje in korupcija in ne vem kaj vse dovoljeno? In seveda za nas državljane, ki pač moramo spoštovati vso veljavno zakonodajo – kdo v teh Žavljah, cirka 400 tisoč ljudi tam živi? Kdo je že tam? Je kdo videl, je kdo hodil to gledati v teh naseljih? Kolegice in kolegi. Upokojenci, cirka 400 tisoč. Kje je to? To je nekje na severu Italije. To jih pravzaprav niti ne zanima. Kaj je to bilo nekoč? Ali ni bila to neka A cona? Torej, če vzamemo vse te zgodovinske momente, bi Slovenija morala napovedati Italiji prekinitev diplomatskih odnosov, če se kaj takšnega zgodi. Najmanj to. Kako lahko seveda govorijo o tem, da Slovenija, torej ni v vplivnem območju in več ni pomembno, ker so za njih okoljska poročila, torej zadostna in tako dalje in da na to Slovenija nima nobenega vpliva.

Veste, od našega komisarja, torej od evropskega komisarja, gospoda Potočnika nihče ne pričakuje, da bi se on o konkretni zadevi opredeljeval. Ampak vendarle neke standarde, neka merila bi pa, če že imamo tam komisarja, lahko tudi postavili. V kakšni bližini, kakšna poseljenost, kakšna gostota in kakšna okoljska obremenitev. Vse ostalo, kaj je že neki zakon o nekih motorjih, avtomobilih in tako dalje, ki izpuščajo manj CO2 in ste triumfirali z njim, kot da ste ne vem, boga z

nebes potegnili. Tukaj v tem primeru, če se to zgodi in posledice, ki so lahko, bodo katastrofalne, ne samo za tistih 400 tisoč ljudi, ki živijo v teh Žavljah, ampak seveda za celotno koprsko in širšo našo slovensko okolico. Tega si enostavno ne bi smeli dovoliti in seveda sprožiti že zdavnaj, na semaforju tam pri Vladi, neke semaforje baje imate, torej rdečo luč, in to takšno, veste, da bi utripala.

Okoli teh vaših tihih diplomacij vemo, kam nas peljejo in kam so nas že pripeljale. Na temno stran slovenske zgodovine, odkar pač vodite, žal, zadnji dve leti to državo. Ampak bog pomagaj, tako je. Postavlja se seveda še eno vprašanje. Zakaj ta vlada pred vsemi takšnimi ali drugačnimi zahtevki zunanjih ali ene ali druge sosede enostavno poklekne, pristane in tako dalje? Zakaj? Kaj se je zgodilo? Koliko centov kdo dobi na kubik skladiščenega plina, če smo danes slišali, da neko podjetje, katerega lastnik je eden od ministrov, dobi 7 centov po eni študentski malici. In se postavlja vprašanje, koliko popustov in ne vem česa so nekateri verjetno dobili za pomole, priveze svojih jaht in tako dalje. Kaj se je tukaj zgodilo? Kaj se tukaj zadaj dogaja, bi bilo prav, da bi s strani tistega, ki so se v tihi diplomaciji pogovarjali, povedali to tudi tukaj v Državnem zboru. Lahko bi tudi sejo zaprli, če so tako pomembne informacije, da ne smejo iti v javnost, ampak jaz mislim, da bi slovenska javnost o tem vendarle morala vedeti. Kaj se vam zdi tako nesprejemljivo, če se zahteva od Vlade, da tistega prvega sklepa verjetno ne bomo mogli sprejeti, ker se Državni zbor ni seznanil z informacijo. To bodo verjetno kolegi amandmirali z informacijo Republike Italije okoli teh enostranskih odločitev o teh plinskih terminalih. V drugem sklepu pa, ko Državni zbor poziva Vlado, da v roku 30 dni pripravi poročilo o realizaciji tega, kar je bilo sprejeto na 18. izredni seji Državnega zbora, torej v prejšnji vladi, in da v 30 dneh pripravi ukrepe, ki bodo zaščitili slovenske interese in da kot ena izmed evropskih držav od komisarja Potočnika zahtevamo zaščito ne samo za naše slovenske državljanke in državljane, ampak za celotno regijo in za celotno obdobje v tem delu. Seveda kakšen vpliv bo to imelo na naš turizem in na ribištvo in tako dalje ni treba niti posebej ugotavljati. Turizma in ribištva pač več ne bo. Sicer pa v tej mlaki, ki nam je ostala, je tudi verjetno že tako ali tako nepomembno, ali bomo še šli lovit kakšne žabje krake ali ne, pa tistih par otrok bo tam plavalo ali ne več. Skratka razvoj in strategijo nadaljnjega razvoja naše države žal zakoličujete na napačnih točkah in s popolnoma napačnimi, pa ne samo napačnimi, katastrofalnimi odločitvami, ki bodo

daljnosežno škodile državljanke in državljanom tudi takrat ali pa takrat bodo še to posebej ugotavljali, ko bomo že mi 200 let pod rušo. Zato je nujno sprejeti te predlagane sklepe in narediti vse, da zaščitimo v prvi vrsti nadaljnjo onesnaževanje, pa ne zaradi okoljske problematike, zaradi okoljske politike, zaradi zelenih, zaradi ne vem česar, ker se pač to moderno danes sliši, ker to vsi imajo v programih, ker vsi o tem govorijo, pa če govori finančni minister ali pa okoljski minister, oba iste floskule trosita, vendar pomembno je zaradi ljudi, ki že danes živijo v daleč najbolj obremenjenem okolju tam okrog in posledice, ki bi jih lahko takšne odločitve imele.

Jaz bom te sklepe podprl in upam, želim, da se tu kaj premakne, bojim se pa, da je realna slika popolnoma drugačna, da ste tudi ta del Slovenije prodali. Ceno bodo plačale državljanke, korist od tega pa dva ali trije posamezniki, žal.

PODPRESEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Zaradi ljudi, ki morda spremljajo to sejo, moram povedati, tisti, ki vodimo sejo imamo pravico prekinjati samo, če gre za vprašanja, ki so grobo izven dnevnega reda ali grobe žalitve, sicer pa vsak odgovarja za besede, ki jih je izrekel. Moram reči, da je nekaj razprav bilo danes zaradi katerih sam do sebe čutim, da je prav, da to povem.

Besedo ima gospod dr. Luka Juri.

DR. LUKA JURI: Gospod predsedujoči. Do takšnih razprav ponavadi pride, ko človek nima kaj veliko pametnega za povedati in potem išče retoriko drugod.

Na univerzi, tam kjer sem naštudiral mednarodne odnose in diplomacijo, je profesor diplomatskega stila kot eno od pomembnih postulatov povedal, da prekinitvev diplomatskih odnosov ni nikoli pametna poteza in da bi bila k večjemu smiselna takrat, ko so vsa vprašanja med dvema državama popolnoma rešena in ni več kaj za reševati, zato diplomatski odnosi niso potrebni. Več je težav, več je potrebnih diplomatskih odnosov. Ali pa kolega takrat, ko predlaga naj se prekinejo diplomatski odnosi med dvema državama znotraj Evropske unije. Že to je samo po sebi paradoks. In pravi: "Najmanj prekinitvev diplomatskih odnosov." Ja potem pa, kaj je pa največ. Bomo poslali patrie na mejo? / oglašanje iz dvorane/ Lahko pošljemo patrie na mejo pod pogojem, da ste v prvi fronti tudi vi, gospod kolega.

Danes smo slišali kritiko evropskemu komisarju, ker ne sledi slabemu zgledu njegovega italijanskega kolega. Strinjam se, da

so nekateri evropski komisarji – in tu imajo kolegi prav –, nekateri evropski komisarji mešajo tisto, kar je evropski interes, in nacionalni interes. In si to dovolijo na celo dokaj transparenten način. Vprašanje je, koliko na koncu s tem dosežejo in koliko na koncu s tem škodijo sami sebi in ugledu države, ki je komisarja predlagala?

Evropski komisar, ko postane komisar, mora prebrati podobno zaprisego, kot jo preberejo ministri tu, v Državnem zboru. Med drugim morajo zapriseči, da – in bom prevedel –, "in performance of my tasks neither to seek or to take instructions from any government or from any other institution, body, office or entity". Torej zapriseže, da v uresničevanju svojega dela ne bo sledil ali iskal navodila nobene vlade ali drugih institucij, teles, uradov ali entitet. Ali sedaj mi zahtevamo od lastnega komisarja, da prekrši zaprisego, ki je del aktov v Evropski skupnosti? Ne vem, če je to ravno najbolj modro, če Slovenija želi še naprej biti kredibilen partner in to kredibilnost iztržiti takrat, ko jo potrebuje znotraj Evropske unije. Konec koncev je to kredibilnost dobro iztržila tudi pri zelo težkih pogajanjih, ki so pripeljale do arbitražnega sporazuma. Če te kredibilnosti ne bi bilo, vprašanje ali bi tisti sporazum uspel tako dobro kot je.

Od kolega Petana je bilo rečeno, ko me je citiral, ko smo se pogovarjali o terminalih v Luki Koper, da je bila po sestanku v Trstu popolna tišina. Nisem repliciral, ker sem vedel, da imam besedo kasneje. Tu bi rad povedal, da te tišine ni bilo in da je nekorektno to tako poudariti. Sam sem poslal pobudo Vladi, verjetno je minister o njej že obveščen, kjer sem tudi ocenil in minister tudi to ve, da morda bi lahko bil s kolegico Prestigiacomo malo bolj odločnejši, če ne drugo tudi pri zahtevanju malo bolj točne udeležbe na sestanku. Ampak minister je vsaj jasno izrazil stališča in poslušal sogovornika. V prejšnji vladi je zunanji minister namesto, da bi to počel, vsaj to počel, pil penino z guvernerjem dežele Furlanije - Julijske krajine, takratnim guvernerjem Riccardom Illyem, ko naj bi se dogovorila o tem, kako se bodo postavili terminali. Torej, če sprejemem kritiko, kolega Krivec, sprejemem kritiko, da ta vlada bi lahko bila pri kakšnih zadevah bolj odločna, ali vsaj izražala več odločnosti, moramo tudi priznati, da so bile težave morda bistveno resnejše tudi pri delovanju vaših ministrov v prejšnji vladi. Veseli me, da smo danes dosti bolj na isti fronti pri nasprotovanju italijanskih terminalov, kot smo bili lahko takrat. Namenoma sem tudi omenil kolega zato, da če želi lahko replicira.

Namreč tako kot takrat tudi danes opazimo različne lobije znotraj države,

nekateri, ki vidijo poslovni interes, tako v Luki Koper kot v Italiji in zagovarjajo terminale ali pa zagovarjajo mehkejši pristop in tiste, ki temu nasprotujejo. In treba je priznati, takšni lobiji so bili na eni in na drugi strani. Na eni in na drugi, prisotni tudi v prejšnji vladi, tako kot je gospodarski minister morda dopuščal možnost postavitve terminalov tudi v Luki Koper, je okoljski minister te iste prejšnje vlade to onemogočil. To priznam.

Državni zbor je pred, mislim, da devetimi meseci, približno šestimi, sprejel resolucijo o strategiji za Jadran, v kateri je jasno zapisal kaj pričakuje od Vlade Republike Slovenije, tako pri postavitvah, pri pobudah za postavitve plinskih terminalov v Luki Koper kot pri pobudah za postavitve podobnih objektov drugod v Tržaškem zalivu. Že takrat smo jasno povedali in tukaj verjetno smo soglasno pri tem, da zahtevamo, da Vlada to kar piše v resoluciji uresničuje. Samo kolikor vem, Vlada temu ne nasprotuje in se s tem strinja. Vendar v resoluciji tudi piše, da je treba na področju severnega Jadrana oblikovati usklajeni pristop in mislim, da je to je bistven pojem, usklajeni pristop pri vprašanju reševanja ne samo plinskih terminalov, ampak energetskega vprašanja tega področja. Usklajeni pristop. In v pobudi, ki sem jo poslal po tržaškem srečanju Vladi in ministru za okolje, sem tudi to prelagal, naj Vlada poskusi in lahko poizkusi le preko pogajanj, preko diplomatskih stikov, sicer ne.

V Južni Afriki dvomim, da se bodo kaj dogovorili, ker se Slovenija in Italija verjetno na nogometnem srečanju ne bosta spopadli, ker bo Italija prej izpadla, Slovenija pa bo seveda šla naprej. Ampak v teh diplomatskih odnosih je treba obrniti zgodbo, in to energetske tekmovanje, energetske in gospodarske tekmovanje, ki se dogaja sedaj med Slovenijo in Italijo, ne samo na striktnem področju energetike ali plinskih terminalov ampak tudi na primer načrtovanje s prostorom in pristanišči, je treba obrniti v energetske in strateško zaveznitvo dveh akterjev, ki imajo isti interes, povečati učinkovitost uporabe skupnega prostora, da imamo lahko vsi skupaj nekaj od tega. In mislim, da se tudi Italijani tega zavedajo in če bomo znali pravilno pristopiti, lahko tukaj uspemo. Ker tako nihče nič ne izgubi, samo pridobi. Ni vprašanje plinskega terminala edino.

Ob tem, da ne pozabimo, da je Slovenija tudi soudeležena v gradnji enega od plinskih terminalov v severnem Jadranu, preko podjetja GEO plin ima namreč 20 % konzorcija, ki gradi terminal na Omišalju na Krku. Obetamo si lahko tudi petino našega terminala v kratkem. Ta terminal je med drugim že v fazi pred gradnjo, ampak tudi

številna druga vprašanja, kot smo rekli pristanišča. In tukaj bi se strinjal s predhodnikom, predsednikom Državnega zbora, ki je rekel: "Ne izogibamo se nobeni presoji, to je v našem interesu." V našem interesu je, da se presodi vpliv na okolje državnega prostorskega načrta za Luko Koper, kot Piano Regolatore za Luko Trst v našem interesu, sploh tisti, ki živimo v Kopru oziroma na obali. V našem interesu je, da se presodi vpliv na okolje plinskih terminalov, ampak ne samo to, širše. Zakaj imamo v Kopru eno od najvišjih primerov rakastih obolenj? Zaradi Tržaške železarne, ki dnevno pošilja mikro delce na slovensko ozemlje in številna druga vprašanja, ki so odprta.

Uporaba geotermalne energije, morja, postavitve plinovodov, južni tok, ki naj bi prišel, tudi z zahodne in morda do Italije in Nabucco dveh plinovodov. Vprašanje razvoja turizma, ki je tudi povezan, kajti ne more Luka Trst oziroma Trst graditi plinskih terminalov v Sloveniji in se nadejati, da bomo na naši obali razvijali turizem ali pa obratno. Potreben je skupen pristop. Na koncu, kar tudi piše v pobudi, tudi širšega prostora, vključujoč z vprašanji nuklearne energije. Vemo, da je Italija že izrazila interes sodelovanja pri vprašanju gradnje drugega bloka jedrske elektrarne Krško. In vemo, da je Italija tudi že izrazila interes in možnost, da bi zgradila svojo jedrsko elektrarno v Tržiču pri Trstu, drugače rečeno Monfalcone, v zračni razdalji nekaj kilometrov od Kopra.

Sedaj ni čas za nobene napovedi vojne, prekinitve diplomatskih odnosov ali zaostretev. Sedaj je čas za intenzivno diplomatsko akcijo, ki ji mora paralelno slediti tudi priprava morebitne tožbe. Ampak, če ne bomo delali dvotirno, ne bomo uspešni. In uspešni bomo samo, če bomo na območju severnega Jadrana vsi skupaj zmagovalci. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Kot predlagatelj ima besedo gospod Danijel Krivec.

DANIJELO KRIVEC: Hvala.

Moral sem se oglasiti predvsem zaradi malo čudnih navedb kolega Jurija. S tem zadnjim se strinjam, presoja velja za vse, presoja vplivov na okolje nima meja, s tem se lahko strinjava. Vendar mi nikjer ne zahtevamo, da se minister za evropske zadeve, ki je v tem trenutku iz naše države, vpleta v zadevo na način, ki ga mi vsiljujemo oziroma na način, da bi preferiral našo državo. Želimo samo, da se vključi na način, ki ga

zahtevajo evropske direktive, vendar niti tega v tem trenutku ne počne, kajti v nasprotnem primeru bi se verjetno že vključil, če smo dobili podatke, da se je z italijanske strani v nekem trenutku zavajalo s podatki, da se na nek način izvaja umeščanje brez soglasja naše strani in tako naprej.

Če preberete direktivo in konvencijo, ki govorita o teh čezmejnih vplivih, jasno govorita o tem, kako mora nekdo odreagirati v takem primeru. Pri nas se to ne dogaja. Zato mi evropskega ministra nič ne tiščimo, da mora zaradi Slovenije ob nekaterih stvareh ukrepati, ampak mora ukrepati zaradi dokumentov, ki so bili sprejeti v Evropskem parlamentu. Ne zaradi dokumentov, ki smo jih mi sprejeli, zaradi naše resolucije, ampak zaradi direktive in konvencije SPO o čezmejnih vplivih. S tem pa verjamem, da se strinjava. Pobuda je kvečjemu v tej smeri, da pošteno razmisli, kako se bo te zadeve lotil in da bo v naslednjih mesecih mogoče bolj aktivno pristopil k reševanju te problematike. Kajti v nekaterih izjavah v mesecu marcu, ko je bil na obisku in na sestanku pri dr. Roku Žarniču, je to najavil, vendar se vmes ni nič zgodilo. Tako kot je bilo povedano. Več časa je imel za arbitražni sporazum kot za težave z umeščanjem plinskih terminalov, za katere pa veljajo direktive, ki jih ni sprejel naš Državni zbor, ampak Evropska unija. Tako da tukaj se ne bova mogla tako hitro strinjati.

Že prej sem povedal, da ni problem v tem, kako se zadeva v tem trenutku odvija, ampak zakaj se Vlada v preteklosti, ko je dobila relevantne podatke z italijanske strani, ni obrnila na parlament oziroma obvestila parlament in pristojne institucije v tej državi o nekaterih sklepih, in to na uraden način. Večina ne ve, da je bila septembra 2009, na razgovoru med našim predsednikom in italijanskim, izražena pripravljenost za kompromise z obeh strani. Mislim, da gre to v kolizijo s tistim, kar smo mi potem decembra v resoluciji sprejeli. In prav bi bilo, da nas predsednik Vlade, če se pogovarja o kompromisnih rešitvah v Tržaškem zalivu glede umeščanja večjih objektov, o tem seznanimo. Mi bi verjetno pri resoluciji krepko razmislili, ali tako eksplicitno zapišemo, da pa plinskih terminalov v tem območju ni, ker smo s tem naredili težavo naši vladi ali pa koalicijski vladi, ampak to se je vedelo septembra, da se o tem pogovarja nekdo na nekem višjem nivoju. Sklep parlamenta iz leta 2006 je govoril o tem, da mora biti Državni zbor o vseh aktivnostih glede čezmejnega umeščanja večjih objektov, tako z naše strani, se pravi razširitve Luke Koper, kot razširitve Luke Trst, kot umeščanja večjih projektov, seznanjen. Ker

nismo bili seznanjeni, smo mogoče sprejeli resolucijo, ki dela v tem trenutku veliko težavo tudi v pogajanjih, ki jih Vlada pelje naprej s sosednjo državo. In to ni pošteno oziroma ni smiselno.

Še enkrat bom opozoril tudi na to, da v tistem odzivu ministra Žarniča, ko je bil postavljen pred dejstvo, da se Italija ne pogovarja več z nami, je bilo s strani italijanske ministric jasno namignjeno, da se s prejšnjim ministrom, to je gospodom Erjavcem, ni dalo pogovarjati oziroma stališč nista mogla zblížiti. Očitno zato, ker je stal jasno na stališčih, ki jih je Državni zbor sprejel in ki jih tudi imamo zapisane v določenih dokumentih. Da pa se s sedanjim ministrom zadeve lepo odvijajo in da bodo prišli verjetno do nekih rešitev. Naš minister pa je takrat izjavil, da ne pričakuje nekih težav tudi pri umeščanju in razširitvi Luke Koper oziroma v postopku državnega lokacijskega načrta. Kar pove ravno nasprotno kot vsi razpravljate, da čezmejni vplivi veljajo za vse, da je treba pri vsakemu projektu to spoštovati, to je tudi predsednik Državnega zbora lepo povedal. Ko pa to zberemo in zaključimo, pa zadeva nekako ne stoji, in to nas na nek način skrbi.

Ko povežemo to kar sem prej povedal, da so mogoče odpadki v Tržaškem zalivu vzrok za to, da ministra Erjavca ni več na temu položaju, je pa sploh še dodaten argument, da se lahko tudi naši kolegi kaj vprašajo. Kajti signal, ki je bil izdan z italijanske strani o možnosti razgovora s sedanjo ekipo na ministrstvu, je za naš zaskrbljujoč. Ne vem sicer ali vsi kolegi vedo, da so bile določene aktivnosti dalje njihova eksaktna stališča veljavna že v lanskem letu. Jaz nisem bil s tem seznanjen dokler se nisem podrobno začel ukvarjati s to problematiko. Ampak mislim, da so takšni podatki tako relevantni s celotno državo, da bi bilo prav, da so seznanjeni tudi organi v Državnem zboru, Državni zbor, določeni odbori, ki se s tem ukvarjajo, vendar tega ni bilo. Potem smo se začeli pogovarjati na osnovi čudne izjave ali pa neodzivanja v primeru tiskovne konference. Prej nas enostavno nihče ni suportiral s tem, da se je italijanska država v vseh primerih že enostavno odločila in da mi pihamo na nek način v veter, in to preden smo mi resolucijo sprejemali, nas Vlada o tem ni obvestila, da se dogovarjajo o kompromisni rešitvi. Mogoče je kolega Juri to vedel, jaz nisem. Zato pravim, da v tem primeru Vlada ne postopa prav, ker nima pokritega na nek način pogajalskega izhodišča. Kajti dokumente, ki jih Državni zbor sprejema so v koliziji s tistim kar pišejo v teh pogajalskih izhodiščih in v poročilu medresorske komisije. To ni v redu.

Kar se pa tiče pitja šampanjca, jaz mislim, da minister z deželnim glavarjem ni problematično. Tudi jaz sem tako z Illyjem pa s Tondom spil pa verjetno zato še nisem nič prodal, če na to namigujete in treba je vedeti, da odloča Vlada v Rimu in ne Vlada v Trstu o tako velikih projektih.

PODPREDSEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Gospod Pukšič, imate proceduralni predlog? Niste bili imenovani, nisem opazil... / oglašanje iz dvorane/ Od Jurija? Dobro, ampak drugič prosim dajte takoj po govorniku dvigniti roko v takšnem primeru.

Izvolite, imate repliko.

FRANC PUKŠIČ: Hvala lepa.

Je v mirovanju, ker sem tudi komuniciral in kolega Juri to prizna, tako da niste naredili proceduralne napake, ker ste mi dali besedo.

Kolega Juri je torej rekel, da prekinitvev diplomatskih odnosov je torej skrajna poteza oziroma na njegovi fakulteti so vas učili, da to ni dobro. Ampak vendarle, kolega Juri, država katera pravi, da ima dobre sosedske odnose, ko se ministri in predsedniki Vlade in tako dalje, objemajo in rokujejo in vse je oh in sploh, kljub problematiki, čeprav imamo mi v Zakonu o zunanjih zadevah zapisano, da so dobrososedski odnosi povezani tudi z odnosi države do naše manjšine v državi. Seveda kljub temu, da se to ne uresničuje, ampak ne bom o tem, tudi naši politiki pravijo, da so dobri sosedski odnosi, odlični odnosi in tako dalje. In če pogledamo korespondenco. Tam od 5. marca, ko so tržaški ribiči opozorili na problematiko, od tega, da bo ohlajeno morje in tako dalje, kaj vse se bo dogajalo, do tega, da je 3. septembra komisar z italijansko ministrico za okolje govoril in je dopuščala domnevno pripravljenost, da bi Slovenija smela sodelovati pri presoji tega okoljskega poročila, potem pa vse tja do 21. avgusta, ko je Alpe Adria Green, ko so odkrili, da so s ponarejenimi dokumenti predstavljali to okoljsko poročilo, da so bili dokumenti ponarejeni in tako dalje in je naša vlada, torej vaša koalicijska vlada 3. septembra na to odreagirala in zahtevala oziroma se odzvala, da bo vložila tožbo na Evropskem sodišču, je treba vendarle narediti korak naprej. Zdaj pa se spet umikate nazaj oziroma vi, Vlada se spet umika nazaj. In ne vem... / opozorilni znak za konec razprave/ kaj je še treba narediti, da bodo v tej Evropi nas začeli ali pa Vlado začeli upoštevati. Na takšen način ne in tega enostavno res ne smemo dopustiti. To je čez rob... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Gospod Juri, ste vi želeli replicirati Danijelu Krivcu? Ja, izvolite.

DR. LUKA JURI: Hvala lepa.

Na kratko, ker se pri nekaterih zadevah strinjava, na primer pri tem, da pričakujemo, da bodo vsi sklepi medresorske komisije spoštovali tisto, kar je napisano v Državnem zboru. Dobesedno. Katerokoli drugačno sklepanje je izven tistega, kar je po mojem mnenju sprejemljivo.

A vendarle, če se vrnemo na vprašanje komisarja. Vaš odgovor je bil jasen, da ne pričakujete nobene nepristranske vloge, ampak vendarle aktivnejšo vlogo v sklopu evropskega duha. Ampak to je pa vendarle navodilo. Torej mi zdaj postavljamo navodilo, da nekaj pričakujemo, hkrati pa se zavedamo, da teh navodil komisar ne sme spoštovati. Prihajamo v neko paradoksnost kontradiktornost argumentov. Jaz predlagam, da se bolj osredotočimo na stališče Slovenije in da to predvsem poudarjamo, da pa evropske komisarje pustimo pri upanju in veri, da delajo svoje delo čim boljše. Konec koncev ali pa bomo evropskega komisarja spet potrdili z naslednjo komisijo, pa je spet naša stvar in naša odločitev. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Besedo ima gospod Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa, gospod predsedujoči. Spoštovani gospod minister, kolegice in kolegi!

Ko danes o tej pomembni točki, temi in točki o tem projektu, ki je bil projektno umeščen na slovensko mejo v morju in ki bo zaznamoval in škodoval, če bo realiziran, Sloveniji. Ko o tem razpravljamo, sem zgrožen nad načinom, na kako krčevit način vladni poslanci bežijo pred možnostjo, da bi bili vsaj informirani. Ob tem, ko sem soočen z včerajšnjo nemočjo, nebogljenostjo, ko se mi je minister zasmilil, popolnoma neinformiran, pa danes kar naprej nadaljevanje tega, da ni zaskrbljenosti. Da ni interesa o tem pred čem in v kakšni fazi smo in kaj nam pripravljajo. In človek se nujno mora vprašati quo vadis Slovenija pod to vlado, in to oblastjo. Kam plovemo, kakšne krmarje imamo? Nesmisli in neumnosti, ki jih vladni poslanci govorijo v navidezno obrambo in begu pred resnico, so tako nezaslišani, da si nisem mislil, da lahko izrečejo tudi takšne stvari.

Moram najprej gospodu predsedniku, gospodu Gantarju, ki ga ni tukaj, reči, da

protestiram, da govori, da je pri nas na tej strani opaziti sindrom užaljenosti. Ali predsednik parlamenta ne vidi, da smo zaskrbljeni oziroma da vidimo, da Slovenijo dušijo, žal jo dušijo sosede in da ji zategujejo zanko? Gospod Gantar je rekel: "Nujna je nadzorstvena funkcija parlamenta." Se strinjam, nad Vlado. Seveda pa danes govori čisto druge stvari in ukrepa kot predsednik parlamenta v diametralnem nasprotju s tem, kar je napisal v sklepih, ki jih je sam predlagal pred štirimi leti, ko je zapisal: "Državni zbor Republike Slovenije poziva Vlado Republike Slovenije, da Državni zbor seznanjeni z vsemi aktivnostmi Vlade do danes, vključno z izčrpnim poročilom o vseh formalnih in neformalnih srečanjih na temo obeh plinskih terminalih." Jaz se bojim za hojo predsednika v bodoče, pokončno hojo, kajti, če mu je ta oblast že tako skrivila hrbtenico, da ne ve kaj je napisal in da danes dela salto mortale in nasprotuje temu, da bi dobili informacijo tukaj. Pri salto mortale se pogosto zlomi hrbtenica in me skrbi za njega, če bo delal takšno salto mortale.

To se dogaja v trenutku, ko smo soočeni z najhujšo ekološko katastrofo v svetu v Mehiškem zalivu. Pričakoval bi, da bo italijanska stran ob takšni mednarodni situaciji manj arogantna. Vendar ponižanje, ki ga je izvedla italijanska ministrica na račun našega ministra v Trstu, ko mu je dejala: "Basta, mi smo se odločili", je nekaj kar v diplomatskih in meddržavnih odnosih redko srečamo, sploh, če jih predstavniki tiste države označujejo za dobrososedske. Namesto, da bi dejansko v parlament, kjer bi morala biti popolna informacija, prišel predsednik Vlade oziroma ne znam si zamisliti, da ima lahko neki minister, da ga v Vladi tako ponižujejo oziroma da so v Vladi takšni odnosi, da se ne informirajo, da resorni minister ne ve nič o tem kaj se z drugo državo dogovarja predsednik Vlade po nekaj dneh. In da bi sprejeli ta sklep, da to informacijo moramo dobiti. Ne, to se zavrača s strani predsednika parlamenta.

Danes bi morali verjetno v kakšnem delu zapreti sejo, pridobiti informacije Sove, kaj se pod mizo dogovarjata Italija in Hrvaška. Kaj sta se dogovarjali v času slovenskega poraza ob arbitražnem sporazumu? Informacije Sove, ki so po mojih informacijah arogantne v zvezi s tem, obveščevalne agencije, da bi se na zaprti seji seznanili, kakšni so vsi scenariji, o katerih se na naš račun, na naših hrbtih in na slovenski račun dogovarjajo. Vlada je tudi v tej zadevi očitno pokleknila. Predsednik Vlade je imel v soboto tukaj predsednika vatikanske vlade. Vemo, da se s tem zvezami in s to diplomacijo da največ storiti v Evropi in po

svetu. Ampak raje je odšel naslednji dan v nedeljo v Libijo in zgodil se je praktično diplomatski škandal, če imaš takšnega gosta, da odideš in seveda bo vatikanska diplomacija zelo verjetno delovala proti interesom Slovenije, ker je ponižal predsednika državnega tajnika vatikanskega. Tam bi bistveno več pridobil, kot pa so ti dogovori in pogovori v puščavi, o katerih nihče ne želi dati niti besede informacije lastnemu parlamentu. Sprašujem predsednik Vlade, o čem se je dogovarjal? Naj ne skriva pred poslanci Državnega zbora. Naj obvešča svoje ministre, o čem se dogovarja. Drugače bomo soočeni s tako katastrofalnimi posledicami, kot nas čakajo v slučaju arbitražnega sporazuma.

Po vsem tem, kako tišči glavo v pesek slovenska vlada, je jasno, da je na tihi način v vse hude posledice privolila. Ta projekt plinskih terminalov je bil ob tisoč 700 km italijanske obale projektno postavljen na mejo s Slovenijo v okolici Tržaškega zaliva. Če bi bilo v Trstu in v pokrajini še isto etnično stanje, kot v prvi svetovni vojni, bi bil isti odstotek Slovencev v Trstu, če jih ne bi poromanizirali s priseljenci z juga, preplavili, potem Italija tam ne bi postavljala ekonomskih kapacitet, ker bi se bala, da bi pridobila moč slovenska manjšina. Sedaj, ko je po fašizmu in s sistematično politiko naša manjšina žal postala šibka, se je zmanjšala, sedaj bodo seveda za to rabili nove delavce iz Sicilije, ki bodo spreminjali naprej narodnostno sliko Trsta in zaledja.

Pri tem navzven nemo sodeluje slovenska vlada, navznoter pa s soglasjem. Očitno. Nimate države v Evropi, kjer bi tako flagrantno vlada odklonila informacijo o ključni zadevi za državo, o tem, kaj se dogaja v podpalubju. Nimate takšne države. Gospod minister, plediram na vas, sem vam povedal, da ste se mi zasmilili sinoči, ker ste pokazali, žal ste morali pokazati neobglednost in neobveščeno. Ampak zaradi vaše integritete, če v teku te seje ne boste dobili informacijo, ki jo lahko tukaj na odprti ali zaprti seji v zvezi s tem poveste, potem zaradi obrambe vaše integritete odstopite, ponudite odstop, ker boste s tem ohranili pokončno držo. Ne pustite se poniževati! To je ponižanje, žal. Ponižala vas je italijanska ministrica in ponižal vas je predsednik Vlade.

Meni je sedaj jasno, zakaj je zadnjič na sprejemu ob 300 ljudeh italijanski veleposlanik nediplomatsko agitiral za arbitražni sporazum. Zato, ker je v dogovoru z Italijo in Hrvaško in ker je dober za Italijo in Hrvaško ter slab za Slovenijo. To je več kot jasno.

Kaj vse se bo zgodilo s tem terminalom, ker se bojim, da je vse

dogovorjeno, da slovenska vlada nima moči, ker so ji zvilni roke na drugih točkah, da bi se temu uprla. Ne samo okoljske stvari, ampak nepredvidljive ekološke katastrofe se ob takih zadevah zgodijo. Mehiški zaliv je primer pa je ne vem koliko oddaljen od obale. Ampak tudi veduta Tržaškega zaliva bo spremenjena, ker bo to ogabno poslopje terminala stalo tam, ki je drugačno od pristaniških žerjavov in tega. Odganjalo bo turiste iz slovenskega morja, uničilo bo ribištvo. Z arbitražnim sporazumom je bila podpisana smrtna obsodba Luki Koper, tako da, kot sem že rekel, po uveljavitvi, čez nekaj let, bo v Kopru samo še "Luka Juri", ne pa Luke Koper.

Spoštovani predstavniki Vlade, poslanke in poslanci iz koalicijskih vrst, pogledajte si svoje sklepe izpred štirih let! Pogledajte si, kaj ste zapisali in se nehajte sprenevedati. Če je kapitulacija že podpisana, potem povejte. Potem naj odstopi celotna vlada! Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

... / oglašanje iz dvorane/ No, gospod Luka Juri, ni bilo to citiranje ali pojmovanje vašega mnenja, bilo je nekako... Ampak v redu, izvolite.

DR. LUKA JURI: Hvala, predsedujoči.

Rad bi samo odgovoril, da je lahko kolega brez skrbi, da se bo še naprej Luka Juri boril za to, da bo obstajala še naprej Luka Koper. Ne samo Luka Juri, ampak kolegice in kolegi iz Socialnih demokratov smo se v zadnjih dveh letih močno borili za to, da bi vendarle to pristanišče prešlo iz investicijskega krča, v katerega je padlo zaradi takšnih in drugačnih odločitev, delno botrovanih zaradi krize, delno pa tudi zaradi nestrategškega načrtovanja. Kvečjemu, če bi se nadaljeval način vodenja, ki se je dogajal v stilu prejšnje uprave, bi potem res od dveh luk ostal samo eden.

Ob tem pa še en post scriptum. Predlagam, da kolegi iz poslanske skupine obrazložijo kolegu Jerovšku, kakšna je razlika med protiobveščevalno agencijo in oglaševalsko agencijo. Eno in drugo ni isto. Oglaševalska agencija prodaja oglase, protiobveščevalna služba pa dela nekaj čisto drugega. Vidim, da se že posvetuje, verjetno mu to obrazlagajo. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Besedo ima gospod Zanoškar. (Ga ni.)
Gospod Križman, izvolite.

MARIJAN KRIŽMAN: Hvala lepa, gospod podpredsednik.

Ne samo plinski terminali, veliko več je bilo do sedaj z italijanske strani narejenega brez seveda nikakršnega našega soglasja. Ampak, če bi si vzeli čas in pogledali severno Italijo, vsaj tisti del, ki meji nekako na našo državo, na Tržaški zaliv, boste ugotovili, da je vsa razvita industrija, predvsem kemična in siceršnja industrija in je tudi kolega Luka prej rekel, železarska, vsa skoncentrirana ob reki Pad in mi v slovenski Istri, Kopru, Izoli in Pirnu, enako imamo s tem zelo zelo hude težave, kajti merilne naprave kažejo čezmerno število delcev v zraku kot naj bi bilo dovoljeno za vdihavanje čistega zraka. V vsem tem razdobju, vsem tem času, pa ne tako daleč nazaj, ne 50 let nazaj, ne tista država, ampak še vedno ta država, ni nihče nikoli reagiral, nihče nikoli se ni zanimal za to, kaj se pravzaprav v sosedstvu dogaja. Danes se dogaja ena večjih zadev, to so plinski terminali in seveda se strinjam, da je treba reagirati, se odzvati ostro, ampak tudi strokovno. Zato nimam nobenih problemov, kajti ekipa, ki jo vodi minister Žarnić, je po mojem prepričanju dobra ekipa, sposobna. Državni sekretar je izkušen človek, desna roka ministra, tako da jaz nimam prav nobene bojazni, da ti ljudje ne bodo znali pravilno ukrepati.

Drugo je kaj si naša sosednja stran želi in kakšno razpravo želi pripeljati v Državni zbor, da bi seveda izkoristila nekaj reklamnih trenutkov. Če vam ob tej priložnosti preberem, dovolite, da preberem direktno, da ne bo kakšnih kasnejših pomot, zmot ali pa replik. Gospod Marjan Bezjak je izjavil sledeče: "Lahko bi rekli bravo, vse čestitke italijanski ministrici, da se ne zgleduje po sosedih, kaj bodo rekli, kakšno mnenje ima Slovenija. Slovenci so bebcji, morje podarjajo Hrvatom, nam Italijanom pa bo tako ali tako pripadal še preostanek Tržaškega zaliva. Vidi se, da v Slovenskem primorju ni Slovencev, nekaj je Hrvatov, nekaj Italijanov. Zato Slovenci žal ne bomo imeli več morja ali Primorske. Mi, ki nam ni vseeno za Slovenijo in kaj se bo z njo v prihodnje dogajalo, smo pa drugačnega mnenja, smo Slovenci, ki imamo radi to državo in nismo prodane duše, nismo državljani lastnih interesov, vemo, kaj pomeni plinski terminal in kaj pomeni ekološka plinska bomba. Nam Štajercem so vzeli Koroško in razumemo, kaj je krivica."

Ta vaš vložek bo dal izjemno velik prispevek k temu, da bodo plinski terminali šli v sklado z zakonom in da se bomo z Italijani v resnici v zelo kratkem zmenili. Če ste za to rabili izredno sejo, potem ste pa res dosegli svoj cilj. Upam, da so to slišali ljudje v

Slovenskem primorju, kako lepo ste jih okarakterizirali in upam, da se vas bodo tudi zapomnili. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Dovolite, spoštovane kolegice in kolegi, da pozdravim prisotne častne konzule, ki se v Sloveniji udeležujejo prvega posveta častnih konzulov v Republiki Sloveniji. Lep pozdrav!

/ aplavz/

Sedaj pa dajem besedo gospodu Francu Juriju.

FRANCO JURI: Hvala za besedo gospod predsedujoči.

Žal moram reči, da sem razočaran ob taki razpravi. Na začetku je izgledalo, da se bomo poenotili in da bomo končno državotvorno, parlamentarno in demokratično prišli do vsaj podobnih stališč. Navsezadnje že leta in leta razpravljamo o plinskih terminalih v Tržaškem zalivu in te razprave so omogočile soočenje z zelo utemeljenimi argumenti. Takrat, ko je Vlada ustanovila, imenovala svetovno medresorsko skupino za spremljanje problematike terminalov v Tržaškemu zalivu, je prišlo dejansko do izjemno kvalitetnih rezultatov. Na podlagi teh rezultatov sta parlament in Vlada sinergično delovala in preprečila, da bi se postopki za postavitve terminala v Tržaškemu zalivu nadaljevali nemoteno. Delovala je diplomacija, delovala je poslanska diplomacija, delovala je civilna družba in v tem okviru smo dejansko dosegli, bilo je seveda lažje s prejšnjo italijansko vlado, kajti to je bila Vlada, ki je kakorkoli že prisluhnila nekaterim pripombam civilne družbe prizadetih občin in tudi sosednje države Slovenije, tako da je dejansko zamrznila postopke in je ugodila zahtevam po pripravi presoje o čezmejnih vplivih.

Žal se je politično okolje v tem času spremenilo in prišli smo do zaključka, da je z nekatero določeno politično opcijo, ki trenutno vlada v sosednji Italiji nekoliko težje vzpostaviti dialog. Se je treba pogajati nekje bolj spretno, ampak vsekakor možnost za pogajanje še vedno obstaja. Kajti Italija in Slovenija sta članici Evropske unije, kajti obstajajo konvencije kot je SPO konvencija, obstajajo evropske direktive znotraj katerih so tudi možnosti, da projektom, načrtovanjem, ki so sporni z vidika čezmejnih vplivov ugovarjamo na podlagi mednarodnega prava.

Ne smemo pozabiti na številne razprave, pri katerih je prav opcija, ki danes zahteva odločno držo, skušala izničiti pomen mednarodnega prava. Že zdavnaj, ko smo se

pogovarjali o arbitražnem sporazumu je izgledalo, da mednarodno pravo ni koristno. Ne, ker ni koristno, je ključno sredstvo za to, da dosežemo pravične rešitve tam, kjer preneha bilateralni dialog. Tudi v zvezi s terminali. Mimogrede, toliko bizarnih stvari smo slišali danes iz ust nekaterih poslancev opozicije, denimo gospoda Pukšiča, ki nas je žal zapustil, ki nas poučuje o geografiji in demografiji sosednjih dežel. Tako bizarno, da je recimo dobesedno ztrdil, da pri Žavljah živi 400 tisoč, 400 tisoč ljudi! Veste, cel Trst ima 205 tisoč prebivalcev, Žavljice pa je samo frakcija v občini Milje. Milje ima vsega skupaj 13 tisoč 200 prebivalcev pri Žavljah. To so prebivalci, ljudje, ki živijo v tistem predelu, ki ga domačini imenujemo Milinja ali Montedoro, kjer živi kvečjemu 3 tisoč ljudi. Ampak teh 3 tisoč ljudi je seveda še kako zainteresiranih za to, da se tisti projekt ustavi, saj je na kocki kvalitete njihovega življenja.

Ni res, da gre samo za vprašanje čezmejnih vplivov. Gre za vprašanje tudi katastrofalnih vplivov na tiste občine, ki so neposredno prizadete in ki so večkrat že nasprotovale plinskemu terminalu v Žavljah; to sta občina Milje in občina Dolina. Ampak žal tako italijanska zakonodaja kot tudi naša zakonodaja lokalnim skupnostim omogoča le malo vpliva pri teh odločitvah. Odloča samo država in dežela Furlanija - Julijska krajina. Torej tam se odvija tudi pink ponk odločanje, ki bo botrovalo morebitni gradnji tega terminala.

Drugi konsistenten in relevanten faktor je sosednja država, ki ob uporabi mednarodnega prava, konvencij in evropskih direktiv lahko ovira, lahko prepreči, če strokovna presoja dokaže, da so vplivi škodljivi. V takšnem primeru obstaja možnost, da takšno načrtovanje tudi ustavimo.

Kolega Krivic [l. l.]¹ je na začetku, moram reči, zelo korektno izpeljal uvodno predstavitev do točke, kjer je žal predlagateljica te seje spet padla. Tam sem tudi jaz zaznal nekakšno užaljenost oziroma afekt, verjetno zaradi izgubljenega referendum, zaradi poraza, zaradi Ustavnega sodišča včeraj, skratka kar nekaj faktorjev je, ki so v bistvu onesnažili tisti prvotni namen, kar bi lahko bilo skupno izhodišče vseh strank in tudi Vlade, zato da nadaljujemo pri vseh prizadevanjih za ustavitev gradnje plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Žal po tisti uvodni razpravi, ki je bila recimo v večini korektna in bi jo sam tudi podpisal, ste zašli v razpravo, kjer smo slišali dejansko vse in dejansko to kar je najbolj udarilo ven, je bila ta

¹ [l. l.] lapsus lingue, na katerega sledi odziv v nadaljevanju razprave. Pravilno: Krivec.

zamera, skoraj privoščljivost, skoraj želja, da slovenski vladi ne bi uspelo pri teh prizadevanjih. Torej ste vlekli ven premierja Pahorja in njegove pogovore z Berlusconiem v Libiji. Točno vemo, da se premierji pogovarjajo in tudi jaz sem zainteresiran za vsebino njunega pogovora, sem zainteresiran. Tisti pogovor je politično relevanten, pravno pa ne. Pravno imamo mi tukaj vse elemente, imamo Vlado, imamo ministra, imamo Državni zbor in tudi gospod Pahor bo moral upoštevati to, kar mi odločamo in kar odloča Vlada, kar nosi žig Vlade. On se lahko pogovarja, ampak ni prvič in verjetno ne bo zadnjič, ampak jaz se ne bi zdaj ustavil pri tem problemu, pri tem vprašanju in vse skupaj zreduciral na tisto, kar sta si povedala Berlusconi in Pahor. Vemo, kako potekajo te razprave, žal je bilo bistveno več škode takrat, ko sta se neformalno pogovarjala Illy in Rupel, leta 2006, ko se je vse skupaj začelo. Že takrat je član vaše stranke v bistvu napovedal scenarij, ki se zdaj ponovno obeta. Žavljje – ja, offshore sredi zaliva – ne. Ampak zdaj imamo še dodatek obeh pristanišč. V igri so.

Prej smo predstavili stališče Poslanske skupine Zares in zdaj ga bom ponovil in ga je ponovil tudi kolega Gantar. Mi pozdravljamo vse presoje čezmejnih vplivov. To ni nacionalna želja, to ni samozaščita nacionalnega interesa, državnega interesa Slovenije, to je zaščita zdravja in normalnega življenja ljudi, ki živijo ob meji. Jaz bi rad opozoril, da so tisto peticijo podpisali na eni in na drugi strani meje. Da boj za kvalitetnejši razvoj Tržaškega zaliva ni samo slovenski boj, je tudi boj okoljevarstvenikov z druge strani. Alpe Adria Green v glavnem deluje na podlagi ekoloških bojevnikov iz Trsta. Tehnično omizje gasilskega sindikata dežele Furlanije - Julijske krajine, ki je bilo tukaj v Ljubljani in je posredovalo tudi naši vladi kar nekaj relevantnih in pomembnih ocen in analiz, deluje na oni strani. Zavedajmo se, da ta boj ni boj med Slovenijo in Italijo, med Slovenijo in Hrvaško. Ampak je to soočenje z močnimi interesi, ki delujejo na višji ravni, ki se povezujejo tudi v vladnih krogih, v visokih političnih krogih in niso nujno interesi ljudi, prebivalstva, ki živi ob tisti obali in zalivu.

Še en podatek. Vi manipulirate, žal, s pomembnim vprašanjem plinskih terminalov in točno veste, da stranka Zares, Poslanska skupina Zares, da podpisani ostajajo dosledni na stališčih, da je treba te projekte ovirati in ustaviti vsaj do trenutka, ko ne bo jasno ali obstajajo čezmejni vplivi. Tukaj zahtevamo nevtralnno, strokovno, znanstveno presojo in želimo, da se preko Evropske komisije ta presoja in ta ocena tudi izvede. Italija je dolžna

zamrzniti vse postopke dokler ne bodo vse pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz mednarodnih konvencij, tudi uresničene. Ampak vi ste spet želeli dokazati, da Slovenija ne bo več pomorska država, da izgublja svojo specifično težo v tem delu Jadrana. Žal ti očitki prihajajo iz istih celinskih regij, ki so glasovale, kot so glasovale na referendumu in niso ničesar razumele o dejanskem stanju na Primorskem, na Obali, na obali Tržaškega zaliva. Vi tistih krajev, tistih problemov, tistih mentalitet ne poznate in zato si upate govoriti stvari, ki ne vzdržijo.

Veste kaj pomeni korelacija? Dajte malo kolerirati, povezati dva podatka. Tisti, ki so prvi masovno podpisali proti plinskim terminalom in ki so na prvi bojni črti proti plinskim terminalom, ne samo v Žavljah, ne samo sredi zaliva, ampak tudi v Kopru. Preberite si ta današnji članek, zelena luč, Sodišče razveljavilo rdečo luč za plinski terminal v Kopru. Seveda je še dolga pot. Jaz upam in polagam na dušo ministru Žarniču, naj prepreči nadaljevanje poskusa, da bi v Kopru, sredi mesta, dobili plinski terminal. Ampak s strani SDS smo slišali največ naklonjenosti tej možnosti na drugih razpravah. Gospod Petan, ki je danes tu nastopal zelo herojsko, je bil med tistimi, ki so večkrat nasprotovali našim kritikam možnosti, da bi zgradili plinski terminal, ne v Žavljah, sredi Kopr, tisoč metrov od mestne plaže in mestnega jedra! To je bilo za nekatere sprejemljivo. Za nas, ki tam živimo, ni. Ljudje na Obali, ki so masovno proti plinskim terminalom in branijo svoje morje in svojo obalo, so masovno glasovali za arbitražni sporazum, ker ne razumejo stvari tako, kot jih razumete vi, ampak jih razumejo modro, ker se zavedajo, da mi nismo v vojni s prebivalstvom onstran meje ali onstran Dragonje, ampak da moramo s tem prebivalstvom sodelovati za skupen razvoj in skupno kvaliteto življenja. V tem je smisel vseh predlogov in pobud, ki gredo v smeri ustvarjanja neke skupne strategije, okoljske strategije za Tržaški zaliv. Posledično tudi infrastrukturne in energetske strategije, zakaj pa ne, nihče ni proti plinu, ampak dajmo ga locirati nekje, kjer ne bo pomenil nobenih nevarnosti in problemov za plovbo ali za prebivalstvo. Naše ladje, večkrat je bilo povedano in ponovljeno, naše ladje plujejo že danes po italijanskih teritorialnih vodah. Izhodna pot iz kopske luke je pri italijanskih vodah, nikoli ni bilo problemov in jih verjetno tudi ne bo. Kako bodo plule po vzhodni obali gor, bomo še videli, ampak verjetno po hrvaških vodah, ker tudi če bo stik, ladje izberejo najkrajšo pot. Najkrajša pot gre tako ali drugače vedno vsaj v enem delu po

teritorialnih vodah sosednje države. Ampak to sploh ni bistveno. To nima nobenega pomena ne s terminali, ne s plovbo. Medtem ko terminal, ki bi nastal sredi zaliva, bi posegal s svojo varnostno cono v naše teritorialne vode. Tam imamo vse adute in vse možnosti to preprečiti.

Pri Žavljah pa moramo dokazati dejansko, da bo prišlo do čezmejnih vplivov. Manipuliranje z muljem, morebitna prisotnost težkih kovin v Tržaškem zalivu je problem, ki zadeva nas, ki zadeva Tržačane, ki zadeva prebivalce Gradeža, ki zadeva prebivalce Savudrije in tako dalje, vse ribiče. Mi, ne vi, predvsem mi jemo tiste ribe. Verjemite, da smo še kako zainteresirani za to, da ne bi jedli živega srebra in drugih težkih kovin. Zato, še enkrat, dajmo skupaj omogočiti presojo vseh posegov tako pri nas, kot na italijanski strani. Dajmo se dogovoriti s sosedi dejansko za drugačen razvoj v Tržaškem zalivu.

Danes se tudi v samem Kopru dogajajo stvari, ki so izven nadzora inšpektorjev oziroma nihče ne ve kaj se dogaja s tistim muljem, kjer poglobljajo akvatorij pri semedelski vpadnici in ga dobimo potem na Bonifiki kot podlago za nove gradbene posege, če je res tisti mulj problematičen, to so hude stvari. Zato imamo lepo priložnost, da ob vsej tej razpravi oblikujemo skupno zahtevo, skupno pričakovanje, da se končno začnejo reševati in da se zainteresirano javnost sproti obveščanja o vsej tej problematiki. Vendar pustimo ta politični in ideološki balast, ki ga vedno vlečete in ga zlorabljate zato, da bi zameglili situacijo, ne da bi jo razbistrili.

Zahvaljujem se vam za pozornost in bom pustil 2 minuti za morebitno repliko. Pozivam vas k bolj konstruktivnemu dialogu.

PODPREDSIEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Imate proceduralni predlog? V imenu predlagatelja?
Izvolite.

DANIJEL KRIVEC: Repliko, ker sem bil tudi omenjen. Predvsem pa glede priimka. Ni Krivic, ampak Krivec. Prosim.

Kar se tiče uvodne razprave, upam, da ste jo tudi tako razumeli, kot konstruktivno in da želimo Vladi pomagati, predvsem pa okoljskemu ministru pri nadaljnjih ukrepanjih. Kaj iz tega veje in kako vi čutite določene odstavke je to na nek način vaš problem, ampak zadeva ni bila mišljena tako, kot si jo vi na nek način razlagate. Tudi ta prostor ob meji, hvala bogu, tudi jaz dobro poznam in vem kako se zadeve odvijajo v tem čezmejnem prostoru, kako se projekti umeščajo, kako se

ne umeščajo, tako da tudi z moje strani je nekaj izkušenj na tem področju. Tudi jaz jem ribe v tistem delu, tako da ne bi se upal tako enostransko izvajati teh dejstev, kako samo obala pozna problematiko. Strinjam se z vami glede večine stvari, ki ste jih povedali glede umeščanja in vsega ostalega. Zato je še toliko bolj presenetljivo, da tiščimo vsi glavo v pesek kar se tiče časovnice, ki se odvija. Od junija lanskega leta do konca leta 2009 so bila neka dejstva o teh medsebojnih odnosih med Italijo in Slovenijo sprožena, zapisana, vendar mi o tem nismo bili obveščeni. Nasprotno. Mi smo konec leta celo sprejeli resolucijo, ki je v nasprotju s tistim, kar v teh dokumentih piše in tukaj jaz vidim problem in tukaj ima težavo tudi Vlada v nadaljnjih korakih, ker smo ji mi zavezali roke z resolucijo.

V dokumentih, ki jih pa sedaj imamo na voljo, o tem kako se je medresorska komisija pogajala in kako so se dopuščale možnosti tudi za umeščanje nekaterih objektov, pa je Vlada že na to pristajala in bi bilo prav, da nas opozori, preden smo to resolucijo tako zavezali in tako blokirali na nek način pogajalsko izhodišče, ki ga ima Vlada v odnosu do umeščanja teh objektov. Ko beremo to gradivo, kjer se nekdo pogovarja o tem, kako bi bilo možno umeščati določene projekte, kasneje pa mi kot Državni zbor in tukaj se strinjam z vami, mi smo zavezujoč organ tudi za Vlado in naša resolucija ni samo za to, da jo sprejmemo in je, tako kot je bilo prej rečeno, mrtva črtka na papirju. Se pravi, ko smo mi to resolucijo sprejemali, nismo imeli teh podatkov, kako se pogajanja, dogovori odvijajo. V nasprotnem primeru bi verjetno kakšen člen drugače oblikovali, zdaj pa imamo težavo. Imamo težavo tudi s tem, da nam Vlada in določeno resorno ministrstvo ne poročata, tako kot so sklepi Državnega zbora, odbora in kot narekuje resolucija. O tem je problem. Načeloma o problematiki, o okoljskih vplivih, o vplivih na ljudi, ki tam živijo, se pa z vami popolnoma strinjam. Ampak procedure se pa ne spoštuje.

PODPREDSIEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Besedo ima gospa Silva Črnugelj.

SILVA ČRNUGELJ: Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni gospod minister in sodelavci, kolegice in kolegi!

Danes smo poslušali veliko stvari na temo manipulacija, komunikacija, tajna diplomacija in ne vem kaj vse skupaj. Eni pod tajno diplomacijo razumejo nekaj, drugi spet drugo in tretje. Za nekatere je tajna diplomacija normalen del življenja in komuniciranja, za

nekateri je pa to čudna stvar. Ker smo v obdobju nogometa, mislim tisti, ki ste recimo poslušali o taktikah nekaterih klubov, kako in na kakšen način se dogovarjajo, kako se recimo zaprejo v določene sobe, klube in po mesece in mesece debatirajo in noben ne sme vedeti kakšna je taktika kluba, kdo je v kakšnih vrstah, kdo koga napade in kdo koga kje brani in na katerem področju. Ampak dobro, stvar okusa in stvar je pač umetniškega vtisa kako se kdo na kakšen način loti zadeve.

Današnja tema ima kar dolg, bi človek rekel, zgodovinski stalež oziroma dolgi rep. Zelo dolgi rep. Verjetno, da bolje poznajo poslanci tudi prejšnjega sklica in o temu ste se pogovarjali, ampak ker so podnebje, energetika, varnost okolja zelo pomembni za zdravje vseh nas, predvsem pa sta zakonito in zakonsko področje ekstremno zapletena, sploh pa, če gre za dve sosednji državi, ki sta v Evropski uniji, je treba upoštevati določeno zakonodajo direktive, ki jih je sila veliko. Skoraj bi človek rekel preveč in dvomim, da v tem okolju, pa tudi v okolju nenazadnje Bruslja, obstajajo ljudje, ki enostavno poznajo kompletno to zakonodajo, pa vam bom samo malo prebrala, da ne bi kar na pamet govorili, koliko stvari je treba upoštevati in imam kar dolg seznam. Ne bom se šla Filibustra pa prebirala, recimo 7 ali 14 ali 24 ur, ampak samo eno stranico pa da vidite koliko to pomeni. To so samo naslovi nekaterih predpisov, katere je treba upoštevati. Če bi se pa recimo šlo v vsebino teh naslovov, bi pa stvar bila daleč bolj zapletena in bi bil sigurno tim tistih, ki o tem postavlja svoje mnenje in daje dokončne sklepe in zaključke, večji. Sigurno pa se procedura tako kot pri nas konča, ostale vsebinske zadeve so pa na drugih zadevah in področjih.

Imamo novo direktivo o obnovljivih virih energije, Direktiva 2000/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov. Spremembe in kasnejši razveljavitvi direktive iz leta 2001 pa ostanejo le nekateri deli, ki še vedno veljajo. Potem imamo odločbo o delitvi naporov številka 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 ob prizadevanjih držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na manjšo stopnjo. Do leta 2020 izpolnjujejo zavezo skupnosti za zmanjševanje emisiji toplogrednih plinov in tako naprej. Potem imamo revizijo in okrepitev sistema trgovanja z emisijami in vrsto drugih zadev. Imamo Direktivo parlamenta in Sveta z dne 23. aprila o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembo Direktive 85/337/EGS in Direktive 2000/60/ES pa 2001/80/ES

Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredba številka 1000/13 in tako naprej.

Vsebine teh direktiv so sila zahtevne in sila delikatne. Nenazadnje tudi bruseljski uradniki in specialisti, ki to tolmačijo, da ne govorim o prevodnih inačicah, ki so zelo različne. Normalno je, da na tej poti komunikacije prihaja do različnih tolmačenj in gledanj in da vsak na svoj način ščiti svojega in svoje področje. Samo veste, nekdo je rekel: "To je Piranski zaliv, to je Koprski zaliv, to je Tržaški zaliv." Zavedati se moramo, da je Jadransko morje eno morje. Tisti, ki poznate kako je geološko postavljeno med katere države, da zdaj ne obnavljamo geografije in smo vsi v tem Jadranskemu morju soodvisni, zelo! Daleč bolj kot sicer na prvi pogled izgleda. Bila je tam neka težka nesreča, tik pred Rovinjem pa je bilo izlitje nafte na italijanski strani, kjer je to šlo v Jadransko morje. Pa je bila nesreča tudi v Koprskem zalivu in tako naprej in smo se vsi nekaj dni, tednov tresli, potem pa smo enostavno pozabili in nikakor nismo mogli dojeti in dobiti toliko energije, da bi enkrat vendarle podpisali takšno konvencijo za zaščito kompletnega Jadranskega morja od začetka do konca. Ker najmanjše razlitje nafte na začetku ali pa na sredini Jadrana ogroža vse.

Jaz mislim, da ta razprava, če hočemo, da ima neko vsebino, rep in glavo, mora razmišljati v tej smeri, da vsaj bodoče, ker to je zdaj, bi človek rekel, v eni fazi, ki obstaja, ampak vse ostale bodoče razprave naj gredo v to smer, da je Jadran treba v celoti zaščititi zaradi tega, ker je kot takšen že po sami svoji konstituciji ogrožen, ker se ne napaja dovolj naravno in tako naprej. V naslednjih fazah je treba seveda na en način zaščititi tudi Mediteran, ker to so vsa zaprta morja, ki so sila ogrožena, od plovbe takšnih in drugačnih tankerjev z enojnim dnom in da ne govorimo druge stvari, ki so tudi enako in podobno enake kot snovanje. Sigurno pa je treba v vrsti vseh teh različnih predpisov konvencij in sporazumov opomniti na Aarhuško konvencijo in te se moramo zavedati. Ta govori predvsem, ne bom zdaj navajala vse člene, ampak tisti, ki smo se v enem obdobju borili, da je bila Aarhuška konvencija sprejeta tudi v Sloveniji, o temu kako in na kakšen način je treba javnost obveščati. Kako je treba delovati, da je javnost sila dobro obveščena, da so obveščeni vsi arbitri, ne samo javnost nasploh, tudi nevladne organizacije, strokovne institucije, inštituti, svetovalci, tudi nenazadnje vsi v sklopu Vlade in tudi parlament, in to pravočasno vsi hkrati in ne po delih, eden v januarju, drugi v septembru, četrti v decembru. Tako, da naj

nam bo to v mislih, ko bomo razpravljali o tistih stvareh, ki se mogoče zdaj kot ideje snujejo v glavah tistih, ki še lahko vplivajo. To so pa stvari, ki so nekoč že bile, bi človek rekel, dodobra trasirane in v proceduri, v neki drugi evropski državi pa že narejene. Toliko mojim kolegom in kolegicam. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Besedo ima gospod Sajovic.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, spoštovani gospod predsedujoči, za besedo.

Prijazen pozdrav ministru in sekretarju z ekipo!

Moram reči, da je bilo malo izrednih sej, kjer so sodelavci ministra s samim ministrom tako budno spremljali, beležili kaj se dogaja, se pogovarjali. Vesel sem, da minister na tisti tiskovni konferenci, ki mu jo danes nekateri očitajo, ni veliko govoril. Veliko je govorila italijanska ministrica, vendar če bi od leta 1941 naprej resno jemali vse, kar so nam sosede povedali in zato sklicevali izredne seje, potem bi se nam v Sloveniji kaj slabo pisalo. Mislim, da Vlada, minister reagira pravilno, mogoče kdaj manj besed več pove.

Vesel sem, da današnja seja, ki jo nekateri skušajo izkoristiti za promocijo političnih točk, da bi se razdelili na tiste, ki imajo Tržaški zaliv bolj radi od tistih drugih, ki naj ga ne bi marali, doživlja svoj epilog in z neko prepirljivo, nestrpno politiko ne bodo uspeli. Niso uspeli niti pri arbitražnem sporazumu, niso uspeli niti včeraj s komentarjem odločitev Ustavnega sodišča, ko naj bi zdaj, ko se je Ustavno sodišče odločilo kot se je, bila potrebna in kar naenkrat nujna tudi reforma sodstva, tako ne bodo uspeli niti z današnjo delitvijo. Skoraj vsem na levi in desni, v poziciji in opoziciji je skupno, nismo razdeljeni, tako kot pri referendumu, vsem gre za to, da ohranimo slovensko morje, da je morje v odličnem, najboljšem stanju. Poti do tja, ki jih vidimo, so pa precej različne. Vendar osnovni cilj in namen pa je en sam: morje imamo radi, želimo ga ohraniti ekološko v čim boljši kondiciji.

Dobro je, da je takih, ki razmišljajo približno tako kot jaz sam, veliko jih je tudi od Savudrije navzdol in da je veliko tistih, ki jih skrbi, kakšno bo stanje okolja tudi na drugi strani, na italijanski. Saj se z izjavo italijanske ministrice tudi Italijani v tem delu v večini ne strinjajo. Skrbi jih, kaj se bo dogodilo v tem plitvem morju, ki je ekološko res zahteven habitat ravno zaradi svoje plitvosti, zaradi vseh zgodovinskih dejstev, zaradi tega kar so tja

prinesle reke. Če to razburkamo, potem bodo težave.

Marsikdo, ki ni s tega območja ne ve, da imajo gojitelji na školjčičih v Sloveniji, na Hrvaškem in v Italiji že do zdaj določene težave, da se koncentracije določenih snovi, recimo težkih kovin pa še kakšnih bakterij v določenih letnih obdobjih povečajo nad mejo normale, in to skrbi vse. Politika pa se s temi problemi ukvarja samo takrat, kadar so kakšne take bolj odmevne zgodbe kot je današnja.

Prepričan sem, da bomo skupaj s sosedi uspeli v Tržaški zaliv umestiti samo tisto in zgolj samo tisto na naši in njihovi strani, kar okolju ne škodi. Seveda hodimo po zelo tanki brvi, na eni strani med interesi kapitala, ekonomskega razvoja, tudi med interesi tega, s čimer želimo povečati dohodek na prebivalca na eni in drugi strani in med temi naravovarstvenimi in okoljskimi stališči.

Današnja seja kakšnih hudih premikov, ne v dobro in ne v slabo, ne bo povzročila, je pa prav, da smo se s problematiko seznanili. Mogoče je pa kar ironično, da po tej seznanitvi prosijo tisti, ki imajo očitno dovolj informacij, tako kot drugi, da pa smo si zelo različni v interpretaciji. Eni razmišljajo, slikajo, najbrž delajo tudi vse negativno in črno. Nas je pa veliko in v Sloveniji več kot polovica, ki želimo, da se o teh zadevah sporazumemo in dogovorimo, kajti jasno nam je, da stalni prepiri, nestrpnosti, sovraštva, očitki ne vodijo naprej in narod na naši in drugih straneh meje to ceni in spoštuje. Kadar pa se je treba odločati, se tudi prav odloči. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK FRANCE ČUKJATI:
Hvala.

Gospod Tanko, imate proceduralni predlog.

Izvolite.

JOŽE TANKO: Hvala za besedo, spoštovani predsedujoči.

Seja traja 5 ur, Vlada je za razpravo porabila minuto in 58 sekund. Glede na to, da je tudi že v prejšnjem mandatu Državni zbor sprejel sklep, da mora Državni zbor Vlado obveščati o vseh formalnih in neformalnih sestankih, da je treba tudi odgovarjati argumentirano na razprave poslancev v Državnem zboru predlagam, da prekinete sejo Državnega zbora in zagotovite udeležbo predsednika Vlade, kajti on je edini tisti, ki očitno sme in mora o tej točki poročati Državnemu zboru. Ni drugega očitno, kajti Vlada se ni odzvala na nobeno razpravo, ni komentirala. Iz razprav poslancev koalicijskih strank pa je razvidno, da je najbrž nekaj že

dogovorjeno glede teh plinskih terminalov v Tržaškem zalivu. Vsaj tako je čutiti te razprave in spremembe stališč.

Predlagam, da na osnovi 73. člena tretjega odstavka in 237. člena Poslovnika prekinete sejo Državnega zbora, dokler se seja Državnega zbora ne udeleži predsednik Vlade.

Če ne morete odločiti sami, kot predsedujoči, potem predlagam, da o tem proceduralnem predlogu kolegi poslanci tudi glasujejo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Predlog je korekten, je v skladu s Poslovníkom in 73. člen res govori, da lahko Državni zbor zahteva informacijo od Vlade kadar hoče.

Tudi sam menim, da lahko Državni zbor zahteva od predsednika Vlade vse relevantne podatke o kom, s kom in o čem se je kot predsednik Državnega zbora dogovarjal, pogovarjal in podobno. Če takšna informacija ne sme v javnost, lahko sejo zapremo za javnost. Ampak jaz sam ne bom prekinjal seje, bom pa dal predlog na glasovanje.

Ker pa očitno ni dovolj poslancev, jih s tega mesta pozivam v dvorano na glasovanje o proceduralnem predlogu in zato prekinjam sejo za 4 minute in pol in jo bomo nadaljevali ob 18.10.

(Seja je bila prekinjena ob 18.06 in se je nadaljevala ob 18.10.)

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI:
Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Nadaljujemo s sejo. Prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav, kajti glasovali bomo o predlogu, kot ste slišali, da prekinemo sejo in počakamo, da se nam pridruži predsednik Vlade.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 52 poslank in poslancev, za jih je glasovalo 21, proti 30.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 30.)

Ugotavljam, da proceduralni predlog ni sprejet.

Zato nadaljujemo s sejo in dajem besedo gospodu Černaču.

ZVONKO ČERNAČ: Spoštovane kolegice in kolegi!

Ta panika na strani vladajočih bi bila lahko prihranjena, če bi predsednik Državnega zbora spoštoval poslovnik Državnega zbora in bi podoben sklep dal na glasovanje takrat, ko je bil na začetku seje predlagan. Spomnil bi vas na odločanje, ki ste ga speljali ob obravnavi...

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI:
Prosim, da se nekoliko umirite.

ZVONKO ČERNAČ: ... ob obravnavi poročila o delu obveščevalnih in varnostnih služb za leto 2008, ko ste ob isti situaciji izglasovali prekinitev odločanja in zahtevali dodatno poročilo Vlade v zvezi s tem.

Prej je eden izmed poslancev Zaresa dejal gospodu ministru "read my lips". Glede na to, kar sem zdaj poslušal s strani njegovih kolegov v poslanskih skupinah vladajoče koalicije, je popolnoma jasno, da gre za to, da je nek dogovor, neka odločitev v ozadju že sprejeta. Poslanci, ki so ves čas nasprotovali tem odločitvam, morajo še nekaj časa ropotati, da ne izgubijo v celoti vse svoje kredibilnosti, vendar zadeve bodo potekale na podoben način, kot so potekale v primeru arbitražnega sporazuma. Moram reči, da smo že zelo daleč. Zdaj se že dogaja ta tako imenovana tiha diplomacija. Zdaj smo, če primerjamo zadevo z arbitražnim sporazumom že nekje na Trakoščanu, kar pomeni, da ni zelo daleč čas, ko bo ta odločitev glede plinskih terminalov tudi formalno legitimno zacementirana ob še mogoče nekaj mesečnem ropotanju, zaradi javnosti s strani tistih najbolj glasnih v vladajoči koaliciji, ki pa se bodo potem po tistem, ko bodo zadeve sprejete tudi pomirili. Mogoče se bo celo tudi tukaj zgodila neka arbitražna zgodba, ki bo to zgodbo za nekaj časa zameglila, mogoče vsaj do leta 2012, vendar pa mislim, da v tem primeru ta zgodba ne bo toliko uspešna, ker vsaj, kar se suhozemnega terminala tiče, bo sosednja država te postopke očitno nadaljevala hitreje in bodo prve lopate, če lahko uporabim ta poenostavljeni izraz, zasajene že pred letom 2012.

V slovenskem parlamentu, v slovenski politiki smo imeli, kar se tega problema tiče, dokaj dobro formalno osnovo, dobro podlago. Imeli smo dokaj enotno soglasno sprejeta stališča in odločitve v tem Državnem zboru, tudi v prejšnjem mandatu, v letu 2006. Imeli smo trasirano pot, ki je govorila o tem, da sosednja država nima interesov Slovenije, da ne bo mogla izvajati posameznih aktivnosti. V lanskem letu, konec lanskega leta, je Državni zbor sprejel resolucijo o strategiji za Jadran.

Nenazadnje, ne dolgo tega nazaj, manj kot v zadnjem letu dni imamo tudi evropskega komisarja za okolje. Vendar nam seveda vse te dobre podlage pri tej zgodbi ne pomagajo dosti, ker se politika odvija, oziroma problem rešuje na podoben način, kot smo mu bili priča pri reševanju odnosov z Republiko Hrvaško. Kaj nam pomaga evropski komisar za okolje, če se niti oglašil ni glede tega

problema. Pa ne gre za Republiko Slovenijo v tem primeru. Gre za severni Jadran, gre za nek naravni habitat, ki zna biti z neprimernimi posegi dokončno in nepovratno razvrednoten. Naloga kateregakoli evropskega komisarja, še posebej pa evropskega komisarja, ki izhaja iz Slovenije in ta problem mnogo bolj podrobno in pogloblje pozna, bi bila, da se v takem primeru jasno in odločno postavi, ne za stališče Republike Slovenije, ne za stališče Republike Italije ali Hrvaške. Ampak za stališče morja, za stališče severnega Jadrana, ki je nek zaprt zatok, ki je omejen pri posegih, ki jih je mogoče na tem področju izvajati brez, da bi prišlo do škodljivih posledic za okolje in za prebivalstvo na tem območju. Nismo ga slišali.

Slišali pa smo ga, kljub temu, da ste nekateri v vladajoči koaliciji govorili, da je to nepolitična funkcija, kako se je izrazilo politično, tako kot številni drugi visoki slovenski državni funkcionarji, opredeljeval glede neustrezne rešitve o arbitražnem sporazumu z Republiko Hrvaško. Najmanj primerno je bilo, da se je tam oglasil, in to v istem obdobju, kot smo iz medijev izvedeli za dokončno italijansko stališče s strani italijanske ministrice za okolje o tem, če poenostavim, vi kar v Sloveniji, mi smo našo odločitev sprejeli in gremo po tej poti, ki smo jo strasirali, dalje. Najmanj kar bi morali slišati takoj tisti trenutek in tisto sekundo potem, ko je bilo to izrečeno na tistem mestu, kjer je bilo to izrečeno, je bilo jasno stališče našega ministra za okolje in prostor, jasen protest podprt z vsemi dokumenti, ki jih je Državni zbor v zadnjem letu oziroma v zadnjih štirih letih sprejel in ostro nasprotovanje temu enostranskemu stališču. Tega nismo slišali in tega, moram reči, nismo slišali tudi ne danes in tudi ne v drugih izjavah.

Slišali smo ogromno o dobrososedskih odnosih, o diplomaciji, očitno je tudi tukaj, kot sem rekel, na delu ta tiha diplomacija, ki bo rešila vse te probleme, ki jih drugi ne morejo rešiti. Slišali smo, mi zahtevamo samo recenzirano poročilo o vplivih na okolje s strani Italije in s tem je problem rešen.

Ali mislite, da bo Republika Italija, kot članica Evropske unije z bistveno daljšo tradicijo, kot jo ima Slovenija, delala kaj v nasprotju z njihovo zakonodajo in mimo ustrezne presoje vplivov na okolje? Vse kar mora biti spoštovano, bo tako kot v vsaki drugi državi, ki ima nek pravni red, spoštovano. Ampak ne gre za to.

Na točki, kjer smo danes, mi s takim odnosom in s takimi sklepi, kot so predlagani oziroma kot so bili na temu parlamentarnemu odboru izglasovani, ne moremo narediti nič. Mi bomo danes odločali pod ena, da smo se seznanili z informacijo, pazite, da je Republika

Italija sprejela odločitev o gradnji terminala v Žavljah. To je prvi sklep. Pod dva se bomo seznanili s poročilom Vlade o realizaciji sklepov iz leta 2006 in pod tri z načrtom aktivnosti in ukrepov in predlagali Vladi ob podpori te aktivnosti, da prouči skrajšanje rokov, ki so tam notri navedeni, kot smo slišali, da segajo nekje v letu 2011, ko bodo vsa ustrezna dovoljenja, ki jih potrebujejo investitorji, že zdavnaj izdana in dokončna.

Na odboru je bila črtana dikcija, ki je govorila o tem, da je treba, da se Evropski komisar za okolje aktivneje vključi v to problematiko in ščiti interes vseh treh držav, enakopravno in enakovredno, na enak način interese Republike Slovenije kot Italije. kot Republike Hrvaške, ker so vse tri države v tem prostoru na nek način soudeležene. In to je šlo ven. V matičnem odboru je ta del šel ven, češ, s tem bomo pa mi našemu komisarju dali neko nalogo, ki ga bo diskreditirala v odnosu do drugih držav. Lepo vas prosim.

Vsi v tem Državnem zboru smo poslanci te države, vsi smo dolžni zastopati interese te države in normalno je, da ima vsak vedno v ospredju tudi interese okolja iz katerega izhaja, ne na račun interesov države. Enako mora biti tudi v primeru evropskega komisarja. Če ne, ne vem zakaj potrebuje 20 tisoč evrov plače na mesec. Zato, da sedi na dobro plačanem fotelju, kot nek vzdevek "ek makina" vsake toliko se oglasi in nam soli pamet, za kaj takega, gospe in gospodje, ne potrebuje ne Evropa in ne ta država evropskega komisarja, kot ne potrebuje za take stvari ministrov in predsednika Vlade. Potrebuje pa jih za učinkovito zaščito naših interesov tam, kjer je to pomembno in kjer gre za interese naše države, naših ljudi in našega prostora, in to Državni zbor tako od ministra kot od predsednika Vlade pričakuje. Nedostojno je, da se predsednik Vlade pri tej problematiki ni danes oglasil tukaj v Državnem zboru in pojasnil kaj in na kakšen način namerava Vlada v naslednjih dneh, ne v naslednjih mesecih, ukrepati glede tega problema. Hvala.

PODPREDSEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

K besedi se je javil gospod minister.
Izvolite.

DR. ROKO ŽARNIČ: Gospod predsedujoči, gospe poslanke, gospodje poslanci, hvala lepa!

Čisto na kratko bi se rad oglasil. Namreč mogoče gre tudi za neizkušnjo nastopanja pred zborom. Prvič sem pred nekim takim preizkusom. Mogoče sem naivno

mislim, da 31 strani dolg dokument, ki smo ga pripravili 10. junija in kjer nekeje razlaga vse kar se dogaja okoli terminalov, za kar naše ministrstvo deluje na tem področju in za kar je tudi Vlada obveščena, je pred vami. Mislim sem, da je škoda izgubljati čas in brati ta dokument, ki ga imate pri sebi. Če bi bilo to treba, lahko tudi to naredim, ampak zdaj mi pa dovolite, da mogoče v petih minutah sam nekoliko podam misli ali pa v treh minutah iz te razprave danes.

Ugotavljam, da, spoštovane gospe poslanke in gospodje poslanci, imate vtis o moji neodločnosti med pogovorom z italijansko ministrico za okolje gospo Prestigiacom 24. maja 2010. Tisti, ki me malo bolje poznajo, vedo, da sem zelo odločen takrat, ko je treba. Glede na to, da je njena novica o odločitvi glede terminalov v Žavljah bila nova, vsega deset mesecev in že tretjič povedana in je na njo Vlada Republike Slovenije reagirala s sklepi že 18. februarja 2010, sem presodil na sestanku, da na tako svežo novico ne gre reagirati na posebno oster način. Menim namreč, da nepotrebna agresivnost v meddržavnih pogovorih na ministrski ravni ni ravno v skladu z dobro diplomatsko prakso. Lahko je celo cenjena kot izraz pomanjkanja sposobnosti za kulturni dialog, kar Sloveniji ne more biti v posebno čast in ponos. Osebo verjamem v učinkovitost pravno utemeljenega postopka v skladu z evropskim pravnim redom, za kar smo se na Vladi Republike Slovenije odločili tri mesece pred sestankom v Trstu. Uradna reakcija Vlade Republike Slovenije na sestanku v Trstu je sledila vsega šestnajst dni po sestanku, saj je Vlada na seji dne 10. junija 2010 sprejela sklepa, ki sta podlaga tudi danes na Državnem zboru predlaganim sklepom. Namreč te je pripravil Odbor Državnega zbora za okolje in prostor na svoji seji 10. junija, ki je potekala po seji Vlade istega dne.

Zanimivo je tudi to, da je do sklepov Vlade prišlo le šest dni po zadnjem sestanku slovensko-italijanske strokovne komisije, pa tako očitki o zavlačevanju niso ravno posrečeni. Iz uvodoma predstavljene kronologije temeljnih dogodkov v zadnjih štirih letih se da izračunati, da je med njimi v povprečju potekalo tri in pol mesece. Očitno je, da priprava dokumentov, nujnih za kvalitetne prehode, potrebuje določen čas. S tem je lahko utemeljen tudi urnik naslednjih dogodkov, ki sledi podobnemu ritmu.

Normalno je, da v času priprave dokumenta za kvaliteten napredek v reševanju mednarodnih problemov potekajo pogovori v skladu z dobro diplomatsko prakso. Menim, da je pogajalcem treba zaupati še posebej, če gre za najvišje predstavnike oblasti. Mislim, da je zaupanje tudi del običajne politične kulture, in

to zaupanje vsekakor gre tako našemu predsedniku Vlade. Zaupati moramo tudi komisarju za okolje in Slovenijo, ki bo po mojem globokem prepričanju deloval v korist okolja v čezmerno obremenjenem Tržaškem zalivu in s tem tudi v korist tam živečim prebivalcem. Vsekakor pa je problem obremenjenosti Tržaškega zaliva tudi problem, ki sodi v pristojnost evropskega komisarja za zdravje, komisarke za podnebne spremembe, komisarja za promet, za energijo in še katerega. Zavedamo se, da je akvatorij Tržaškega zaliva ekološko občutljivo območje in območje s posebno socioekonomsko funkcijo. To lahko preverite tudi, če greste na Google, Natura 2000 Viewer in je krasno prikazana občutljivost tega območja. To območje je obkroženo z varovanimi območji določenimi v skladu z evropskim okoljskim varstvenim redom. Naš del tega območja ščiti Zakon o ohranjanju narave, obdano je z območjem Nature 2000 po Habitatni direktivi, Mokrišči po mednarodni Ramsarski konvenciji, tukaj imamo Sečoveljske soline. Tudi morsko dno je problematično zaradi obremenjenosti z živim srebrom, težkimi kovinami in drugimi problematičnimi snovmi.

Tega se, verjamem, zavedata tudi ministrica Republike Italije za okolje in prostor in minister Republike Italije za zdravje, ki sta v imenu članic Evropske unije 11. marca 2010 podpisala Parmsko deklaracijo med Svetovno organizacijo za zdravje – WHO in Evropsko unijo, ki je politično zavezujoča. V nadaljnjih pogovorih bomo nenazadnje na ta podpis spomnili tudi italijansko stran.

Spoštovane poslanke in poslanci, dovolite mi, da vam predlagam, da podprete sklepe, ki jih predlaga Odbor za okolje in prostor. S tem boste podprli nadaljnje napore Vlade in sodelavce našega ministrstva. Za doseganje, za Slovenijo najbolj ugodnega razpleta zgodbe, ki se je začela zapletati pred štirimi leti.

In na koncu. Moj odstop je mogoče še najlažji korak, vendar v moji naravi ni sprehajanja po lahkih poteh. Mislim, da na svojem mestu lahko v bodoče še kaj prispevam k zaščiti slovenskih interesov v zgodbi, ki je danes na dnevnem redu Državnega zbora.

Sem pa mnoge vaše besede razumel kot podporo mojemu delu in se vam zaradi tega zahvaljujem. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Kot predlagatelj se je javil gospod Krivec.

Prosim.

DANIJEL KRIVEC: Hvala, še enkrat, za besedo. Hvala ministru, da se je oglasil in nekatere stvari pojasnil.

Vendar, ko se je skliceval na dokument, ki smo ga dobili, bi vseeno želel odgovor na tisto moje vprašanje, ki sem ga na začetku izpostavil, ko sem vzel ta dokument, se pravi dokument, ki smo ga mi dobili v gradivu, govori o tem, če se bo Vlada na osnovi dokončnega dokumenta odločila za predhodni postopek in ga poslala Evropski komisiji in tako naprej. V dokumentu, ki je na njihovi spletni strani, se pravi strani Vlade, pa govori o tem, ko se bo Vlada odločila. Kateri dokument sedaj velja? Ali je Vlada že sprejela odločitev, da nadaljuje s postopkom? Ali se šele odloča o tem? Se pravi, ali ko, ali če?

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Gospod minister neposredno ste bili izzvani.

DR. ROKO ŽARNIČ: Hvala lepa.

Očitno gre tukaj za lapsuse. Tukaj v dokumentu je proces jasno povedan že večkrat. Pripravljajo se dokumenti, bo trimesečni preview in na osnovi tega tako pripravljenega gradiva se bo Vlada odločala o nadaljnjih korakih. Ne če, se bo odločala. Ne morem predvideti, ker nimamo dokumentacije, nimamo previewa.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Dobro, še enkrat, ampak potem bomo dali prednost seznamu.
Izvolite.

DANIJEL KRIVEC: Hvala, še enkrat.

To pomeni, da dokument, ki ga imamo mi na mizah govori o "če" in to ne velja. Tako sem vas razumel. Je pa to zelo pomembno, čeprav izgleda banalno, ampak je pomembno. Ker v primeru, da govori: "Ko se bo Vlada odločila", pomeni, da se ta dokument pripravlja in bo dejansko šel v proceduro. Če pa govorimo: "če se bo", je pa to velika razlika. Zato sem vesel pojasnila. Vi pravite, da velja tisto, kar je na uradni spletni strani in ne to, kar smo dobili v gradivu.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Gospod minister potrdite?
Izvolite.

DR. ROKO ŽARNIČ: Zopet slovenščina, bo odločila ali bo odločala. Če mene vprašate, se

bo odločala, ker ne moremo prejudicirati odločitve preden imamo kvalitetno pripravljeno dokumentacijo. Mislim, da je to sedaj jasno. Hvala.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI:
Hvala.

Besedo ima po seznamu gospa Pečan.

BREDA PEČAN: Hvala za besedo.

Jaz bi najprej glede na to, da sem vodila sejo Odbora za okolje in prostor in da je bilo tam posebej poudarjeno, da obravnavamo predlog sklepa, ki ga je pripravila Poslanska skupina SDS ob zahtevi za sklic izredne seje Državnega zbora, rada opozorila zlasti tiste, ki so večkrat napačno govorili o tem, da podpirajo sklep s štirimi točkami, v katerem je bilo napisano, da konkretno, recimo tudi Državni zbor predlaga, da evropski komisar gospod Potočnik naredi to in to v zvezi s samim postopkom. Tukaj bi rada opozorila, da danes razpravljamo in bomo glasovali o predlogu sklepa, ki ima tri točke, in sicer da smo se seznanili z informacijo, da je Republika Italija sprejela odločitev o gradnji enega plinskega terminala. Mi smo na odboru zelo jasno slišali pojasnilo, da je Italija celo zaprosila Slovenijo, da se vključi v presojo prekomejnih vplivov plinskega terminala na morju offshore in da se vključi tudi v presojo prekomejnih vplivov izgradnje morskega plinovoda od Žavelj proti, ne vem kam pač bi šel, verjetno v Trzič, ali kaj podobnega.

Govorimo o tem, da je Italija sprejela odločitev o enem terminalu. Da ne govorimo o tem, da je Slovenija bila, tudi v skladu s sklepi, ki so bili sprejeti na seji Državnega zbora leta 2006, vključena v presojo čezmejnih vplivov za ta terminal. Je pa res, da je Italija upoštevala samo za nas nepomembne pripombe z naše strani ali pa pripombe, ki nimajo velike teže. Zaradi tega sta tudi v gradivu, ki nam ga je Vlada dostavila, zelo lepo napisana, in sicer na 30. strani, okvirni načrt in časovnica aktivnosti ter postopkov v obdobju 2010–2011, kjer je zapisano, da naj bi pripravili dokument za predhodni postopek pri Evropski komisiji in dokument za pritožbeni postopek po ESPO konvenciji Vladi Republike Slovenije do 30. septembra 2010. Se pravi, strokovna komisija, ki pripravlja te dokumente, naj bi do 30. septembra pripravila vse potrebne dokumente za začetek postopka pred komisijo. S tem, da smo mi v 3. točki dopolnjenega predloga sklepa zapisali, da smo se seznanili z načrtom aktivnosti in ukrepov, Vladi pa predlagamo, da prouči možnost skrajšanja rokov, predvidenih v

okvirnem načrtu in časovnici aktivnosti ter postopkov v obdobju 2010–2011.

To sicer ne pomeni, da je 30. september predolg rok, da je karkoli zamujenega. Zakaj? Zaradi tega, ker ko se bo investitor lotil priprave dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja, bo moral narediti celovito presojo vplivov na okolje, ki obsega ne samo ekološke, bi človek rekel, prave okoljske vplive. Zaradi tega je tudi sedaj – prav gospod Malečkar je včeraj ali predvčerajšnjim na televiziji govoril o tem, da se je Italija odločila nadomestiti tehnologijo uplinjanja tekočega zemeljskega plina, namesto z morskovo vodo, z viški energije, ki se pridobiva v plinski termoelektrarni, ki naj jo bi zgradili tudi v Žavljah. Nasprotuje, kot okoljevarstvenik, kot civilna družba, tudi izgradnji termoelektrarne.

Ampak kaj hočem s tem povedati? Izgradnja termoelektrarne in uporaba viškov energije iz te termoelektrarne, se pravi vroča voda, ki se sprošča pri proizvodnji električne energije, bi seveda lahko nadomestila morskovo vodo in s tem rešila problem dvigovanja mulja v Tržaškem zalivu ob vračanju uporabljene morske vode v morje po eni strani. Po drugi strani pa tudi onesnaževanje morske vode s čistilnimi sredstvi, ki se jih mora uporabljati zaradi tega, da se prepreči preraščanje cevovodov z različnimi morskimi organizmi in predvsem z algami in školjkami.

Vse te reči so pomembne zato, da razumemo, da Italija ni kar tako rekla: "Mi ne bomo upoštevali nobenega od predlogov Republike Slovenije", ampak so nekatera opozorila upoštevali. Vendar po našem mnenju zlasti tista opozorila, ki so relevantna z druge strani, to je povečanje, močno povečanje pomorskega transporta zaradi dovažanja zemeljskega plina v Žavljah oziroma v tržaško pristanišče in tudi možna nevarnost zaradi, recimo terorističnega napada na plinski terminal ali na ladjo, ki pripelje plin. Tu bi rada opozorila na eno stvar, da bi Slovenija in da bo Slovenija zagotovo zahtevala pred Evropsko komisijo in tudi pred Evropskim sodiščem presojo celovitega vpliva pomorskega prometa v Tržaškem zalivu v obeh pristaniščih, tako koprskem kot tržaškem.

Moramo vedeti, da ta trenutek prihajajo v obe pristanišči, zlasti pa v tržaško pristanišče, ogromne količine zelo vnetljivih snovi, tudi nevarnih snovi, ne samo kot gorljivih, ampak tudi strupenih. V tržaško pristanišče prihajajo super tankerji, ki imajo 200 in več tisoč ton nosilnosti, to je prvo, kot drugo vozijo bencin, ne samo nafto, ampak predvsem bencin, ki ga potem po bencinovodu vodijo do rezervoarjev v dolini, kar je po stroki,

po znanju, ki ga ima danes svet bistveno bolj nevarno, kot pa prevoz utekočinjenega zemeljskega plina, bistveno bolj nevarno, zato ker se lahko hlapi bencina dosti hitreje vžgejo kot pa hlapi uplinjenega zemeljskega plina. Ampak to je stroka, ki... Gospod Jerovšek, jaz nisem vam upadala v besedo, ko ste vi nakladali nore stvari in zaradi tega vas lepo prosim, če me pustite, da povem tisto kar vem. Zaradi tega... / oglašanje iz dvorane/ Ja, zgleda, da res, tudi to je kemija, ima nekaj tudi biologije.

PODPREDSIEDNIK FRANCE CUKJATI: No, prosim, da se umirite. Samo gospa Pečanova ima besedo.

BREDA PEČAN: Hvala.

Rada bi povedala, da ko bomo nastopali pred Evropsko komisijo, jaz sem prepričana v to, da bomo verjetno že pred septembrom imeli pripravljene dokumente, da bomo zastopali stališče, da je treba Tržaški zaliv v celoti razbremeniti velikih plovil in prestrukturirati pomorski promet, ker je ta tisti, ki je najbolj ogrožajoč za celoten severni Jadran in posebej še za zelo plitev Tržaški zaliv. Treba je razmisliti kako usklajeno bomo razvijali pristanišči Koper in Trst in kaj bomo dovažali? Ali bomo imeli v Kopru na vso silo še vedno razsute tovore, ali bo Tržaško pristanišče še naprej neprestano dovažalo, v sicer najgloblji zaliv na jugu Evrope, neomejene količine nafte in naftnih derivatov? To se moramo vprašati. Vprašajmo se ali so ti super tankerji res varni za naš zaliv? Ne zaradi možnega izliva, ampak predvsem zato, ker zaradi svojega zelo velikega greza neprestano že sedaj dvigujejo mulj na dnu Tržaškega zaliva in povzročajo nalaganje živega srebra v vse, zlasti pridnene organizme, torej tudi školjke, ki jih jemo. Mimogrede, tudi vse ribe, ki živijo pri dnu, tam od listov naprej, ki vemo, kako so dragoceni in kako jih cenimo, ne zavedamo se pa, da že sedaj presegajo dovoljene koncentracije živega srebra v mesu.

Problem severnega Jadrana in Tržaškega zaliva je bistveno bolj kompleksen kot pa gradnja plinskega terminala v Žavljah. Zaradi tega menim, da bi bila smotrna in kvalitetna odločitev, da sprejmemo ta sklep, ki ga je pripravil Odbor za okolje in prostor in da istočasno predlagamo Vladi, da pospeši aktivnosti v zvezi s sklepom oziroma aktivnosti, ki smo jih zadali v resoluciji, to je, da se razglasi Tržaški zaliv oziroma severni Jadran. Verjetno bi bilo bolje zato, ker gre vendarle od konice istrskega polotoka preko Jadranskega morja pa do izliva Pada. Vse kar je severno od tukaj je zelo plitvo, zelo občutljivo morje, zelo

nestabilno kar se tiče biološke uravnovešenosti.

Vedeti moramo, da je neprestano pomanjkanje kisika. Vsakih nekaj let pogine na dnu severnega Jadrana 100 tisoč školjk, pa tudi marsikatera pridnena riba, ravno zaradi tega, ker se nam koncentracija kisika pri dnu vedno bolj zmanjšuje. Enostavno je treba doseči to, da ne bomo obremenjevali severnega Jadrana s prekomernimi odplakami. Na naši strani smo se lotili tega problema in imamo čistilne naprave za vsa tri mesta že praktično zgrajene. Vprašati se je treba, kaj se dogaja na zahodni strani severnega Jadrana? Vemo, da s Padom prihajajo v severni Jadran ogromne količine organskih snovi, ki povzročajo zastrupljanje ali pa bom rekla ne zastrupljanje, zato ker organske snovi v bistvu porabijo zelo veliko kisika in zaradi tega povzročajo tako imenovano anoksijo.

Mislím, da je treba razmišljati širše in da je treba predvsem podpreti, vem da ne danes, ampak vendarle, sklep, ki ga je Vlada sprejela. Z Italijo se je treba pogovarjati tudi o umeščanju vseh večjih projektov v Tržaškem zalivu in njegovem obalnem območju, ki bi lahko imelo čezmejne učinke na okolje in da ta skupina, teh ministrstev, ki so tukaj naštetá v 5. točki sklepa Vlade z 10. junija, da je to še posebej pomembna tema. Zato resno predlagam, da ne kličemo sem, ker glede na diskusijo, ki sem jo slišala, tako še mimogrede malo sarkazma mi verjetno ne bo škodilo. Danes smo prvič slišali, da bodo čez 200 let naši nasledniki jedli žabe, ki bodo živele v severnem Jadranu. Moram namreč čisto s strokovnega področja povedati, da dvoživke, ne samo žabe, nobena dvoživka ne živi v morski vodi. To je eno... Ja, edino to, če bo mogoče sladka voda takrat v severnem Jadranu, takrat pa bodo mogoče živele tudi žabe.

/ nemir v dvorani/

Drugo kar bi rada rekla, večkrat sem slišala, danes...

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: No, prosim, prosim.

BREDA PEČAN: ... sem večkrat slišala zelo, bom rekla, nestrpne pozive k temu, da bi bilo treba vrniti Sloveniji ali pa zagotoviti Sloveniji, da se vrne v območje Furlanije - Julijske krajine, da je treba tukaj narediti red, ker so nam Italijani ukradli morje in tako naprej. Tisti, ki misli, da nisem pogledala v magnetogram, moram povedati da sem šla preveriti, če sem pravilno slišala, ker me je kar malo presekalo, da je treba prekiniti vse diplomatske odnose z Republikó Italijo. Jaz bi rekla tako, ne bi

govorila, kot kolega Juri, ki bolj pozna teorijo diplomacije, torej danes naj bi sem noter poklicali predsednika Vlade, ampak pri takšnih pobudah bi morali poklicati tri ljudi: predsednika države, ki je, kot jaz vem, poveljnik oboroženih sil Republike Slovenije, predsednika Vlade in ministrico za obrambo. Zato ker pri takšnih pobudah, je končna posledica vojna napoved. Mislím, da ni razloga in ni vredno iti tako daleč, da bi v Državnem zboru propagirali nestrpnost do svojih sosedov. Vse probleme se da rešiti s pogovori, pogajanjí in naj rečem še nekaj. Tudi s tem, da preberemo tisto, kar dobimo. Mi smo prebrali vaše gradivo, Vlada je dala vsem poslancem gradivo, o katerem sem že govorila v proceduralnem predlogu in bi rada opozorila, da konkretno gospod Potočnik ni naredil ničesar narobe v zvezi s sklicem seje tiste komisije, ki bi morala obravnavati problematiko odnosov Italije in Slovenije v zvezi s plinskim terminalom v Žavljah, zato ker je sklical ta sestanek, vendar je bil odpovedan zaradi tega, ker je predsednik te komisije, ne vem, kako se piše, neki Grk, se moral na vrat na nos vrniti v svojo domovino, zato da je reševal probleme v zvezi z njihovo dolžniško-finančno krizo. Zagotovo se bo ta sestanek kmalu tudi zgodil.

Istočasno moram reči tudi to, zakaj ne bi sprejeli 4. točke, ki je bila v predlaganem sklepu predlagateljev izredne seje? Tudi sama se strinjam s tem, da je gospod komisar, prometni komisar v prejšnjem mandatu, ravnal nekorektno čeprav formalno v interesu vseh državljanov evropskih držav, ki prihajajo v Slovenijo ali gredo čez Slovenijo in so bili prizadeti zaradi vinjet. Vendar lahko obljubim nekaj kar je lahko zelo nevarno zame. Glavo si dam odrezat, da zagotovo niti v parlamentu Republike Italije, niti v senatu Republike Italije, niti Vlada Republike Italije ni gospodu – kako se že piše? – Tajaniju ukazala, naročila, predlagala, naj v zvezi z vinjetami ravna v korist državljanov Republike Italije. Tega pač ne verjamem. Zato sem tudi predlagala, da se 4. točka tega sklepa črta, ker mislim, da bi naredili presedan, ki bi nas zelo grde pokazal pred Evropsko unijo in tudi pred vsemi drugimi državami članicami Evropske unije. Hvala.

PODPRESEDNIK FRANCE CUKJATI: Hvala.

Besedo ima gospod Franc Jurša. (Ga ni.) Potem je na vrsti gospa Irgl.

EVA IRGL: Najlepša hvala za besedo.

Upam, da bo kolegica Pečanová vseeno še vedno z glavo prihajala na sejo Državnega zbora.

Drugače pa po vseh teh razpravah, ki smo jim bili danes priče, predvsem iz koalicijskih vrst, je očitno, da je glede plinskih terminalov že vse dogovorjeno. To pomeni, da je slovenska vlada ponovno popustila tujim interesom, prvič v primeru Hrvaške in arbitražnega sporazuma in drugič v primeru Italije in plinskih terminalov. Kako naj si sicer razlagam dejstvo in se obenem tudi resno sprašujem, kakšna informacija je bila pravzaprav izrečena gospodu predsedniku Vlade Borutu Pahorju, da je ne zmore povedati niti resornemu ministru za okolje in prostor? Nekaj zelo težkega mora biti, ampak o tem bomo verjetno v prihodnosti lahko več izvedeli, toda takrat bo že prepozno. Skratka, danes se dogaja to, da tako kot je predsednik Vlade delal z opozicijo takrat, ko se je dogovarjal glede arbitražnega sporazuma, danes dela s svojimi ministri. Takrat ničesar ni povedal opoziciji, zdaj pa želi, da smo zelo konstruktivni glede arbitražnega sporazuma, danes očitno ničesar ne pove ministru za okolje.

Vesela sem, gospod minister Žarnić, da ste danes z nami kljub temu, da nimate zadostnih informacij, saj so vas vrgli v to zadevo kljub pomanjkanju informacij. Pravzaprav se mi kar malce smilite, kar je že povedal tudi kolega Jerovšek. Tudi jaz sem vas včeraj spremljala na Odmevih in mi je bilo kar malo žal, da imamo v tej vladi ministra, ki pravzaprav nima česa odgovoriti na novinarjeva vprašanja. In to je problem. Mislim, da bi bilo zaradi tega dobro, da bi bil predsednik Vlade danes prisoten na tej seji in da bi znal namesto ministra, pa ne zato, ker minister ne bi znal, ampak zato, ker minister ne ve, da bi pojasnil nekatere odprte dileme, ki jih danes izpostavljamo, da bi odgovoril na ključna vprašanja, ki so vezana na plinske terminale, da bi vsaj delno odgovoril oziroma nakazal nekatere poti, ki so bile izpeljane med diplomacijama. To mislim, da so ključna vprašanja in predvsem, da se je treba o njih pogovoriti in dobiti določene odgovore.

Mi smo v prejšnjem mandatu, tudi sama sem bila poslanka v prejšnjem mandatu in sem glasovala za tiste sklepe, ki so govorili o tem, da nas mora Vlada in seveda tudi resorno ministrstvo obveščati o tem, kaj se dogaja v zvezi z izgradnjo plinskih terminalov. Ampak žal Vlada tega več ne spoštuje, nikakor ne spoštuje teh zelo pomembnih sklepov. Predsednik Vlade je že ob podpisu arbitražnega sporazuma, rad solira, vseh mu je to nastopanje v javnosti, to mu je domače, drago, ljubo, tako da ima rad, da je izpostavljen. Zato seveda tudi rad solira, pa

čepprav gre včasih na škodo te slovenske države. Ne da pa nikakršnih informacij.

Jaz seveda lahko razumem, da ni vsaka informacija za javnost in da je treba skrbno paziti kaj se izreče v javnosti. Tudi tista o tem, da predsednik Vlade s 3 tisoč evri plače ne more preživeti, je ena izmed takih, ko bi bilo bolje, ko bi se ugriznil v jezik glede na to, da vemo, kakšen je socialni položaj nekaterih posameznikov v tej državi. Se pravi, vsi vemo, da vsaka informacija v javnosti ne more kar tako. Ampak o tako pomembni problematiki, ki se dotika slovenskih prebivalcev, slovenskih državljanov, pa bi morali vendarle govoriti in če ne more takšne informacije, ki je očitno zelo skrivnostna, povedati v javnosti, potem je prav, da jo pove na zaprti seji. Mi smo dolžni, tudi kot poslanci, spoštovati pravila in ne smemo o zaupnih zadevah, ki so na zaupnih sejah, govoriti naprej. Ampak prav je, da pa notranje, sploh minister za okolje in prostor ve kaj se dogaja na njegovem primarnem domačem področju. Ampak tega smo pravzaprav že navajeni. To pomeni, da predsednik Vlade ne zaupa lastnim ministrom. Tudi namesto gospoda Vlačiča hodi redno na sestanke Slovenskih železnic, kot da ne zaupa svojemu lastnemu ministru in tukaj imamo podoben problem.

Včeraj v Odmevih se je zgodilo nekaj, kar zagotovo ni dobro. Gospod minister je ostal popolnoma brez besed, tako kot je gospod minister, ki mu seveda jaz nič ne zamerim, ker očitno nima dovolj informacij, ostal popolnoma brez besed takrat, ko mu je italijanska kolegica dejala, da so za njih vsi postopki zaključeni, da bodo plinski terminali stali tam. Se pravi, Italija je dosegla svoje, naš minister pa je ostal brez besed.

Gospod Križman, sem ga dobro poslušala prej v svoji razpravi, je dejal, da je ekipa ministra Žarnića dobra, da dobro dela. Jaz ne dvomim v to, da ima gospod Žarnić dobro ekipo, ampak problem je, da ta dobra ekipa nima nikakršnih podatkov in potem ne more pokazati vsega tega dobrega dela in znanja, ki ga ima, ker nima podatkov in ne more operirati s stvarmi, nam ne more ponuditi nobenih odgovorov. In še enkrat, zato bi bilo dobro, da bi bil danes z nami predsednik Vlade. Vendar Državni zbor ni sprejel samo kopico sklepov, da nas mora Vlada obveščati o tem, kaj se dogaja v Žavljah oziroma Tržaškem zalivu in tako naprej. Ampak je ta država sprejela vrsto resolucij in konvencij, ki govorijo o tem, da morajo vlade obveščati svoje državljane, sploh pa seveda ministra, ki je pristojen za to kaj se dogaja na področju okoljske problematike.

Omenila bom samo Aarhuško konvencijo, ki smo jo podpisali skupaj s 35 državami in evropsko skupnostjo, in sicer 15. junija 1998. Nato pa jo je Državni zbor oziroma Slovenija ratificirala spomladi leta 2004. Kaj piše znotraj te Aarhuške konvencije? Glavni namen tega dogovora je, da se država zavezuje javnosti omogočiti; prvič, predvsem vpogled v vladne dokumente, ki prinašajo okoljske informacije in s tem tudi dogovore med vladami in državami. Ne govorim o tistih najbolj skritih podatkih. Vlada je dolžna sodelovati, pri tako pomembnih odločitvah na okoljskem področju, tudi z ostalimi relevantnimi udeleženci, ki se spoznajo na to problematiko. Ampak nič od tega očitno za to vlado ne drži. Se pravi, zdaj bi bilo dobro, da bi gospod minister tudi odgovoril ali se Vlada, pa tudi minister držimo teh načel, ki smo jih mimogrede sami podpisali in ratificirali, ali takrat, ko nam paše to upoštevamo, ko pa nam ne paše, pa tega ne upoštevamo.

Seveda ta Aarhuška konvencija ima še neke druge pomembne elemente. Pravi, da je mogoče z zgodnjo obveščeno javnosti preprečiti škodljive vplive na okolje. Seveda, ampak naprej je treba javnost o tem obveščati in obvestiti. Tudi zgodnje obveščanje javnosti omogoča dovolj časa, da se predvsem učinkovito pripravi na sodelovanje. Ampak za nas to ni več pomembno, ker smo se že vse dogovorili. Plinski terminali bodo, to je bilo očitno iz razprav koalicijske, sicer prikrito. Tudi minister za okolje in prostor nima podatkov, ki bi me prepričali v to, da so še kakšne stvari odprte in da še ni vse čisto dogovorjeno, zato se mi zdi dobro, da podpremo te sklepe, ki jih imamo. Sem pa tudi vesela, da se je vendarle gospod minister, po šestih urah razprave, odzval na določene dileme znotraj te razprave. Imel je sicer že, kot sem razumela, zaključni govor, čeprav imamo še približno dve uri do konca, ampak če se ne motim, bo sedaj tudi na nekatere stvari še odgovoril. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prosim minister za okolje in prostor, dr. Roko Žarnić.

DR. ROKO ŽARNIČ: Spoštovani gospod predsednik, spoštovani člani Državnega zbora, spoštovana poslanka!

Prijetno mi je slišati, da nekako sočustvujete z menoj, ampak ni kaj sočustvovati. Zadeva je taka, če hočete, moj direkten odgovor na to dilemo, kaj naj bi se gospod Pahor in gospod Berlusconi pogovarjala. Iskreno mislim, da ne veliko, ker sta se za kratek čas, vsaj tistem, kakor smo

brali in vemo, ukvarjala z drugimi stvarmi in iskreno povedano, jaz mislim, da je prišlo samo do dveh, treh vpljudnih besed, da bi se bilo treba o teh stvareh pogovarjati. Jaz v to resno verjamem in tudi na ta način, danes pred sejo Vlade, mi je povedal, da misli, da so pogovori potrebni. Takoj, ko bo kaj za povedati, nas bo vse obvestil in mislim, da tukaj moramo zaupati in verjeti, saj je naš predsednik. Če mu ne bomo verjeli, potem je za to državo hudo.

Glede ostalega pa, seveda, konvencije mi spoštujemo. Skušamo informirati. Če pogledate na spletno stran ministrstva, naslednji dan po sestanku z ministrico Prestigiacomo, piše to kratko poročilo. Mi skušamo zelo hitro, v enem dnevu, te informacije, ki jih imamo, spraviti na našo spletno stran. Treba je brati. Na tri mesece dobite poročilo, ki ima približno 30 strani. Dogovorimo se, da vsak mesec po 10 strani, pa bomo obveščali. Nimamo problema z obveščanjem in zelo sem vesel, da želite biti še bolj obveščeni. Obljubim, da boste. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

K besedi se je javil tudi predlagatelj. Gospod Krivec.

Prosim.

DANIJEL KRIVEC: Hvala, še enkrat, za besedo.

Kar precej je bilo povedanega o nekaterih principih in kaj določene konvencije predstavljajo, vendar tega ni bilo zaslediti v dosedanjem poročanju, zato imate tudi na klopeh določene predloge za amandmiranje sklepov in upam, da jih boste podprli.

Sem se pa želel odzvati na izvajanje kolegice Pečanove, kjer je bilo zaslediti, da pa vseeno kot predsednica odbora ve marsikaj več kot mi, navadni poslanci. Zelo suvereno je govorila o nekaterih projektih, ki se odvijajo o umeščanjih in tako naprej, o tem kaj pomeni razširitev Luke Koper, tržaškega pristanišča. Kdor je pozorno poslušal, bi sklepal, da so nekatere stvari že vnaprej dogovorjene oziroma da se dogajajo. Opozoril bi tudi na to, da velika večina verjetno ne ve, ampak pri razširitvi koprškega pristanišča gre kar za velike razširitve in tudi tam je precejšnja nevarnost, da bo s povečano plovo prišlo do enakih efektov, kot jih nekje zagovarja ta presoja v smeri dodatnega povečanja prometa pri plinskih terminalih. Verjetno je tudi ta težava tista, ki govori to, da se poskušata Slovenija in Italija mogoče kaj dogovoriti.

Treba je vedeti, da imajo plinski tankerji bistveno nižji ugrez, kot jih imajo naftni

tankerji in podobno ter bistveno nižji ugrez, kot jih imajo kontejnerske ladje. V primeru kopskega pristanišča gre le za povečanje iz, mislim, 13 milijonov ton, ki so sedaj nekje aktualni, na približno 40 milijonov ton. To je več kot trikratno povečanje pretoka prometa, kar pomeni tudi trikratno povečanje prometa v Tržaškem zalivu z vidika dovoza tega materiala. Zadeve so precej bolj povezane in tu se s kolegico absolutno strinjam. Vendar pa iz tega sledi, da smo na nek način le obveščeni o določenih postopkih, da pa mogoče je nek dogovor že v toku in da se ta tiha diplomacija odvija mimo Državnega zbora, odborov in ostalega, čeprav gre za zelo velike čezmejne vplive v umeščanju takih velikih objektov. Vseeno pričakujem, da bomo na koncu podprli sklepe, ki so bili predlagani s temi dopolnitvami, ki jih imate na mizi, ker je bilo iz razprave do sedaj razvidno, da se tudi poslanci koalicije čutijo na nek način prikrajšani glede informacij, ki se s strani Vlade in ministrstva transferirajo v Državni zbor kot organ, ki je sprejemal določene sklepe in resolucije v preteklem času.

Kar pa se tiče pobude, ki je bila v 4. točki in ki smo jo na odboru na nek način umaknili oziroma ki ni bila izglasovana, pa ne gre za to, da bi mi evropskega komisarja posiljevali k neki konkretni rešitvi, ampak pobuda gre v to smer, da se aktivneje vključi. Mislim, da je to tako neobvezujoče, da tukaj dvomim, da bi katerakoli država mirno gledala, da ima komisarja v evropskem parlamentu, ki ga na nek način niti ne zanima problematika, ki se tiče njegove države. Ob upoštevanju vseh evropskih norm in deklaracij, ki so sprejete.

Ampak nek pozitiven, bi rekel, poziv v to smer pa mislim, da ni v nasprotju z nobenim pravnim redom in dvomim, da bi kdorkoli takšen poziv vzel, da je to pritisk na komisarja, da mora v določenem primeru rešiti zadevo v našo korist. Tako da upam, da smo, vsaj kar se tega tiče nekako razčistili. Ni bil naš namen, da ministru oziroma evropskemu komisarju dajemo usmeritev kako se zadeva razreši, ampak v to, da se aktivneje vključijo v to problematiko. To pa mislim, da kot enakopravna članica Evropske unije imamo na vsak način možnost in smemo to narediti. V primeru, da bi šlo za nekega drugega komisarja in za podobno problematiko, verjetno ne bi bilo nobenega pomišljanja, da pa tudi kot Državni zbor opozorimo, da se je treba lotiti neke problematike in verjetno ne bi imeli teh pomislekov. Tako da včasih sami sebi povzročamo neke ovire in se delamo na nek način hendikepirane znotraj Evropske unije, čeprav nismo. Smo polnopravni člani in če opozorimo nekega komisarja na nek problem

to še ne pomeni, da vplivamo na njega. Tako da jaz predlagam, da tudi o tem malo bolje razmislimo. Ker ne gre za pritisk v smer reševanja, ampak za to, da se o tej problematiki Evropska komisija malo bolj zavzame v smislu postopkovnih reševanj, v sklopu direktiv in vseh konvencij, ki veljajo.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Replika. Breda Pečan, prosim.

BREDA PEČAN: Zelo kratko.

Nič več ne vem kot vi gospod Krivec. V 4. točki okvirnega načrta je v drugi alineji zapisano, da "mora Ministrstvo za okolje skupaj s pristojnimi ministrstvi in vladami do 30. septembra pripraviti izhodišča za pogovore in pogajanja med Italijo in Slovenijo glede umeščanja vseh večjih projektov v Tržaškemu zalivu in njegovem obalnem območju, ki bi lahko imeli čezmejne učinke na okolje". Tukaj sem seveda odprla temo kopskega in tržaškega pristanišča z vidika povečanja pomorskega prometa v obe pristanišči. Povečanje kapacitet v kopskem pristanišču zagotovo ne pomeni potrojitev prometa v celem Tržaškem zalivu, ampak samo v kopskem pristanišču. To je prvo.

Drugo, ko sem govorila o eventualni gradnji plinske termoelektrarne, sem govorila na osnovi tega, kar sem slišala na Odmevih od gospoda Malečkarja. Gospod minister je bil prisoten, ko je govoril o tem, da Italija načrtuje plinsko termoelektrarno v Žavljah. Poslal nam je, mislim, da ne samo meni, ker je poslal preko GP, kar ne vem točno, kaj pomeni, preko interneta, torej naše elektronske pošte, je poslal v Državni zbor, kjer je napisano, narisan je en rumen kvadrateg in zraven te rumene barve je napisano "all'impianto in progetto". All'impianto pomeni, da je to verjetno energetski objekt. Tako da, nič več ne vem kot vi, jaz si samo razlagam, kaj je možno in nič ni zadaj, samo rit.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Andrej Magajna.
Prosim.

ANDREJ MAGAJNA: Spoštovani predsednik Državnega zbora, gospod minister! Lep pozdrav vsem navzočim!

Sem med zadnjimi, bolj na koncu liste razpravljavcev pa ne bom delal povzetkov. Za to so sklepi, čeprav se sklepi ponavadi napišejo že pred sejo. Bom pa navezal na posamezne trditve, ugotovitve in mnenja; eden od sklepov oziroma ugotovitev pa ima že kar

dolgo zgodovino. Terminal ni primeren za umestitev na predvideni lokaciji v Tržaškem zalivu. O tem se verjetno vsi strinjamo, o tem smo se že pogovarjali in tudi sprejemali sklepe na odboru in v Državnem zboru.

Čeprav se danes in se bo vedno tudi v prihodnosti spolitiziralo, tudi ta tema ima svojo vsebino, svojo realno vsebino pa tudi politično konotacijo. Lahko bi rekli, da je v tej današnji razpravi izražena skrb, ali bomo te naše upravičene zahteve in tudi sklepe, ki smo jih sprejeli, tudi uspešno uveljavili navkljub temu, da je sedanji minister oziroma komisar Evropske komisije Slovenec ali, kot so nekateri cinično rekli, bojimo se ravno zato, ker je Slovenec. Do sedaj so najdlje v Evropski uniji področje okolja pokrivali ravno naši sosede Italijani. Tri obdobja – Lorenzo Natali, enkrat /nerazumljivo/. Sedaj je v tej vlogi, kot vemo, Slovenec. Kaj zato, smo tudi slišali. Ni pomembno, iz katere države je komisar, mora biti nepristranski, zato pa zastopa vse. Rekli bi, da je naša edina prednost v tem, da nam ni treba od odsotnosti komisarja – Il commissario dove sei? – lahko to prevedemo po slovensko oziroma nas poslušaj.

Veliko se je danes tudi govorilo o tem, kaj je izrekla italijanska ministrica, ali je minister za okolje ravnal prav. Strinjam se s svojim kolegom, prijateljem gospodom Križmanom, da minister dela dobro, ima dobro ekipo. Kako dela pa iz informacij mi ne vemo, morda ve kdo drug.

Ni pa poanta v tem kdo je kaj rekel, kdo ni rekel. Se pa strinjam, da premalo izkoristimo inštitucije Evrope. Evropa ima kriterije, zelo stroge kriterije glede varstva okolja. Tu usmerimo, ne v driblinge za medije. Vemo, da so italijanski diplomati zelo izkušeni in obvladajo to svojo veščino. Imamo inštitucije Evrope, imamo komisijo, pa ne samo eno, za energijo, za promet, za okolje, na to se obrnimo in tu maksimalno naredimo. Nenazadnje imamo svojega komisarja in upajmo in zaupajmo.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Joško Godec.

JOŠKO GODEC: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Z veseljem bom podprl ta predlog sklepa, ki je na dnevnem redu in predlog sklepa matičnega odbora v treh točkah.

Vsekakor se mi zdi tudi pravilno, da kar se nanaša na gospoda Potočnika, da je bilo na obrobju pogovorov med gospodom Potočnikom in gospodom ministrom Žarničem

povedano in zapisano, kar se tiče plinskih terminalov in da je bilo izrečeno sledeče, kot piše v tekstu: "Plinskim terminalom bo kot komisar za okolje in prostor namenjal pozornost tudi gospod Potočnik". Ob tem opozarja, da ni lobist, niti mediator, da pa je pripravljen svojo funkcijo opravljati do največje možne mere v okviru zakonodajnih pristojnosti.

Ko pa poslušaj to razpravo, ki je bila danes tu, velikokrat nisem vedel ali je to, kar je na dnevnem redu, ali imamo na dnevnem redu interpelacijo proti Vladi ali proti predsedniku Vlade. Nekako se vprašaj pri vseh teh dodatnih obrazložitvah s strani predlagatelja oziroma njegovih kolegov, ali govorimo o istem delu morja ali o kakšnem drugem. Čas je izgleda dragocen samo za nekatere, vsebina je pa važna samo tako, kot se razume. Razume se lahko tako, da veš zakaj tukaj govoriš. Lahko pa govoriš, da porabiš čas zato, da si pred TV kamerami in da si pokazan in da poveš, pa ne veš kaj si povedal oziroma marsikdo ne razume za kaj gre, predvsem pa ni tisto, kar je na dnevnem redu. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Jože Tanko.
Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

Ta razprava danes je pravzaprav v celoti izzvenela v obrambo predsednika Vlade Boruta Pahorja, ki tudi na tem področju igra svojo zelo solistično vlogo in ne obvešča niti svojih najožjih sodelavcev niti resornega ministra, še manj pa je pripravljen o teh svojih tihih korakih, tudi puščavskih, obveščati Državni zbor.

Druga poanta razprave koalicijskih poslancev v Državnem zboru je neizmerna želja po obrambi evropskega komisarja za okolje, gospoda Potočnika. To samo kaže na to, da pravzaprav skozi te diskusije, ki smo jih imeli danes ob tej točki dnevnega reda, da se dejansko na tem področju nekaj dogaja, kar veže roke evropskemu komisarju, ker na njega ne pritiska nihče iz Slovenije. Očitno so na tem področju nekakšni dogovori, ki so bolj dolgoročni, kot si mislimo. Navsezadnje, če citiram Boruta Pahorja, ki je za 24ur.com izjavil, da sta z italijanskim kolegom Silviom Berlusconiem pripravljala rešitve v vzajemno korist obeh držav na področju plinskih terminalov, to pove nekaj velikega. Ne to kar govori minister, da sta samo izmenjala dve vljudnostni frazi, ampak pove nekaj drugega. Se pravi, da se te zgodbe dogajajo na nek drug način kot na tistega, ki je regularen, ki je

predpisan, ki je običajen za parlamentarne demokracije.

V tej svoji razpravi bi se naslonil tudi na uvodno stališče gospoda ministra, ki je podal kronologijo aktivnosti in bi to razdelil na kronologijo, ki jo je podal do izteka mandata prejšnje vlade in od začetka mandata te vlade. Takrat, ko se je med leti 2006 in 2008 to dogajalo v prejšnji vladi, je gospod minister izjavil: "Ko je bila Slovenija seznanjena z mnenjem številka 73 o okoljski sprejemljivosti plinskega terminala v Žavljah, in sicer je bila s tem seznanjena 1. avgusta 2008, je Slovenija ostro protestirala proti navedenemu mnenju, kajti bilo je sprejeto brez čezmejne presoje vplivov na okolje. Ostro je protestirala. Ko gremo naprej in gledamo, kaj vse je tista prejšnja vlada naredila še v obdobju po volitvah. Se pravi, 30. oktobra 2008 je bil čas po volitvah, ko je bila že formirana nova koalicija, je ta nova vlada storila pravzaprav čisto vse kar se je dalo in je pripravila in posredovala italijanski vladi obsežno dokumentacijo pripomb na te terminalske zadeve," to je izjava gospoda ministra.

Kaj se je pa začelo dogajati po izteku mandata prejšnje vlade in z nastopom nove vlade? Najprej je bilo 17. julija 2009 prvo obvestilo italijanske vlade, da bo gradila plinski terminal v Žavljah. Takrat je minister Erjavec podal pisno nestrinjanje. Ampak o tem, žal, ni bilo nobenega obvestila Državnega zbora, da se je karkoli na tem področju dogodilo. Potem je bilo 9. 11. 2009 ponovno obvestilo, mislim, da je bilo to celo pri nas na Brdu in takrat je minister Erjavec izrazil nestrinjanje in poklical v Italijo ter zahteval študijo za Žavlje in plinovod. To je bilo še v obdobju vašega predhodnika, ki je bil razrešen. Najbrž je bil razrešen zato, ker si je drznil dvakrat aktivno protestirati pri italijanski vladi in zahtevati dokumentacijo in dodatne študije za ta plinovod. Ko je bilo 24. maja na skupni tiskovni konferenci slovenskega in italijanskega ministra v Trstu to povedano tretjič, je naš minister ostal tiho. To je pristop, to so teže reakcije ali pa način reakcije slovenskih ministrov v prejšnji in pa v sedanji vladi.

Zadeva je očitna. Se pravi, da se ta scenarij popuščanja nadaljuje sistematično in najbrž tudi ciljno. Slovenija se je najbrž sprijaznila z usodo, da bodo tam tisti plinski terminali tako na kopnem kot na morju. Še edini protest, ki je bil s strani Slovenije izražen, je bil predvsem zaradi tega, ker je Italija v teh čezmejnih vplivih, v tej študiji zarisala sredinsko črto v Piranskem zalivu. Tu lahko vidimo, da gre za nek proces, celo skupen proces Italije in Hrvaške na tem področju, kajti obe sta začeli, že pred obdobjem arbitražnega

sporazuma, uporabljati sredinsko črto v Piranskem zalivu. To ni tako nedolžna zadeva.

Kar me je pravzaprav presunilo iz razprave kolegice Pečanove, pa je to, da je povedala v razpravi, da je treba severni Jadran razbremeniti velikih plovil. To pomeni naslednji korak k zapiranju Luke Koper. Kajti velika plovila v severnem Jadranu bodo namenjena samo Luki Koper, bodo namenjena Luki Trst in pa doziranju plinskih terminalov. Glede na to kar je povedal kolega Krivec, da so to ladje, ki imajo bistveno manjši ugrez kar zadeva plinske terminale, je možno samo to dvoje, to se pravi, ali omenitev prometa velikih ladij za Luko Koper ali pa za Luko Trst. Najbrž za Luko Trst ne, ker tam delajo dva nova terminala, ampak verjetno za Luko Koper, ki je še edina preostala na tem področju. Jaz sem prepričan, da koalicija vodi neko čudno igro na tem področju urejanja meddržavnih zadev v Piranskem zalivu v slovenskem morju, tako z arbitražnim sporazumom kot s tihim popuščanjem pri terminalih. To se vidi iz vse te dokumentacije, ki je tukaj, tako s to izjavo kolegice Pečanove, ki med drugim edina ni podprla resolucije o strategiji za Jadran in tako naprej. Skratka, gre za sistematično omejevanje potencialov Slovenije.

Da omenim samo še to, da se naše Ministrstvo za promet izrazito ukvarja s tem, kako navezati Luko Trst na slovenski železniški križ in ne s tem, da bi navezalo z drugim tirom Luko Koper na slovenski železniški križ. To vse kaže na to, kam vodi politika te koalicije. Me prav zanima, ko govorimo toliko o tej resoluciji za Jadran, ali ste morda ponudili to resolucijo za Jadran v ratifikacijo sosednji Hrvaški in Italiji? Ali je to samo interni dokument zato, da se tu opravlja neka pet, šest urna razprava in je ta dokument brez vrednosti in brez teže za katerokoli izmed sosednjih držav? Ste jo ponudili spoštovana koalicija, spoštovani predsednik Državnega zbora? Jo bodo sosednje države ratificirale in sprejele to kar smo Slovenci zapisali v to resolucijo? Lahko se morda kdo nasmiha in smeje, vendar te zadeve pač tako zgledajo.

Žal je problem tudi v tem, da tudi ta besedica če in ko, na kar je prej opozoril kolega Krivec. V vladnem dokumentu, ki ga je sprejela Vlada, piše, "ko bo Slovenija sprožila postopke". V dokument, ki je bil posredovan v Državni zbor piše, "če bo Slovenija sprožila postopke", to se pravi, med odločitvijo na Vladi in dostavitvijo dokumentov v Državni zbor, se je zgodila pomembna sprememba. Zanima me, kateri dokument je falsificiran? Kateri? Ali bo Vlada sprožila in se bo za to odločila? Ali razmišlja o tem, da bo to sprožila? Jaz mislim, da je bila prisotnost predsednika Vlade, ne

samo zaradi tistega, kar se je dogovarjal z gospodom Berlusconiem, ampak tudi zaradi tega, ker je prišlo do poneverbe dokumenta v Državnem zboru ali pa pri dostavitvi v Državni zbor. To ni prvič, da bi bilo treba na to zadevo tudi povsem jasno in nedvoumno odgovoriti.

Še ena stvar, odbor je v svojem sklepu črtal besedico, da je Italija enostransko sprejela odločitev. Zakaj ste črtali to enostransko? Ali je to sprejeto dvostransko, je to sprejeto v soglasju s slovensko stranjo ali ima to črtanje besedice enostransko kakšen drug, globlji pomen, ki ga noče nihče razložiti v tem Državnem zboru? Je Italija sprejela to odločitev enostransko? ali jo je sprejela? sedaj pa sprašujem, s soglasjem Republike Slovenije o terminalnih v Tržaškem zalivu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Replika Breda Pečan, 24 sekund, če se ne motim.

BREDA PEČAN: Samo to bi povedala, da neprestano iskanje zarot pa kaj je zadaj, sem že odgovorila v sami svoji razpravi, kaj je zadaj, zato ne bi ponavljala. Ko govorimo o kapaciteti severnega Jadrana in Tržaškega zaliva, seveda se ta kapaciteta nanaša tako na koprsko kot na tržaško pristanišče in zato naj gospoda Tanka nič ne skrbi, ali bomo uspeli doseči dogovor ali ne. Prepričana sem, da smo sposobni doseči dogovor, ki bo v korist Republiki Sloveniji in... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Besedo ima Anton Anderlič.
Prosim.

ANTON ANDERLIČ: Spoštovani!

Ko je prišla zahteva za sklic izredne seje Državnega zbora, sem verjel, da gre za kaj takega, kar je nujno, kar je pred vsemi drugimi prioritetami. Ko pa sem prebral celotno gradivo, sem pravzaprav videl, da je v tem gradivu samo pet strani lastnega prispevka, vse ostalo je pa gradivo iz maja 2006, kjer smo poslanci Liberalne demokracije in SD poskušali pomagati prejšnji vladi, zavarovati slovenske interese.

Potem, ko grem gledati – in to je bilo objavljeno v časopisu –, kako so potekale aktivnosti od februarja 2006 pa do februarja 2010, se lahko ugotovi, da je Slovenija bila aktivna. To seveda velja tako za prejšnjo vlado kot tudi za sedanjo in da tukaj gre za neko zadevo, ki ni vezana samo na to ali je neka stvar nekemu všeč ali ne, ampak da gre za

nek proces, s katerim se ukvarjajo in stvari v tem procesu, s katerim se ukvarjajo tisti, ki imajo pristojnosti, odgovornosti na eni ali drugi strani. V tem primeru moram reči, da sem bil med tem časom večkrat, predvsem na odboru za zunanje zadeve in evropsko politiko, razočaran, ko nismo mogli dobiti odgovorov od italijanske strani glede gradiv na vztrajanje, na zahteve tudi prejšnjega ministra Erjavca in celotne vlade na čelu s predsednikom.

Ampak ne glede na to, Državni zbor je spremljal stvari, še bolj aktivno jih je očitno spremljala Vlada in iz teh gradiv, ki smo jih prejeli za to sejo, začeni s sklepi iz 18. februarja 2010, sem trdno prepričan, da lahko vsi skupaj najdemo argumente za to, da podpremo tezo, da je Slovenija naredila po svojih močeh maksimum in da je na drugi strani Italija delala po svoje. Najbolj pomembno pa je, da ima Slovenija na voljo še dovolj tako političnih kot tudi pravnih sredstev, da v nadaljevanju zaščiti svoje interese in to bi verjetno moral biti naš skupni interes. To, da je neka stara bolezen, da se je nekdo z nekom nekaj pogovarjal in da jaz tega ne vem.

Jaz verjamem gospodu ministru. Ni mu bilo treba razlagati, da se ob takem srečanju pod šotorom, ko se dva predsednika malo potrepljata po rami in izmenjata nekaj vljudnostnih fraz, ne dogovorita o katerikoli stvari. Če pa se že dogovorita, potem pomeni, da mora priti v postopek, naj si bo na Vlado, naj si bo v Državni zbor, če gre za sporazum ali za pristanek na neko stvar, pa ima pooblastila po zakonu Državni zbor. Tako, da sejanje teh dvomov, stalnih provokaciji, ki naj bi kazale, da so na Vladi ljudje, ki jim ni do slovenskih interesov in ki slabo opravljajo svoje delo. Samo tisti, ki so bili prejšnja štiri leta, so vse naredili tako kot je bilo najbolje in edino prav in če bi imeli priložnost delati naprej, najbrž tega kar imamo sedaj na mizi, ne bi bilo.

Verjamem v to, da vsaka država znotraj svojih prioritet in svojih pravic počne tisto, kar misli, da je najbolj prav in tako je počela očitno tudi Italija. Italija tega najbrž ne dela samo zato, ker bi dražila Slovenijo, ampak ker ima nek interes, da neke stvari ureja. Kako pa se te stvari srečujejo in kje se morajo ti interesi usklajevati, pa je vendarle edino mesto v okviru držav Evropske unije, zaradi česar smo tudi v Evropsko unijo šli, da bomo lahko skupaj s sosedi, z državami Evropske unije urejali najvitalnejša vprašanja, predvsem kar se tiče tovrstnih vprašanj, ko gre za varovanje okolja, za trajnostni razvoj, za vse tisto kar sodi zraven. Konec koncev je ta razprava sovpadala z razpravami o Kopenhagenski konferenci in še o nekaterih

drugih aktualnih zadeva. To ni nekaj, da bi nekdo lahko tukaj kar prišel in rekel, da bomo Slovenijo zdaj namerno ogrožali in ne vem kaj počeli.

Samo primer, če se vi spomnite pred petimi, šestimi leti nazaj oziroma zdaj je že sedem let in več, preden smo šli v Evropsko unijo, kakšne probleme smo imeli z Avstriji, pa tudi z Italijani glede Jedske elektrarne Krško. Danes je pravzaprav jedrska energija tako rekoč najbolj zaželena ali propagirana v bodočem načrtovanju energije. Pomeni, da se nekatere stvari spreminjajo. Jaz ne vem ali bodo terminali takšni ali drugačni jutri, dobri, najboljši za Tržaški zaliv. Upam, da jih ne bo, ker kljub vsemu verjamem, da je to še vedno tehnologija in snov, ki bi se tam nakopičila, lahko bila potencialno nevarna za okolje, za ljudi in tako naprej.

Ampak kljub vsemu je treba delati stvari v okviru nekkih postopkov, v okviru nekkih procedur, ki za to obstajajo. To, da tudi pri nas, konec koncev tudi znotraj države, ne vem, mi se preganjamo o asfaltni bazi, tam pri Šentjurju že 10 let ali koliko časa, pa je zadeva legalna in škodljiva. Ampak vendarle je treba te interese najbrž uskladiti. Ali drugače to ne gre. Zato absolutno podpiram stališča, da Vlada Republike Slovenije po vseh teh postopkih pripravi vso dokumentacijo in se odloča takrat, ko se bo treba odločati in poroča Državnemu zboru in da ne zamudi nobenega koraka.

Nimam razlogov, da ne verjamem Vladi in tukaj moram reči, da se mi zdi resnično podcenjujoče, da celo popoldne govorite, kako je minister bogi, kako mu ne zaupajo, kako ne vem kaj in tako naprej. Nič od tega ni res. Minister ima vsa pooblastila, odgovorno opravlja te naloge, predsednik Vlade pa ima drugačna pooblastila in drugačne odgovornosti in opravlja drugačne naloge. Tukaj je treba samo malo benevolentnosti, malo dobre volje, da na tej vladi niso neki ljudje, ki so malomarni in ki nočejo delati za korist Slovenije. Še več, da se nekaj hecajo, da drug drugega ne obveščajo o stvareh. Prepričan sem, da tisto, kar je pomembno za samo stvar, ve tako minister ali pa bo pred nadaljnjimi odločitvami do vseh podatkov prišel in da se bodo odločitve pripravile na tej osnovi, ne pa na osnovi nekkih špekulacij in medsebojnih podtikanj in ne vem kaj še vse.

Kaj pravzaprav jaz iz te zahteve za to sejo, nisem prav dobro... Pravzaprav, če sem iskren, vem kakšen je bil namen te seje, ampak če bi podrobno pogledali kaj se tukaj hoče povedati skozi sklepe. Janez Potočnik, komisar iz Slovenije premalo dela in ima preveliko plačo, je nekdo rekel. To je najbolj moderno. Janez Potočnik naj to pa naredi,

če ne, bo ne vem kaj. Janez Potočnik je komisar, ki je res da iz Slovenije, ampak ima pristojnosti v okviru Evropske komisije, ki je konec koncev tudi na hearingu preko Evropskega parlamenta dobil podporo in če sem prav razumel, aplavz navzočih za predstavitev. V tričetr let, kolikor je na tem mestu, je tudi že nekaj pokazal. Kakorkoli že hočete, jaz o tem ne bi rad sodil v tem trenutku, sploh pa ni mesto v Državnem zboru, da razpravljamo o tem ali je on kvalitetno in sploh dobro opravljal to delo, kakor tudi ne očitki, da je minister naredil premalo. To s tisto osnovno nitjo, ki bi morala biti prisotna pri teh razpravah, nima zveze, zvezo pa ima ali vi želite, da se za vsako ceno preprečijo te stvari, uporabijo vsi mehanizmi in vsa sredstva ali da delate veter zato, da mogoče pa le do tega pride. Samo, da na koncu rečete – povedali smo, rezultat pa kakršenkoli je in kriva je ta vlada. Ampak to ni ravno najboljše.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi besedo še predstavnik Vlade, minister? Ne želi. Želi besedo predlagatelj Danijel Krivec?

Prosim.

DANIJEL KRIVEC: Hvala za besedo, še enkrat.

No ja, kolega pred menoj je zelo dobro začel in tudi povedal v čem je glavni problem. Za sklic te seje se je bilo treba potruditi in poiskati časopisne članke, ker gradiva nimamo, ker gradivo ni posredovano. In to je ključni problem, ki smo ga želeli izpostaviti – da nas Vlada in ministrstvo ne obvešča, in to ste tudi vi sami posredno priznali. Vmes ste sicer govorili o tem, kako smo se seznanjali v Državnem zboru in na odborih. Na žalost samo Odbor za okolje in prostor, mi te seje nismo nikoli imeli v tem mandatu, na tem terminalu. Tudi v Državnem zboru, po sprejetju resolucije ni bilo nobenega govora o podatkih, o terminalih in tem kako potekajo pogajanja. Tako da sem zelo vesel vaše ugotovitve, ki potrjuje našo tezo, da smo v tem primeru napačno ali pa sploh neobveščeni in tudi ni res, da smo mi v gradivu napadli ministra, ki zdaj sedi na tem mestu, ampak smo želeli, da bo tudi minister na pravi način suportiran s strani Vlade.

Tudi kolegica Pečanova je na nek način replicirala mojemu kolegu Jožetu Tanku, da naj ne skrbi in da bo že urejeno. Nas vse skrbi kaj se dogaja, ker ta problem je bil od 2006 v pristojnosti Državnega zbora, v pristojnosti odborov v Državnem zboru in na ta način je potekala zadeva vse do takrat, ko je

naša vlada na nek način končala mandat in ste vi prevzeli pogajanja s sosedo na to temo. Ne tako prelahko vzeti takšnih stvari, ki so na nek način za našo državo zelo pomembne.

Tako da je kar problematično, da dobimo danes na STA ob 17.30, se pravi tik pred tem, ko bi morali mi sejo zaključiti, precej zelo zanimivih izjav predsednika Boruta Pahorja na temo tega sestanka o katerem vsi govorimo, da je na nek način prav, da se s tem seznanimo, tako kolegi v koaliciji, kot mi v opoziciji. Bom citiral, kar piše na spletnih straneh, niso demantirane, verjetno so bile tudi preverjene preden se je to objavilo, kajti imamo piar službe na Vladi in pravi: "Premier Borut Pahor je po današnji seji Vlade dejal, da z italijanskim kolegom Silvio Berlusconiem, glede vprašanja italijanskih plinskih terminalov, pripravljata rešitve v vzajemno korist obeh držav. Slovenija namreč nasprotuje predvsem terminalu na morju, Italija pa na drugi strani tretjemu pomolu v Kopru in drugemu bloku v nuklearni." To pomeni, da Žavljam ne nasprotujemo, kar je v neskladju z resolucijo, ki smo jo sprejeli koncem lanskega leta. "Z Berlusconiem sta se po njegovih besedah", se pravi premierjevih, "pogovarjala kako rešiti zaplet, ki je na vidiku. To pa je, da se intenzivno pripravlja tožba Slovenije zaradi terminalov, zlasti zaradi terminala na morju." Se pravi, Žavljane niti niso več relevantne, je dejal naš premier. Kot je pojasnil: "Je za Slovenijo plinski terminal na morju nesprejemljiv že v osnovi, v Žavljah pa pričakujemo takšnega, ki bo izpolnjeval okoljsko-varstvene kriterije."

Zdaj pa se vprašajmo. V Državnem zboru smo sprejeli resolucijo, ki govori ravno nasprotno. Naš predsednik Vlade pa pravi, da bo terminal v Žavljah oziroma pričakuje, da bo tak, ki bo izpolnjeval okoljevarstvene kriterije. Zdaj – ali moramo v spremembo resolucije, ki jo je Državni zbor že sprejel in ki smo jo soglasno, razen z izjemo kolegice Pečanove, sprejeli ali pa je to dokument, ki ne zavezuje nobenega? Danes smo v tem primeru pod vprašanjem verodostojnosti, kar velja v tej državi. Ali velja tisto, kar se v Državnem zboru sprejme ali ne velja? Po drugi strani pravi: "Italija enako iz okoljevarstvenih razlogov nasprotuje širitvi koprskega pristanišča na tretji pomol. Hkrati pa so dali vedeti, da slovenske oblasti ne bodo mogle sprejeti odločitve o drugem bloku nuklearne elektrarne brez njihovega dovoljenja", je pojasnil naš premier Pahor. Se pravi, da je to res vezana trgovina o tem, danes govorimo že ves čas in vedno bolj se izkazuje da ni ravno tako iz trte izvito, da so zadeve zelo, zelo povezane.

Verjetno bomo prišli še do kakšnega projekta, ki se izven kroga tega državnega zbora pogovarja na meddržavni ravni. Govorimo verjetno še o kakšnem plinovodu in še kakšni drugi zadevi. Naprej pravi: "Pahor in Berlusconi pripravljata rešitev tega zapleta, čeprav, kot je opozoril premier, je v tem primeru malo prostora za diplomacijo, ker se je treba držati pravnih norm." To je zelo lepo slišati, ampak pravna norma je tudi naša resolucija, na žalost, in sklepi Državnega zbora, ki so bili sprejeti in veljajo, so bili soglasno izglasovani. "Ne glede na to pa bodo, ko bo in če bo rešitev pripravljena." Zdaj smo pri tistem, kar sem prej opozarjal – ali velja dokument "če" ali "ko" in tu noter se to ponavlja: "O njej obveščeni, tudi za to pristojni", je poudaril Pahor in s tem odgovoril na očitke iz vrst opozicije, češ da: "pristojni okoljski minister dr. Roko Žarnić o vsej zadevi ni bil obveščen. Mislim, da to, da poskuša z Berlusconiem poiskati neko rešitev, kaže na željo, da se stvari uredijo v vzajemno korist." Če to ni nezaupnica našemu ministru, potem ne vem kaj je. Se pravi, da se nekdo pogovarja o rešitvi okoljskih vprašanj brez resornega ministra. Ne vem kako vi to na Vladi oziroma v koaliciji gledate.

Zanimiva je tudi izjava komisarja za Evropske zadeve. V naslovu pravi: "Direktiva sama po sebi ne prepoveduje odobritve terminalov." In pravi naprej: "Komisar za okolje Janez Potočnik je ob tem zagotovil, da bo Evropska komisija nedvomno zagotavljala, da se vprašanje plinskih terminalov rešuje v skladu s predpisi. Izpostavil je, da je pomembno in prav, da Slovenija vprašanja temeljito analizira in točno ve, kaj hoče, kaj želi in kaj lahko doseže." Zelo zanimivo. Se pravi, ne to, kar je zapisano v direktivi in konvenciji, ampak to, kaj želi in kaj hoče doseči. "Po Potočnikovih besedah državam nalaga, da večji projekti ne morejo biti odobreni brez presoje njihovih okoljskih učinkov in da je, v primeru čezmejnih projektov potrebno posvetovanje s prizadetimi državami." Naprej pa citiram: "Ne prepoveduje pa ta direktiva sama po sebi odobritve projekta v primeru, da takšni učinki so." Se pravi, ne glede, da bomo mi ugotovili to kar smo že, da učinki so, to ne prepoveduje gradnje tega objekta. Skratka, je postopkovne narave, pravi evropski komisar.

Izpostavil je, da teoretično do kršitve te direktive ne more priti pred izdajo uporabnega dovoljenja za tak objekt. Se pravi, po njegovi teoriji se objekt zgradi in takrat se ugotavlja ali krši zakonodajo oziroma ali ima vplive na okolje. To piše na papirjih, ki so od pete ure oziroma od šeste ure skoraj, 17.30 na spletni strani. To je, vsaj za mene, zelo problematično

in potrjuje tisto, kar smo opozarjali, da je Državni zbor v tem primeru samo spremljevalec neke zadeve in da so njegovi sklepi brezpredmetni. Tu še pravi: "Evropska komisija mora po uradni dolžnosti presoditi ali je šlo pri postopkih za kršitev evropskih predpisov, če bi bili projekti odobreni z dokončnim dovoljenjem, pa bi nevladne organizacije ali Slovenija dokazovale kršitve." To pa je povsem neodvisno od tožbe in tako naprej. Dajte si to prebrati. Ampak to je na nek način zelo problematično tudi za vas na koalicijski strani, kajti očitno tečejo zadeve naprej in mi opozarjamo že cel dan in očitno ne veljajo niti sklepi Državnega zbora, niti sklepi, ki se sprejemajo na Odboru za okolje in prostor, niti resolucija, ki smo jo sprejeli pol leta nazaj v istem sestavu.

Prej je bilo rečeno tudi, da italijanska stran ne da gradiv tudi na drugih odborih, na zunanjepolitičnem odboru in še kakšnih drugih odborih.

Prej je bil citiran evropski komisar Potočnik v zadevi, ko je aprila skupaj z našim ministrom komentiral gradnjo terminalov. Takrat je lepo dejal, ga bom citiral: "Kot je dejal, je mogoče samo s pogovori priti do rešitev, sprejemljivih za obe strani." In v nadaljevanju o tem, da sestanek ni bil organiziran smo že vsi govorili, tudi vi ste to ugotavljali, je pa opozoril, "da so postopki v zvezi s plinskimi terminali v Tržaškem zalivu, plinski terminal v Žavljah, offshore terminal in plinovod še v teku." To je izjavil 24. marca navkljub temu, da smo mi imeli že junija 2009 vse informacije in sklepe italijanske strani, da se oni ne pogovarjajo več, da je za njih zadeva zaključena in tako naprej. Ampak evropski komisar pravi: "To je še v teku." Pravi, da ima Evropska komisija, po njegovih besedah v tem kontekstu, obveznosti, ki izhajajo iz direktive o čezmejni oceni učinkov in te postopke korektno spremlja.

Ko pa beremo izjave, ki so sedaj na spletnih straneh pa očitno o tem, da je treba to presojati in da se je treba na osnovi teh presoj in direktiv odločati in sprejemati neke sklepe, ni več ne duha, ne sluha, ampak govorimo o tem, kaj pomeni umestitev terminala vizavi dogovora, da Italija ne bo nagajala v primeru nuklearne elektrarne. To je jasno napisano na 24 ur in STA. Predsednik Vlade je jasno potrdil, da je zanj offshore še problematičen, pa še ta bo verjetno z nekimi kupčkanji odstranjen. Terminal v Žavljah je pa samo problem tehnologije, ne pa več tega ali je sploh primerno, da ga umeščamo v prostor glede na to, da imamo v Državnem zboru sprejete določene sklepe.

Mislim, da se je okoli tega treba vprašati in verjamem, da boste podprli sklepe odbora, kjer pa tudi jaz predlagam, da se 1. točka ponovno dopolni s tem, da se je Državni zbor seznanil z informacijo, z enostransko, da je Republika Italija sprejela enostransko odločitev o gradnji plinskega terminala, ker s tem bomo vsaj kot Državni zbor ostali na tem, da ne sodelujemo pri takih enostranskih odločitvah. Predlagam tudi, da podprete amandmaje, ki so bili še dodatno vloženi k posameznim členom k 2. točki, da smo ugotovili, in to je bila ugotovitev vseh, ki ste razpravljali, da v letu 2009 in 2010 Vlada ni ustrezno obveščala Državnega zbora v skladu s sprejetimi sklepi, tako 18. izredne seje, ki je bila leta 2006, kot tudi ne v skladu z resolucijo, ki smo jo sprejeli konec leta 2009. Upam, da boste ta amandma podprli.

Tudi amandma k 3. točki, kjer govorimo o tem, da se doda nov odstavek, da "Državni zbor skladno z resolucijo o strategiji za Jadran poziva Vlado Republike Slovenije, da sprotno pisno sporoča Državnemu zboru o dogovorih in odzivih v zvezi z umeščanjem velikih objektov v Tržaškem zalivu." Upam, da boste tudi to podprli, ker je bilo iz razprave razvidno, da ste tudi vi na nek način, ne bom rekel razočarani, ampak imate pomisleke do tega, da nas Vlada o tako pomembnih zadevah ne obvešča, navkljub temu, da so sklepi več kot jasni.

Tudi o četrtem amandmaju, se pravi o dodatni 4. točki, bo verjetno več razprave, ampak glede na razpravo, ki ste jo imeli tudi vi v koaliciji, da tudi vas zanima, kaj je bilo v dogovoru med predsednikom Berlusconiem in predsednikom Borutom Pahorjem. Verjamem, da boste tudi ta amandma podprli, čeprav imamo nekatere informacije že na spletnih straneh.

Toda pričakujem, da smo kot poslanci vseeno toliko vredni, da nam Vlada o zadevah, o katerih smo v preteklosti v Državnem zboru sklepali in sprejeli sklepe, poroča in da dobimo tudi neko uradno pojasnilo. Ne pa, da beremo na spletnih straneh, da se dogovarjamo o tem, kaj bomo dobili v zameno za pristanek na terminale, kako bomo gradili nuklearno elektrarno samo v primeru, če nam nekdo dovoli in podobne zadeve. Upam, da je tudi pri vas prevladalo mnenje, da nas je tudi v tem primeru Vlada zaobšla, da ne spoštuje sklepov, ki so v Državnem zboru sprejeti, da ne spoštuje tudi resolucije, ki je zavezujoča za vse, tudi za nas. Pričakujem, da boste sklepe s temi dodatnimi amandmaji podprli in da se boste, ko boste prebrali ta članek, ki je na spletnih straneh, tudi znotraj koalicije malo vprašali na kakšen način funkcioniramo. Ali je

sploh treba, da v Državnem zboru še sedimo in odločamo o nekih zadevah? Ali je sploh treba, da imamo Vlado, ali bi bilo bolje, da imamo samo predsednika, pa ministrov ne potrebujemo, če jih nekdo v tako pomembnih odločitvah ignorira? Nekateri se sicer nasmihajo, vendar je zadeva, se mi zdi, precej resna, tako za Državni zbor, kot za državo v celoti.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Končali smo splošno razpravo o predlogu sklepa.

K predlaganemu sklepu so predloženi trije amandmaji, k 2., 3. in 4. točki.

V razpravo dajem sklep in amandma Poslanske skupine SDS k 2. točki. Želi kdo o tem amandmaju razpravljati? Razpravljajo lahko samo tisti, katerih poslanske skupine še imajo besedo. Poslanska skupina SDS je porabila svoj čas, zato razprava ni mogoča. Želi kdo drug razpravljati? Ugotavljam, da ne želi, zato zaključujem razpravo o predlogu amandmaja k 2. točki.

V razpravo dajem sklep in amandma Poslanske skupine SDS k 3. točki. Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne želi, zato zaključujem razpravo.

V razpravo dajem amandma Poslanske skupine SDS k 4. točki. Želi kdo razpravljati? Javil se je Franco Juri. Mislim, da imate še minuto ali dve. Razpravljamo o 4. točki.

FRANCO JURI: Bom zelo kratek, brez skrbi.

Zdaj razpravljamo o amandmaju k 4. točki. Predlagateljem želim samo sporočiti, da bi ta amandma podprl, če ne bi bilo drugega odstavka. Še vedno menim, da naš parlament ni pristojen za to, da pozove komisarja. To bi bil dejansko precedens, medtem ko je pristojen za poziv predsednika Vlade. Torej s prvim delom tega amandmaja se absolutno strinjam. Če bi ga bili pripravljene preoblikovati na tak način, da izključimo drugi odstavek, bi ga jaz in verjetno še kdo, podprli.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Imate še možnosti, kot predlagatelj. Prosim gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC: Hvala za podporo.

Mislim, da je pomembno, da dobimo uradne podatke o tem razgovoru. Kar se pa tiče tega drugega dela, mislim, da sem že prej v razpravi pojasnil, da ne gre za pritisk na evropskega komisarja v katero smer se mora zadeva razrešiti. Gre za to, da se ga opozori,

da se aktivneje vključi. Verjamem, da nobeden od vas poslancev ne bi imel nobenega pomisleka, da se opozori nekega evropskega komisarja iz neke tretje države na to, da je bolj aktiven v neki situaciji. Zdaj, ko imamo pa svojega komisarja, se pa vsi na nek način sprenevedamo in govorimo o tem, da ga ne smemo opozoriti, da se v neki zadevi aktivneje vključi. To je sprenevedanje. Mislim, da noben od vas ne bi imel nobenega pomisleka, če bi sedaj sedel na tem položaju nekdo iz Avstrije, da se ga opozori naj se aktivneje vključi. Saj mu ne predpisujemo, da mora najti rešitev ali pa rešitev v našo korist. Govorimo o tem, da se aktivneje vključi. Tako da predlagam, da ta amandma vseeno podprete, ker v ničemer nobene stvari ne prejudicira.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala.

Ugotavljam, da drugi odstavek v tem amandmaju k 4. točki ni bil umaknjen, da ostaja tak kot je. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Zato zaključujem razpravo tudi... Gospod Jerovšek, ne morete nič predlagati, ker nimate več časa na razpolago, ne morete se več javiti k temu.

Razprava je zaključena in novi predlogi niso več mogoči. Dajmo se držati pravil igre, ki so v tem Državnem zboru in zaključili smo razpravo o amandmajih k 2., 3. in 4. točki.

Prehajamo na odločanje o amandmaju SDS k 2. točki predloga sklepa. Glasujemo.

Obrazložitev glasu, seveda. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine, gospod Jerovšek? Najprej poslanske skupine. Želi katera od poslanskih skupin obrazložiti svoj glas pri glasovanju k amandmaju k 2. točki? Da, Poslanska skupina SDS, Danijel Krivec.

Gospod Krivec, samo trenutek. Proceduralno gospod Battelli.

ROBERTO BATTELLI: Hvala lepa, gospod predsednik.

Sprašujem se kaj je s 1. točko? Ali ne bomo o njej sklepali?

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Najprej bomo glasovali o treh amandmajih, k 2., 3., 4. točki, potem pa bomo glasovali o predlogu sklepa v celoti.

ROBERTO BATTELLI: Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS, Danijel Krivec. Prosim.

DANIJEL KRIVEC: Hvala še enkrat.

Saj ne bom dolg. Ampak vseeno, glede na to, kar ste povedali v razpravi v tem popoldnevu, vseeno pričakujem, da boste ta amandma podprli. Tudi zato, ker ste v tem sestavu sprejemali sklepe, ki podpirajo ta amandma in vsi ste ugotavljali, da smo v tem Državnem zboru prikrajšani za informacije, ki se dotikajo te tematike. Zato pričakujem, da boste ta amandma podprli in vsi skupaj ugotovili, da nas Vlada v tem primeru ne obvešča tako kot je bil sklep tega Državnega zbora. Upam, da ne boste sami sebi na nek način stopili na glavo in negirali svojih sklepov, ker to bi bilo pa res malo čudno. Vaše razprave, ki ste jih imeli v toku tega dneva, bi na nek način izzvenele zelo prazno, če ne bi podprli tega, kar ste vsi ugotovili, da si mora na koncu tudi gospod Anderlič pomagati s časopisnimi članki, čeprav je član kar nekaterih odborov, kjer prosi, da dobi gradivo, ki bi mu omogočilo, da se relevantno odloča, pa ne dobi gradiva, tako da ta sklep je za podpreti.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še katera od poslanskih skupin obrazložiti glas? Ugotavljam, da ne želi. Obrazložitev glasu v svojem imenu Jožef Jerovšek.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa. Spoštovani!

Jaz bom ta sklep seveda podprl. Danes smo se neštetokrat prepričali, da Vlada ne opravlja svojega dela, da zaničuje Državni zbor, in to kar sem sedaj slišal v poročilih je dokaz, da je gospod Pahor ponižal in diskreditiral lastno državo, zato ker ni obvestil svojih ministrov in ni želel obvestiti Državnega zbora o pogovorih, čeprav mu to nalagajo sklepi Državnega zbora. To je vzrok, da predsedniki Vlade v drugih državah, kjer je uveljavljena demokracija, odstopijo ob takšnem ravnanju. Gospod Pahor si je dovolil nekaj, kar se ne bi smelo zgoditi. Včeraj smo zrl v televizijo pri Odmevih, ko resorni minister nima pojma, ampak ponižanje ministra, če je to v Vladi dovoljeno, je za državo grdo. To je svet videl. Iz tega se bodo Italijani norčevali. Ampak, da poniža celotni Državni zbor, da poniža celotno državo in da jo diskreditira pred mednarodno javnostjo, to pa nam ne more biti vseeno. Tisti, ki se smejite pri tej zadevi ste nedržavotvorni...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Jerovšek, brez polemike pri obrazlaganju glasu.

JOŽEF JEROVŠEK:... zato je treba predlagati tudi dodatni sklep, da se mora predsednik Vlade priti opravičiti.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: V teku obrazlage glasu ni mogoče predlagati nobenih sklepov. Obrazložitev glasu. Prosim za prijavo za obrazložitev glasu v svojem imenu. / izklop mikrofona/

Obrazložitev glasu Jože Tanko.
Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa za besedo.

Tu smo imeli takoj po predstavitvi stališč poslanskih skupin izjavo gospoda ministra, ki je dejal, da se predsednik Pahor ni pogovarjal z gospodom Berlusconiem, v tistih kratkih trenutkih, popolnoma nič pomembnega, razen kar si lahko izmenjata tri vpljudnostne besede. Na spletni strani 24ur.com in drugih STA pa beremo, da se je predsednik Vlade dogovarjal o strateških zadevah kar zadeva umestitve objektov, pomembnih objektov v Tržaškem zalivu. Torej, že iz tega se vidi, da gre očitno za diskrepanco izjav med resornim ministrom, ki je eksplicitno posebej odgovoren za področje okolja in zadevi, o kateri danes razpravljamo in predsednikom Vlade, ki se dogovarja mimo ministra, mimo stroke, sprejema odločitve in obljube mimo vsega in tudi potem mimo Državnega zbora. S tem je kršenih veliko stvari, tako v smislu zakonodaje, Poslovnika in tako naprej in zato je ta dopolnitev sklepa, ki jo predlagamo v 2. točki samo ugotovitev dogajanj, realnih dogajanj v Državnem zboru in tistega kar se je dogajalo dan, dva nazaj in se danes objavlja po elektronskih medijih. Mislim, da je temu kar je tu zapisano samo za pritrditi in to se dogaja praktično že od nastopa mandata te vlade na tem področju. Popolnoma nobene informacije o dogajanjih v zvezi s plinskimi terminali v Tržaškem zalivu nismo dobili po 30. oktobru leta 2008. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 38.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 38.)

Ugotavljam, da amandma k 2. točki predloga sklepa ni bil sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 3. točki predloga sklepa. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Danijel Krivec.

Prosim.

DANIJEL KRIVEC: V začetku povem, da bom ta amandma podprl in seveda prosim tudi vas

kolege in kolegice, da ta amandma podprete, kajti spet bom apeliral na vašo vest, kajti to resolucijo ste vi sprejeli skupaj z nami. Tam je jasno v 8. točki napisano, da mora Vlada poročati o teh ukrepih, sklepih, pogajanjih in tako naprej. Mi nič drugega na predlagamo s tem amandmajem, samo to, da se v skladu s tem, kar smo mi sprejeli v tem Državnem zboru 17. decembra 2009. To ni prejšnja vlada, to ni prejšnji parlament, ampak vi, ki sedite tukaj in to piše v tej resoluciji, da na osnovi tega vseeno pozivamo Vlado, da nas sprotno obvešča, nič nismo napisali, da nas mora jutri ali čez 14 dni, ampak sprotno, to bo sama ocenila, ampak očitno bomo videli kdaj. Vsaj to si dajte zapisati, ker v nasprotnem primeru je res vprašljivo, zakaj sedimo v Državnem zboru in sprejemamo resolucije in obveze za delovanje tako države, kot ministrstev, kot nas samih v nekih projektih in v nekih dogovorih. Mislim, da je vezano samo na Tržaški zaliv, ni splošno, vezano je na resolucijo. Glede na to, da smo mi to sprejeli bi bilo pametno, da ta amandma podprete in da smo vnaprej vsaj obveščeni, če že ne moremo vplivati na nobeno odločitev.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine LDS, Anton Anderlič, potem še Zares, vendar se je javil prej Franco Juri in Kontič SD.

ANTON ANDERLIČ: Ta predlog sklepa oziroma amandma na predlog sklepa sicer izgleda povsem dobronameren in tak, ki ga nima smisla zavračati, je pa res, da sam po sebi pomeni tautologijo, kajti, če je že po resoluciji to obveza Vlade, mora to narediti brez da...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: To so višje sile. Nismo odgovorni zanje. Nadaljujte gospod Anderlič, ni v zvezi z vašim govorom.

ANTON ANDERLIČ: Upam, da res ne, ker zvoní komu drugemu. Kot rečeno, jaz razumem, da mora Vlada, ne glede na to, da jo še enkrat zavežemo, poročati o tem, ker to govori resolucija. Mi imamo prevečkrat, tudi v tem mandatu smo že sprejeli nek zakon, da mora en župan spoštovati zakon o lokalni samoupravi ali kako se že imenuje, zato ker ni hotel spustiti dva svetnika v občinski svet. Pa tudi potem, ko smo še en zakon sprejeli, ni tega naredil časovno v tistem času, ko je bilo dovoljeno. Ampak jaz sam po sebi vidim, da je predlog sklepa dobronameren in bom s tem tudi prispeval k temu. Upam, da bodo kolegi to tudi razumeli, da nam je vsem do tega, da

resnično delamo vse v dobro države in da tisti ljudje, ki to počno, delajo odgovornost in jim gre zaupati. V tem smislu je to smiselno podpreti in da o tem kar počnejo, tudi poročajo. Čeprav, če ste tukaj mislili tudi to, da mora predsednik Vlade poročati o pogovorih, ki jih imel v džamahiriji pod tistim šotorom z gospodom Berlusconiem, tisto najbrž ni mogel biti dogovor. Da ne bo potem spet kakšnega razočaranja. Če piše dogovor, pomeni, da ima to neko formo, neko obliko in nekako mora tudi nekaj za tem dogovorom stati. Če pa je pogovor o tem, da se bodo pogovarjali in da bodo iskali rešitve, pa to po mojem ni tako. Ampak, kot rečeno, jaz bom podprl, ravno tako poslanci Poslanskega kluba Liberalne demokracije, zato ker menimo, da je prav, da se obvešča o vseh aktivnostih. Seveda o aktivnostih, ki imajo neko formo, neko doseženo stopnjo pomembnosti, ne o vseh stvareh, ki jih pravzaprav, verjamem, da dnevno nekateri, predvsem tisti, ki direktno delajo na projektu, tudi počno. Teh aktivnosti je najbrž veliko. Zato je treba tudi za naprej vedeti, da je treba poročati, to narekuje tudi resolucija, vendar čisto o vsakem pogovoru pa najbrž ne. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SD, Bojan Kontič.

BOJAN KONTIČ: Hvala lepa, gospod predsednik!

Kljub temu, da bi bili tudi brez tega teksta amandmaja obveščeni o tem, kar zahteva ta amandma, kajti nekaj o tem govori že resolucija o strategiji za Jadran, na katero se predlagatelji amandmaja sklicujejo.

Gospod Jerovšek, izklopite se, lepo prosim in ne motite takrat, ko nekdo govori.

Kljub temu, da je v tekstu zapisano "sprotno obveščanje", ki si ga bomo zanesljivo vsak po svoje razlagali, kdaj je to sprotno in kljub temu, da je zapisano "pisno", ker verjetno bi se dalo tudi ustno o tem poročati na pristojnem matičnem delovnem telesu, bomo, tudi zaradi tega, ker predlagatelj, in to je Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, meni, da je to najpomembnejši amandma na sklepe, ki jih je sprejel odbor, podprli ta predlog amandmaja, ki bo tako postal sestavni del sklepov, ki jih bo, vsaj tako upam, Državni zbor sprejel.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo amandma k dopolnjenemu predlogu sklepa k 3. točki podprla.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zares, Franco Juri.

FRANCO JUR: Hvala za besedo.

Poslanska skupina Zares oziroma tu prisotna Poslanska skupina bo podprla ta amandma. Podprli ga bomo, ker želimo tudi mi dokazati, da kljub ugotovljenemu dejstvu, da s tem ponavljamo nekaj, kar bi moralo biti samoumevno, potrjujemo veljavnost in uporabnost resolucije, ki smo jo sprejeli in zavezujemo Vlado k sprotnemu obveščanju. Ničesar ne izgubimo, nekaj pa vendar sporočamo Vladi. Tudi glede na to, kar se dogaja tu pa tam s predsednikom Vlade, ki se pogovarja legitimno s svojimi evropskimi kolegi, bi bilo dobro, ponavljam, tako kot smo to izrazili v uvodni besedi, da smo o tako pomembnih stvareh tudi sprotno obveščeni. Tako da bomo brez problemov ta amandma podprli.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine DeSUS, Joško Godec.
Prosim.

JOŠKO GODEC: V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev ne bomo vzeli pol ure odmora, da bi se za to odločili, ampak smo se že odločili in bomo podprli ta amandma v celoti.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Prehajamo na glasovanje.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 58, proti nihče.

(Za je glasovalo 58.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma k 3. točki predloga sklepa sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 4. točki predloga sklepa. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS, Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC: Hvala za podporo pri prejšnjem amandmaju. Mislim, da bo koristen. Še enkrat, tudi ta amandma predlagam, da podprete.

V razpravah ste vsi ugotavljali, da bi želeli izvedeti tudi uradno kaj je bilo na teh sestankih dogovorjeno. Kot smo že ugotovili, je v medijih marsikaj napisano in je tudi meni žal, da predsednik Vlade ne zaupa niči svojemu lastnemu ministru, ki mu v informaciji, ki smo

jo lahko slišali od njega, odgovori, da se na tem sestanku ni nič pomembnega pogovarjalo. Na koncu pa beremo, da so se pogovarjali tudi o nuklearni, da so se pogovarjali o umeščanju plinskih terminalov, se pravi točno o tisti zadevi o kateri je danes tekla razprava v tem Državnem zboru. Če to za vas ni malo problematično, da se znotraj Vlade na zaupa ministru, ki ta resor pokriva in da dobi v bistvu manj informacij kot jih dobijo mediji, potem je to res problematično.

Zato predlagam, da podprete ta amandma, ki govori o tem, da se odgovor Vlade na ta razgovor v Libiji med obema premierjema in seveda, da podprete tudi tisti del, ki daje pobudo, da se aktivneje vključi evropskega komisarja. Ne bom ponovno razlagal zakaj bi bilo to korektno tudi z vaše strani. Mislim še enkrat, da v tem primeru ne dajemo nobenih usmeritev, kako mora komisar delovati, ampak samo pobudo, da se ga na nek način aktivneje vključi v to problematiko. Predlagam, da tudi ta amandma z dodatno 4. točko podprete.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SLS, Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik!

Prej, ko smo glasovali o tem, da prekinemo sejo, pa pride predsednik Vlade poročati o tem, kaj je novega na tem področju in na področjih, ki so s tem povezani. Že prej smo glasovali za ta sklep, kljub ne vedenju tega, kaj nam bi dejansko predsednik Vlade lahko v tem Državnem zboru tudi povedal. Mislim, da takrat, ko smo, vsaj jaz sem šel pogledati večerne dnevnike na naše televizije, ki je bilo dobesedno objavljeno to, kar je kolega Krivec prej prebral, tudi seveda napisano iz medijev, mi pa ni bilo, moram reči, da čisto nič več jasno, da je torej predsednik Vlade na novinarski konferenci pojasnil zadevo. Torej gre za zadevo, ki je povezana ne samo s terminali, ampak, ki se veže tudi na jedrsko elektrarno in na ne vem na katere projekte še vse, tako da, ravno zaradi tega je nujno, da sprejmemo ta sklep in da predsednik Vlade tudi poroča Državnemu zboru. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zares, Franco Juri.
Prosim.

FRANCO JURI: Meni je žal oziroma Poslanski skupini Zares je žal, da ni bil upoštevan predlog spremembe tega amandmaja, ker takšnega ne moremo podpreti. Ne moremo podpreti predvsem, ker bi si naredili medvedjo uslugo s posredovanjem, čeprav posrednega navodila komisarju evropske komisije, s tem bi ga v bistvu postavili v težavni položaj. Videlo bi se, da prihajajo inputi iz njegove države, in to bi ga a priori že diskreditiralo ali vsaj postavilo v neroden položaj, kjer bi moral dokazati svojo nevtralnost. To seveda ne bi bilo dobro niti za to kar od komisarja pričakujemo. Mislim, da lahko Državni zbor nalaga, zahteva, prelaga lastni vladi in nekaj tudi predsedniku slovenske vlade. Težko pa je posredovati podobna sporočila komisiji oziroma komisarjem in ker je prej bila omenjena možnost, da bi na druge komisarje lahko kaj naslovili, tega nismo nikoli storili, če pa bi, bi bilo bistveno lažje to nasloviti komisarju iz druge države kot komisarju lastne države, in to zaradi razloga, ki sem ga prej omenil. Ker bi si prav tako naredili medvedjo uslugo in škodo. Zato tega amandmaja žal ne moremo podpreti.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

V svojem imenu? Prosim za prijavo za obrazložitev glasu v lastnem imenu.

Obrazložitev glasu Janja Klasinc.
Prosim.

JANJA KLASINC: Spoštovane kolegice in kolegi!

Seveda ne bom podprla tega amandmaja. Ampak rada bi povedala zakaj. Zato, ker tukaj posegamo na področje pristojnosti Evropskega parlamenta in Evropske komisije. To je popolnoma nesprejemljivo.

Rada bi ob vsem, kar je že povedal kolega Juri pred menoj, dodala še nekaj. Vsak komisar, ko pride pred Evropski parlament in priseže kako bo deloval, mora med drugim prebrati tudi del prisege v kateri opozarja države članice Evropske unije, da ne bodo vplivale nanj, da bi ravnal po njihovih navodilih, še posebej državo članico iz katere prihaja. To je del prisege, ki jo mora spoštovati. Zato je v evropski praksi protizakonito, kar vi predlagate. Najlepša hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu Danijel Krivec.
Prosim.

DANIJEL KRIVEC: Želel bi, da si le preberete amandma. Mi ne naslavljamo amandmaja na

Evropsko unijo, ne naslavljamo ga direktno komisarju, ampak ga naslavljamo naši vladi. Ne vem zakaj to mešate. Ga bom prebral: "Državni zbor", to smo mi, upam, da smo še, ker očitno nas noben resno ne jemlje, "Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije," naši vladi, ne Evropi, "da aktivneje vključi v postopek reševanja nastale situacije evropskega komisarja za okolje." Sedaj pa povejte kaj je tu v neskladju? Ne vem. Da naši vladi dajemo neko pobudo, je legitimno. Upam, da razumete, da ne prehajamo nobenih zakonskih okvirjev, ki jih imamo. Ne nalagamo direktno komisarju in ne nalagamo direktno Evropski komisiji, ampak nalagamo ali predlagamo naši vladi, da ga aktivneje vključi. Ali ga bo vključila aktivneje, ali ne, prepustimo njej.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu
Jožef Jerovšek.
Prosim.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Ta sklep bom seveda podprl. Kajti je nujen ob vsem tem, kar se je danes dogajalo in kako se je razvijalo ob vsem tem neinformiranju, niti ministrov, niti Državnega zbora. Če tega ne bomo storili, gospe in gospodje, potem bomo za novo leto dobili sporočilo iz kabineta predsednika Vlade, da je na Safariju v Sahari po čudovitem dnevu sklenil enkratni sporazum z Italijo, ki bo osrečil Slovence. V 3. členu bo pisalo, da bo Italija v skladu z mednarodnim pravom na slovensko stran poslala vse primese in derivate rafinerije plina, to so aromati, ki dišijo in povzročajo sladko smrt.

Nekje v začetku leta pa lahko pričakujemo, da se bo gospod Gantar opravičil Italiji, da sta si Državni zbor in Republika Slovenija drznila razpravljati o projektu, ki bo vsestransko negativno vplival na položaj Slovenije. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa, gospod Jerovšek. Hvala za omembo mojega skromnega imena v vašem nastopu.

Obrazložitev glasu v svojem imenu
Anton Anderlič.

ANTON ANDERLIČ: Nekaj bi vendarle bilo treba ob tem reči, in to je, da ni dostojnost Državnega zbora, da rokohitrsko sprejemamo neke amandmaje. Če pozorno preberete in ravno zaradi tega, ker sem pozorno prebral amandma k 3. točki in sem ga tudi podprl, je obrazložitev na drugi strani napisana natančno

v duhu amandmaja k 3. točki, kjer pravi: "Predlagatelji smo mnenja, da mora biti Državni zbor Republike Slovenije obveščen o vseh okoliščinah in tako naprej, o vseh pogovorih." Kaj smo pa sprejeli v 3. točki drugega? Če pravite v prvem delu, da Državni zbor poziva Vlado, da mora poročati o tej konkretni zadevi, saj smo vendarle prej sprejeli, da mora poročati o vsem. Zakaj pa o tem še posebej? Resnici na ljubo ne vem kaj pravijo zakoni, vem kaj pravi prisega tam pred Evropskim parlamentom. Ampak, če preberete drugi del tega predloga sklepa pravi, da naj vključi Vlada. Ja, kako naj Vlada vključi evropskega komisarja, ki je zaprisegel v Evropskem parlamentu na nekem drugem nivoju in zdaj ga bomo mi vključevali. Kaj ga bomo najeli kot konzultanta? Ga bomo prisilili, da bo, ne vem, ne moremo ga mi vključiti. Mi nismo v situaciji, da ga vključimo, ker on deluje na nekem drugem nivoju. Preberite si še enkrat, kaj ste zapisali. Če bi zapisali drugače, da se ga naprosi in tako naprej, bi mogoče še kaj bilo, ampak Vlada ga ne more vključiti. Zato seveda ta amandma za to točko absolutno ni sprejemljiv, predvsem zato, ker smo tudi podprli amandma k 3. točki, smo to tudi rešili, kar vi tukaj želite, če je obrazložitev korektna na zadnji strani.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu Franci Kek.

FRANCI KEK: Hvala za besedo.

Tega amandmaja ne bom podprl, kajti na ta način bo evropski komisar dosti lažje primerno deloval, kot pa v primeru, da bi kakšni Italijani prišli k Barrosu s papirjem, kjer bi pisalo, da mora evropski komisar po navodilih Državnega zbora ali pa Vlade ustrezno delovati.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu France Cukjati.

Prosim.

FRANCE CUKJATI: Hvala za besedo.

Ne rad se oglašam pri obrazložitvi glasu, ampak tukaj je pa toliko čudnih mnenj, da moram vendarle povedati, zakaj ta amandma podpiram. Sicer menim, da bi morala naša vlada, ne glede na to katere nacionalnosti je ta komisar, vključiti komisarja in s svojo zahtevo pravzaprav tudi podpreti na evropski nivo pri reševanju resnično ekoloških vprašanj. Zelo me moti, da je strah pred tem

vključevanjem in pozivanjem Evropske unije, da naj se vključi v reševanje tega problema. Strah na podlagi tega, da je to pač slučajno naš državljan. Nikoli nisem rekel, da stranka oziroma Poslanska skupina Zares ne sme komunicirati z Gantarjem. To bi bilo pa čudno. Mislim, da je treba razumeti to funkcijo vendarle manj hlapčevsko in bolj samostojno in prav zaradi tega in zaradi teh razprav menim, da je ta amandma še kako potreben. Bojim se, da tudi Vlada tako razmišlja, da tudi Pahor tako razmišlja, da bo nekega tujega funkcionarja Evropske unije obvestil, našega pa ne, ker bi se bal ne vem kakšnih očitkov. Vendarle smo tukaj enakopravna država in zagotovo tudi druge države, tudi Italijani komunicirajo z Evropsko unijo in z ustreznimi sekretarji. Mislim, da je ta amandma eden najbolj normalnih.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Ker sta še zanimanje in interes, prosim za prijavo. Obrazložitev glasu v svojem imenu Janko Veber.

Prosim.

JANKO VEBER: Hvala.

Ta amandma je predvsem nepotreben. Del razlage je bil že podan, ker smo se odločili, da nas bo Vlada seznanjala o vseh pogovorih in postopkih. Glede evropskega komisarja pa že šest ur razpravljamo o tem, da se je Državni zbor seznanil z načrtom aktivnosti in ukrepov, ki jih je Vlada sprožila za zavarovanje interesov Slovenije pri Evropski komisiji. 6 ur govorimo o tem. Vlada je posredovala gradivo, iz katerega je razvidno s čim in kako bomo Evropsko komisijo seznanili s stališčem Slovenije. V tistem trenutku, ko predamo to gradivo komisiji, je tudi gospod Potočnik avtomatično vključen v to razpravo. Zato je ta amandma povsem nepotreben, ker imamo že vse to zavzeto tudi v 3. točki sklepa, ki ga sicer še nismo sprejeli, ampak verjamem, da ga bomo. Ampak 6 ur razpravljamo o tem, da posredujemo to gradivo Evropski komisiji. Zdaj se postavlja dodaten sklep, da naj komisarja Potočnika še posebej povabimo zraven. Lepo vas prosim. Ker smo ugotovili, da damo to gradivo gor in v tistem trenutku je komisar vključen, je zato ta amandma nepotreben in ga ni treba niti vlagati, še manj pa podpreti.

Jaz ga ne bom podprl, ker je nepotreben.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Jaz se opravičujem, pozabil sem vas opozoriti, da pri obrazložitvi glasu ne smete

polemizirati med seboj, ampak samo povedati zakaj nameravate glasovati tako, kot boste glasovali. Prosim, da to upoštevate.

Obrazložitev glasu, Marijan Pojbič.
Prosim.

MARIJAN POJBIČ: Spoštovani predsednik!
Zdi se mi pomembno še enkrat prebrati ta drugi del tega amandmaja. Zelo jasno piše: "Državni zbor Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije" - predlaga Vladi Republike Slovenije - in kje tukaj Državni zbor komu kaj nalaga?! Lepo vas prosim, ali znate čitati, znate brati?! Lepo vas prosim. Dovolj je. Potem naprej ni treba več brati, ker je ta prvi del ključen.

Gospod Anderlič, prosim...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim, gospod Pojbič, gospod Anderlič, prosim...

MARIJAN POJBIČ: Če me izziva. / smeh v dvorani/

MARIJAN POJBIČ: Prosim lepo, naj dovoli, da v miru povem...

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Gospod Anderlič...

MARIJAN POJBIČ: ...to kar mislim.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: ...prosim ne izzivati.

MARIJAN POJBIČ: Neverjetno in nerazumno ter nerazumljivo je, da imamo svoje ljudi v Bruslju, imamo svoje evropske poslance, imamo tam svojega komisarja in tako naprej. Mi se ne moremo na noben način, če bi razmišljali tako, kot koalicija razmišlja, obračati niti na evropske poslance. Ja, zakaj pa so pri bogu samem evropski poslanci v Evropskem parlamentu?! Povejte mi! Ali zaradi tega, ker ima slovenski narod preveč denarja in plačuje volitve zato, da so izvoljeni v Evropski parlament?! Ali so zato tam, da do neke mere poskušajo lobirati za interese Republike Slovenije, torej za en narod iz katerega so bili izvoljeni? Ali je ali ni to bil ključni cilj in interes? Prepričan sem, da je. Vsi tisti, ki pa mislite, da vse kar v tej Sloveniji želimo, tudi opozicija oziroma Slovenska demokratska stranka, storiti za to, da bi poskušali zaščititi interese Republike Slovenije, ko je šlo tudi za arbitražni sporazum, ko smo pozivali vse slovenske politike in strokovnjake, da pomagajo ustvariti ustrežno... / izklop mikrofona/

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: To je konec.

Obrazložitev glasu v svojem imenu, Miran Potrč.

Prosim.

Proceduralno gospod Kek, ampak proceduralno, če ne boste hitro ustavljeni.

FRANCI KEK: Bom. Saj hitro neham, vedno. Kolegu Pojbiču bi predlagal, ki je govoril o... / izklop mikrofona/

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu, Miran Potrč, v svojem imenu.

MIRAN POTRČ: Hvala lepa.

Ne bom podprl predloga, predlog predpostavlja, da samo koalicijski poslanci želijo dobro tej Sloveniji in vedo, da je treba vključevati vse možnosti za doseganje teh ciljev. Ne bom ga podprl, ker je škodljiv, zato ker javno razgalja metode dela, ki lahko škodijo, ne pa koristijo in ne bom ga podprl zaradi tega, ker verjamem, da komisar in Vlada vesta, da morata sodelovati zato, da bi dosegala skupne cilje in jima to ni treba, da zapoveduje opozicija. Hvala.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu, Rudolf Petan.
Prosim.

RUDOLF PETAN: Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani!

Jaz bom seveda podprl ta amandma, ker mislim, da Državni zbor lahko predlaga Vladi, da v reševanje te problematike vključi evropskega komisarja za okolje, ki pa je slučajno Slovenec. Prvič zaradi tega, ker noben komisar, ne glede na narodnost, ni sveta krava, da ga Državni zbor ali parlament katerekoli države ne bi mogel zaprositi, da se vključi v reševanje tega problema. Saj zato so tam komisarji, zato so tam tudi poslanci v Evropskem parlamentu, ker po tej logiki, ne vem kako lahko na nekaterih naših odborih vabimo na seje evropske poslance, za božjo voljo, saj oni so ja nedotakljivi. Kako jih lahko vabimo? Pa jih vabimo. Tisti, ki jih vabite, dajte se zamisliti nad tem o čemer zdaj glasujete, kako boste glasovali, pa če jih imate pravico vabiti na seje odborov in komisij. Seveda bom glasoval za, zato ker menim, da Slovenija lahko vključi svojega komisarja ravno tako kot je Italija svojega v primeru vinjet in njihovega komisarja. Če pa ga italijanska vlada ni pozvala, potem se je pa njihov komisar čutil

dolžnega in odgovornega. Ker se pa naš očitno ne čuti dolžnega in odgovornega, je pa treba, da ga Vlada pozove, seveda na primeren način in jaz bom podprl ta amandma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu v svojem imenu Breda Pečan.

Prosim.

BREDA PEČAN: Prebrala bi na drobno napisano, mogoče nekateri rabimo boljša očala za branje. Glede na to, da sem kratkovidna, lahko to berem tudi brez očal. In sicer je na prvi strani gradiva Vlade napisano, da je del zamude tudi v dodatnem angažiranju Evropske komisije, da Italija in Slovenija problem umestitve plinskih terminalov v Tržaškem zalivu razrešita po mirni poti brez tožbe. Evropska komisija je za ta namen že organizirala neformalni tehnični sestanek med Italijo, Slovenijo in komisijo 26. januarja letos. Drugi tehnični sestanek je bil predviden 3. maja 2010, a je bil, zaradi tehničnih težav na strani komisije, preložen za nedoločen čas. To sem že povedala, zaradi tega, ker je moral predsednik komisije, ki je Grk, iti v Grčijo zaradi težav, ki jih je tam imel. To pomeni, da se je komisar gospod Potočnik angažiral pri tej zadevi, da ne rabi nobene spodbude naše vlade, še najmanj pa spodbudo SDS. Zato bom glasovala proti temu amandmaju.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Obrazložitev glasu? Prosim za prijavo.

Obrazložitev glasu, mag. Borut Sajovic.

Prosim.

MAG. BORUT SAJOVIC: Hvala lepa, predsednik, za besedo.

Amandmaja ne podpiram, ker ni logičen in tudi razumen ni. Vemo, kaj smemo in česa ne smemo naročiti evropskemu komisarju, in tisto, kar mi ne smemo, in vemo, da ni dovoljeno, predlagamo nekemu drugemu, da to stori. To je približno tako kot, če mi sami vemo, da ne smemo krasti, pa naročimo nekemu otroku, da naj to naredi v našem imenu. Drugače pa bi se po tej logiki s tem strinjal. Predlagam pa, da predlagate skupini Evropske ljudske stranke, v kateri imate večino, da sprejme kakšen evropski zakon, ki bo to zadevo uredil čez noč.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Tudi predlogi zdaj niso več dovoljeni.

Obrazložitev glasu v svojem imenu, Jože Tanko.

Prosim.

JOŽE TANKO: Hvala lepa.

Jaz bom ta predlog amandmaja podprl, in sicer iz treh razlogov. Zapisali smo, da se aktivneje vključi evropskega komisarja in slišali smo in beremo, da je bil do sedaj evropski komisar del zamude in ne del hitrosti reševanja problema. Drugič. Vlada je brez problema vključila evropskega komisarja v podporo arbitražnemu sporazumu in koalicija ni imela nobenih zdržkov. In tretjič bom amandma podprl zato, ker smo pravzaprav vsi del te tihe diplomacije. S tiho diplomacijo smo izgubili po vladnem predlogu najmanj 20 % Piranskega zaliva, drugič pa se na osnovi tihe diplomacije dogajajo posegi na zahodni meji, ki bodo bistveno spremenili plovnost in plovne koridorje v Tržaškem zalivu in za koprsko pristanišče, ker se tu posega v plovno območje. In tretjič, ker je nedopustno, da predsednik Vlade solistično ureja zadeve v Kliničnem centru, Darsu, Slovenskih železnicah in še kje. Kamorkoli pride, riše sinergične krivulje o katerih nima pojma. Moramo sprejeti nek sklep, da zavežemo Vlado, da o tem poroča Državnemu zboru. Če pa bo predsednik Vlade s to svojo aktivnostjo nadaljeval na tak način po slovenskih institucijah, potem pa bi bilo v smislu varčevanja primerno, da ukinemo tako direktorje kot nadzorne svete v teh institucijah, kamor predsednik Vlade zahaja, in to bi bil dober prispevek k varčevanju. Bom podprl. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo o amandmaju k 4. točki predloga sklepa.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 60 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 39.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 39.)

Ugotavljam, da amandma k 4. točki ni bil sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa v celoti, v katerega je vključen tudi sprejeti amandma.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil sklep zaradi sprejetega amandmaja neustrezen.

Glasujemo. Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine, Jože Tanko ali gospod Jerovšek?

Jože Tanko, prosim. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS.

JOŽE TANKO: Spoštovani kolegi!

Glede na to, da pomembni amandmaji, ki smo jih predlagali k sklepom, niso bili sprejeti, predvsem ne amandmaji, ki na nek način nalagajo Vladi, da ustrezno reagira in poroča o vseh dogovorih, ki se dogajajo na osnovi tihe diplomacije, Državnemu zboru in tudi, ker se sramujemo svojega evropskega komisarja, v poslanski skupini predloga teh osiromašenih sklepov, ki ste jih napisali in ki med drugim tudi ne odražajo dejanskega stanja iz poročil, ki jih je pripravila Vlada Republike Slovenije, sklepov ne bomo podprli.

Mnenja smo, da je treba v Državnem zboru, ne glede na to za koga gre, sprejemati take odločitve, ki odgovarjajo dejanskemu stanju. Tu je iz poročila Vlade več kot jasno, da Vlada Državnemu zboru po 30. oktobru 2008 ni ustrezno poročala o vseh dogajanjih, ki so se dogajali v zvezi s plinskimi terminali v Tržaškem zalivu. Povedali smo, da je z vsako najavo, z vsakim obvestilom, ki smo ga prejeli od italijanske vlade, bila reakcija resornega ministra blažja, naslednja še blažja in tako dalje. Iz medijev izvemo, da se je predsednik Vlade, mimo Vlade kot institucije, kot organa, mimo resornega ministra, mimo Državnega zbora in v nasprotju s sklepi Državnega zbora, pogovarjal z Berlusconiem o tem, kako se bodo reševale zadeve v Tržaškem zalivu, in to o ključnih pomembnih temah.

Državni zbor je že v tem mandatu, ne samo v prejšnjem, sprejel nekatere zavezujoče dokumente, tudi pri urejanju odnosov s Hrvaško, tudi kar zadeva urejanje razmer v Jadranskem morju, vendar očitno niti en sklep, ki smo ga sprejeli, za predsednika Vlade ni zadosten, ni tak, da bi bil za njega obvezujoč, da bi ga pri svojem delu spoštoval. To je še toliko bolj žalostno, ker je bil sedanjí predsednik Vlade včasih tudi predsednik Državnega zbora. Takrat je najbrž imel odnos do institucije, ki ji je predsedoval, nekoliko drugačen ali pa precej drugačen.

Ne bomo podprli pa tudi zato, ker ne znamo in nočemo izkoristiti svojih potencialov, ki nam jih je dalo članstvo v Evropski uniji. Nočemo niti uslug svojega evropskega komisarja, ki je na tem področju celo resorni komisar in očitno tudi evropski komisar ni opravil svojega dela, sicer ne bi ministrstvo zapisalo, da je del zamud nastal tudi zaradi dela evropskega komisarja.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Želi še katera skupina obrazložitev glasu?

V imenu Poslanske skupine Zares, Franci Kek.

FRANCI KEK: Hvala za besedo.

Sklepe bomo podprli. Tudi zato, ker je bil sprejet amandma, ki zavezuje Vlado, da poroča Državnemu zboru, kajti predsednik Vlade nima nikakršne moči ali možnosti, da se dogovori za karkoli v nasprotju s sklepi Državnega zbora.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

V svojem imenu gospod Jerovšek. Prosim za prijavo.

Obrazložitev glasu. Ne?

Jožef Jerovšek v svojem imenu.

JOŽEF JEROVŠEK: Hvala lepa.

Če bi bil ta sklep razdeljen na tri sklepe, kot bi moralo biti, bi se del seveda dalo podpreti. Ker pa ste zavrnili nujno potreben zadnji sklep, pa seveda te celote in te zmesi, ki vas verjetno opravičuje, da se boste Italiji opravičevali, ne morem podpreti. Namreč ne morem ga podpreti zato, ker ne morem kot gospod Erjavec verjeti predsedniku Vlade. On je pred 14 dnevi izjavil, da mu verjame, čeprav takrat, ko ga je odstavljaj, dolgo ni hotel verjeti, da ga misli odstaviti. Kljub temu, ne glede kaj bomo sprejeli, moramo razčistiti, ali je bilo odstavljanje Erjavca morda zato, kar smo danes slišali, da se je vedelo že lani, da je Italija zavrnila vse slovenske zahteve, da se je že odločila in je morda bila to krivda gospoda Erjavca, nam pa zamolčana. Morda je gospod Erjavec na svojo roko takrat kaj delal in zato je potem tako servilno verjel gospodu Pahorju.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Prosim za pozornost v dvorani.

JOŽEF JEROVŠEK: Marsikaj je treba do takrat razčistiti, samo ne na ta način, ko vi naredite zmes, na podlagi katere se nič ne da. Ne bom glasoval tudi zato, ker nas to vodi nadalje v močvirje, ker niste hoteli sprejeti. Taka država, kjer predsednik Vlade ne poroča svojemu ministru in ne parlamentu, je lahek plen interesov drugih držav. Mednarodna skupnost za tako državo ve, zakaj tone v bankrot in zaskrbljujočo prihodnost, in ravno to se s Slovenijo dogaja. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. PAVEL GANTAR: Hvala lepa.

Glasujemo. Glasovanje teče. Navzočih je 58 poslank in poslancev, za je glasovalo 42, proti 10.

(Za je glasovalo 42.) (Proti 10.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in zaključujem tudi 25. izredno sejo Državnega zbora. Hvala lepa, lahko noč!

Seja je bila končana 16. junija 2010 ob 20.45.

INDEKS GOVORNIKOV

A

ANDERLIČ, ANTON..... 15, 61, 67, 69

B

BAROVIČ, BOGDAN..... 13

BATTELLI ROBERTO..... 15, 65

BEZJAK, MARJAN..... 36

C

CUKJATI, FRANCE 70

Č

ČERNAČ, ZVONKO 50

ČRNUGELJ, SILVA..... 47

G

GANTAR, DR. PAVEL..... 36

GODEC, JOŠKO..... 59, 68

GYÖREK, MIRAN..... 33

I

IRGL, EVA..... 55

J

JEROVŠEK, JOŽEF..... 13, 14, 42, 66, 69, 73

JURI, DR. LUKA 39, 42, 44

JURI, FRANCO 24, 45, 65, 68, 69

JURŠA, FRANCO 27

K

KEK, FRANCI..... 32, 70, 71, 73

KLASINC, JANJA 69

KONTIČ, BOJAN..... 67

KRIVEC, DANIJEL 6, 7, 29, 40, 47, 53, 57, 62, 65, 66, 68, 69

KRIŽMAN, MARIJAN 44

M

MAGAJNA, ANDREJ 58

MAJHENIČ, SILVEN 28

P

PEČAN, BREDA 9, 15, 53, 54, 55, 58, 61, 72

PETAN, RUDOLF..... 17, 71

POJBIČ, MARIJAN 71

POTRČ, MIRAN 71

PRESEČNIK, JAKOB..... 25, 68

PUKŠIČ, FRANC..... 37, 42

S

SAJOVIC, MAG. BORUT 49, 72

T

TANKO, JOŽE..... 12, 14, 15, 16, 23, 49, 59, 66, 72, 73

V

VEBER, JANKO..... 35, 70

Ž

ŽARNIĆ, DR. ROKO.....	10, 28, 51, 53, 57
ŽERJAV, MAG. RADOVAN.....	32